

การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบ
มาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

โดย
นายดีมาร์ช นิตยพิบูลย์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครู
ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE NEEDS ASSESSMENT TO DEVELOP ENGLISH SKILL FOR STUDENT
TEACHERS IN THE COMMON EUROPEAN FRAMEWORK OF REFERENCE FOR
LANGUAGES (CEFR)

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education EDUCATIONAL RESEARCH METHODOLOGY
Department of Education Foundations
Academic Year 2023
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาวิชาชีพรูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทาง
ภาษาอังกฤษ (CEFR)
โดย นายตีมาร์ช นิตยพิบูลย์
สาขาวิชา วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญา
มหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยุวรี ญาณปริชาเศรษฐ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. คณิต เขียววิชัย)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรัญญา จันทร์ชูสกุล)
..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยุวรี ญาณปริชาเศรษฐ)
..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พินดา วราสุนันท์)

620620143 : วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : การประเมินความต้องการจำเป็น, เทคนิคสมมติฐาน, กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ, ทักษะภาษาอังกฤษ, นักศึกษาวิชาชีพครู

นาย ดีมาร์ช นิตยพิบูลย์: การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยัวร์ ญาณปริชาเศรษฐ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) 2) วิเคราะห์สาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) และ 3) เสนอแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 385 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 5 คน ได้แก่ อาจารย์ที่สอนระดับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษและด้านการสอนภาษาอังกฤษ ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แนวทางการดำเนินการกระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคสมมติฐานและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษาวิชาชีพครูมีความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ ในภาพรวมมีค่าเท่ากับ 0.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทักษะการพูดมีความต้องการจำเป็นสูงเป็นลำดับแรก (0.79)
2. สาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 ปัจจัย 15 รายการ โดยจัดลำดับความสำคัญ 3 ลำดับ คือ ความกล้าแสดงออก ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ, ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน, และโอกาสในการนำไปใช้ ตามลำดับ
3. แนวทางเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 8 แนวทาง ซึ่งแนวทางที่สามารถแก้ไข 3 สาเหตุที่สำคัญ คือ การให้นักศึกษาเห็นความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษ, การส่งเสริมให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, การจัดหาวิทยากรหรืออาจารย์ที่เป็นเจ้าของภาษา และการจัดโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวต่างประเทศหรือเจ้าของภาษา

620620143 : Major EDUCATIONAL RESEARCH METHODOLOGY

Keyword : needs assessment, the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR), nominal group technique, English skills, Student teachers

MR. Deemarch NITHAYAPIBOON : THE NEEDS ASSESSMENT TO DEVELOP ENGLISH SKILL FOR STUDENT TEACHERS IN THE COMMON EUROPEAN FRAMEWORK OF REFERENCE FOR LANGUAGES (CEFR) Thesis advisor : Assistant Professor Yuwaree YANPRECHASET, Ph.D.

The purposes of this research were 1) to survey the needs for the development of English skills for student teachers in the Common European Framework of Reference for Languages, 2) to analyze the causes of the development of English skills for student teachers in the Common European Framework of Reference for Languages, and 3) to propose approaches for the development of English skills for student teachers in the Common European Framework of Reference for Languages. A sample group was 385 student teachers by the simple random sampling method. 5 important informants were lecturers who had expertise in English and English teaching by the purposive sampling method. Research tools were the questionnaires, guidelines for nominal group technique, and interview form. Statistics used for data analysis include frequency, mean, percentage, standard deviation, priority index, paired-weighting procedure, and qualitative analysis using content analysis.

The research findings were as follows

1. The needs for the development of English skills for student teachers in the Common European Framework of Reference for Languages the overall score was 0.66. The aspect that had the highest needs was speaking skills (0.79).
2. The causes of the development of English skills for student teachers in the Common European Framework of Reference for Languages were 3 factors and 15 items. The order of 3 importance were expressiveness and confidence in using English, listening, speaking, reading, and writing skills, and opportunity to use.
3. Approaches for the development of English skills for student teachers in the Common European Framework of Reference for Languages were 8 approaches. Some guidelines that can solve 3 important causes were making students see the importance and necessity of English, encouraging students to engage in activities that use English for communication, providing native speakers for teaching, and organizing a project for exchange students for foreigners or native speakers.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และรองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยาศิริธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ให้คำปรึกษา ให้แนวคิด คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องในการทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งให้กำลังใจตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรัญญา จันทร์ชูสกุล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พินดา วราสุนันท์ ประธานและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณา ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อ ผู้วิจัย และขอขอบคุณนักศึกษาที่ได้ช่วยตอบแบบสอบถาม และผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ได้ให้ความกรุณาในการประชุมกลุ่มและสัมภาษณ์ในการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษาทุกท่านที่ให้ความรู้ ให้คำแนะนำ และประสบการณ์อันมีค่าแก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณคุณครูสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดไร่ขิง(สุนทรอุทิศ) ทุกคนที่คอยให้ กำลัง และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันมาโดยตลอด และขอขอบคุณ นายณภัทร์ ศรีทองพนาบุลย์ เพื่อนผู้คอยให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาตลอดการทำวิทยานิพนธ์ และอาจารย์วิชา กรพีพัฒน์ ที่คอย ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ คอยสนับสนุนในทุกเรื่องในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้จนสำเร็จลุล่วง

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณแม่ เป็นอย่างสูงที่ให้การสนับสนุนในการศึกษาครั้งนี้ รวมทั้งความรัก ความห่วงใย คอยเป็นกำลังใจให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด

ตีมาร์ช นิตยพิบูลย์

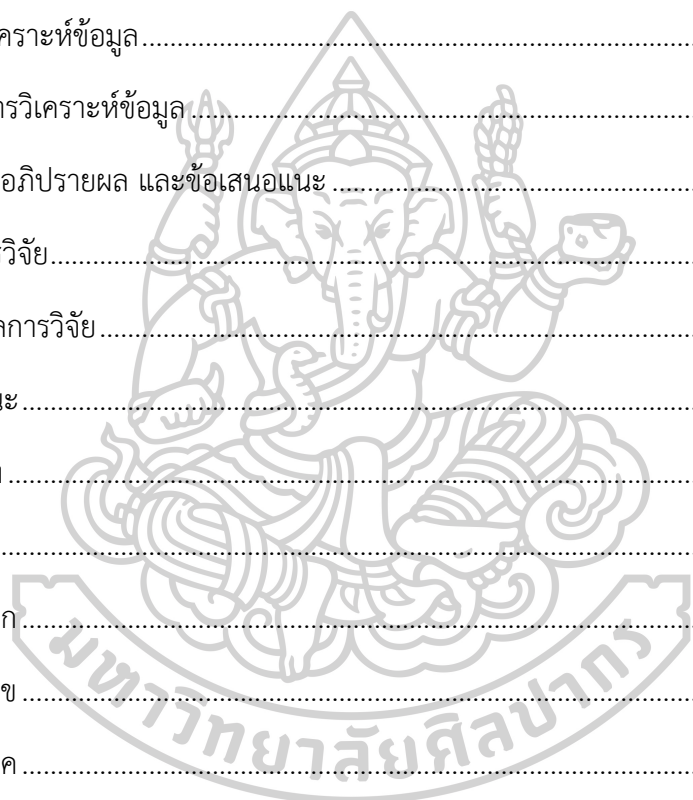
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	7
ความหมายของทักษะภาษาอังกฤษ.....	8
ความหมายของทักษะการฟัง.....	8
ความหมายของทักษะการพูด.....	9
ความหมายของทักษะการอ่าน.....	9
ความหมายของทักษะการเขียน.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูด.....	12

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่าน	13
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน	13
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	15
การประเมินความต้องการจำเป็น.....	18
ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น	18
หลักการและขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น	19
เทคนิควิธีการที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็น	23
กรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา จากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	34
ขั้นตอนที่ 1 การระบุความต้องการจำเป็น (Needs identification).....	34
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
ตัวแปรที่ศึกษา.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาสาเหตุความต้องการจำเป็น (Needs analysis).....	40
การเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	41
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42

การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาความต้องการจำเป็น (Needs solution).....	43
การเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	43
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	43
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
สรุปผลการวิจัย.....	75
อภิปรายผลการวิจัย.....	77
ข้อเสนอแนะ	84
รายการอ้างอิง.....	86
ภาคผนวก.....	92
ภาคผนวก ก.....	93
ภาคผนวก ข	95
ภาคผนวก ค.....	100
ภาคผนวก ง.....	107
ภาคผนวก จ	109
ประวัติผู้เขียน.....	111

สารบัญตาราง

หน้า

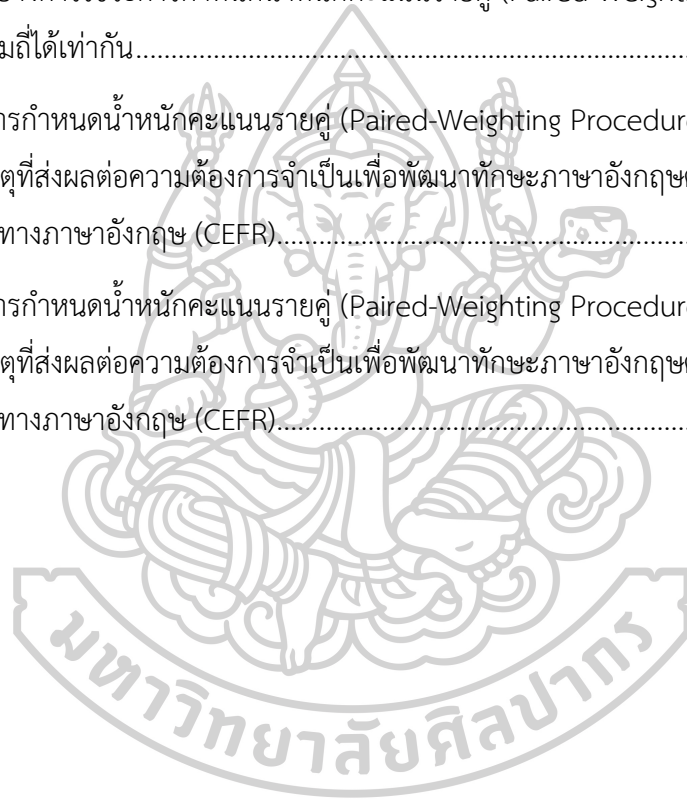
ตารางที่ 1 กรอบความคิดหลักในการกำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนา โดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับของ CEFR เป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ.....	27
ตารางที่ 2 ความสามารถในการใช้ภาษาของแต่ละระดับ	27
ตารางที่ 3 ตารางการประเมินตนเองสำหรับนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับ B2....	28
ตารางที่ 4 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม	39
ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	46
ตารางที่ 6 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ทักษะการฟัง	48
ตารางที่ 7 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ทักษะการพูด.....	50
ตารางที่ 8 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ทักษะการอ่าน	52
ตารางที่ 9 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ทักษะการเขียน.....	53
ตารางที่ 10 สรุปผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR).....	54
ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละ สาเหตุเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR).....	55
ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละ แนวทางการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)	56
ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการให้ทางคณะหรือมหาวิทยาลัยจัดทำ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครู.....	57

ตารางที่ 14 สรุปความสอดคล้องระหว่างสาเหตุและแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)..... 73

สารบัญญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
ภาพที่ 2 ตัวอย่างการใช้วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired-Weighting Procedure: PWP)	22
ภาพที่ 3 ตัวอย่างการใช้วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired-Weighting Procedure: PWP) กรณีที่นับความถี่ได้เท่ากัน.....	22
ภาพที่ 4 วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired-Weighting Procedure: PWP) ครั้งที่ 1 เพื่อจัดลำดับสาเหตุที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR).....	64
ภาพที่ 5 วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired-Weighting Procedure: PWP) ครั้งที่ 2 เพื่อจัดลำดับสาเหตุที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR).....	65

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมปัจจุบัน เกิดการเปลี่ยนแปลงและรับยังอิทธิพลของโลกาภิวัตน์อยู่ การเรียนรู้ภาษาของประเทศอื่นย่อมได้เปรียบในการทำการค้าและธุรกิจต่าง ๆ ในยุคศตวรรษที่ 21 ประเทศที่เป็นมหาอำนาจถูกได้รับความสนใจ ดังนั้นภาษาของประเทศเหล่านั้นจึงมีความสำคัญอย่างมากและได้รับความสนใจในการเรียนรู้ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น เพราะต้องใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดกิจกรรมการพัฒนาในด้านต่าง ๆ (วรวรรธน์ ศรียาภัย และ คณะ, 2553) โดยเน้นที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ในการสื่อสารกันระหว่างคนทั่วโลก ในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคที่มีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้ถูกนำมาเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารผ่านทางเทคโนโลยี ในมุมมองของการศึกษา หากผู้เรียนมีความรู้และทักษะในด้านภาษาอังกฤษที่ดี และสามารถใช้เทคโนโลยีได้ดี จะทำให้การติดต่อสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นประเทศต่าง ๆ จึงกำหนดให้ประชาชนได้ศึกษาเล่าเรียนภาษาสากล โดยเฉพาะภาษาอังกฤษในหลักสูตรสถานศึกษา โดยผู้สอนต้องหากวิธีที่สามารถพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (Life-Long Learning) (อรรชนีดา หวานคง, 2559)

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษทำให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้ในการสร้างเสริมสมรรถนะ และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาตนได้ ทางกระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดนโยบายในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้น ซึ่งได้กำหนดแนวปฏิบัติในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในแต่ละด้านขึ้น เพื่อให้หน่วยงานทุกสังกัดสามารถนำไปดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย โดยใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages : CEFR) เป็นกรอบแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ได้แก่ การออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ เพื่อให้ได้เทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากล และเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ม.ป.ป)

นอกจากการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว ทางคณะกรรมการอุดมศึกษา ได้ประกาศเรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา โดยให้สถาบันอุดมศึกษา กำหนดนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตรและทุกระดับการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษา มีทักษะทางภาษาอังกฤษที่ดี มีความพร้อมในการสมัครงาน หรือการประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษา และพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ที่เป็นสากล และก้าวทันโลก โดยการนำกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) มาใช้ในการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษา เพื่อให้ทราบระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษาแต่ละคน และเป็นตัวบ่งบอกให้นิสิตนักศึกษาได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษให้ผ่านเกณฑ์ตามนโยบายที่กำหนด (คณะกรรมการอุดมศึกษา, 2559) ดังนั้น การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนและนักศึกษาในปัจจุบันต้องมีการปรับเปลี่ยนไป เพื่อให้สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

การปฏิรูปการเรียนรู้ในการสร้างเสริมสมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ วิธีหนึ่งที่สามารถตอบสนองต่อการปฏิรูปการศึกษาให้สำเร็จได้นั้น คือ การพัฒนาครู หรือ การพัฒนาวิชาชีพ เพราะถ้าหากครูมีวิธีการสอนที่ดีจะส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน (อุทัย ดุลยเกษม, 2559) และสอดคล้องกับราชกิจจานุเบกษา ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ในมาตรฐานความรู้ ข้อที่ 5 การใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพครูต้องมีสมรรถนะในการใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทย และภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องในการเรียนการสอน หรือที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา (ราชกิจจานุเบกษา, 2563) นักศึกษาวิชาชีพครูซึ่งจะเป็นครูในอนาคตหลังสำเร็จการศึกษา จึงจำเป็นต้องมีความสามารถทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพที่ดีและตรงตามมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูที่กำหนด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีสภาพปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง และมีความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทุกทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน (อิสหิยาภรณ์ วรกิตตนนท์ และสุมิตรา สุวรรณ์เดชา, 2559; กชพร เมฆานิมิตดี, 2564; Nugraha and Saefullah, 2020; Hidayat Rahmat, 2018) แต่การศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างของสภาพที่

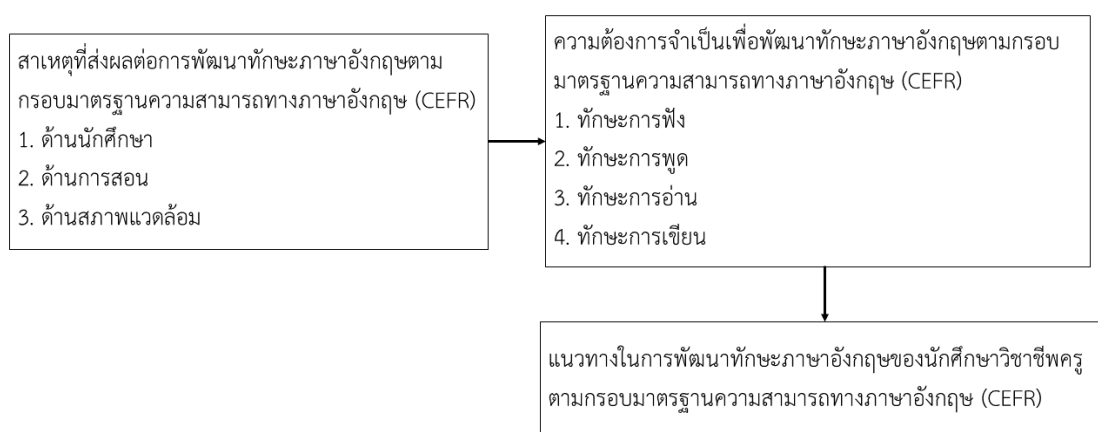

มุ่งหวังและสภาพที่เป็นจริงในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้ขึ้นไปตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) มีจำนวนน้อย อีกทั้งงานวิจัยที่พบยังไม่มี การแสดงถึงกระบวนการหาสาเหตุที่ส่งผลต่อความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างละเอียด เพื่อนำไปสู่การหาแนวทางในการแก้ไขที่สอดคล้องกัน และนำไปปฏิบัติจริงได้

การประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ (Complete Needs Assessment) เป็นวิธีการหนึ่งที่ศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่มุ่งหวัง เน้นความแตกต่างของผลลัพธ์ และนำมาจัดเรียงลำดับและเลือกความต้องการจำเป็นมาวิเคราะห์หาสาเหตุและหาแนวทางในการแก้ไข ซึ่งมีประโยชน์ต่อการทำให้การวางแผนมีทิศทางมีความเป็นไปได้ และมีโอกาสเกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่มุ่งหวัง (สุวิมล ว่องวาณิช, 2558)

ดังนั้นเพื่อให้ขึ้นไปตามกระบวนการที่เป็นระบบขั้นตอนที่เหมาะสม ผู้วิจัยจึงใช้รูปแบบการประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ (Complete needs assessment) มาใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ การระบุความต้องการจำเป็น (needs identification) การวิเคราะห์สาเหตุของความต้องการจำเป็น (needs analysis) และการกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหาความต้องการจำเป็น (needs solution) ของนักศึกษาวิชาชีพครู เพื่อพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. นักศึกษาวิชาชีวะครุมีความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) อย่างไรบ้าง
2. สาเหตุใดที่นักศึกษาวิชาชีวะครุมีความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)
3. แนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีวะครุตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาวิชาชีวะครุเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)
2. เพื่อวิเคราะห์สาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)
3. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีวะครุตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยใช้การประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ (Complete needs assessment) ซึ่งมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การระบุความต้องการจำเป็น (Needs identification) เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีวะครุตามกรอบ CEFR โดยมีทักษะภาษาอังกฤษที่สำคัญ 4 ทักษะได้แก่ ทักษะการพูด (Speaking skill) ทักษะการฟัง (Listening skill) ทักษะการอ่าน (Reading skill) และทักษะการเขียน (Writing skill) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) กับนักศึกษาวิชาชีวะครุ เฉพาะสาขาการสอน ยกเว้นสาขาภาษาอังกฤษ เนื่องจากคณะกรรมการการอุดมศึกษาออกประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา โดยให้สถาบันอุดมศึกษาพิจารณาจัดให้นิสิตนักศึกษาทุกคนสอบวัดความรู้และทักษะภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา กำหนดให้ระดับปริญญาตรี ควรกำหนดเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษา เทียบเคียงผลกับ CEFR ในระดับเกณฑ์ตั้งแต่ B2 ขึ้นไป (คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา, 2567) และนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ที่ระดับ C1 (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 2566) ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์ผลต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงและ

สภาพที่มุ่งหวัง โดยวิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) ผู้วิจัยกำหนดสภาพที่มุ่งหวังในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) อยู่ในระดับ มากที่สุด อยู่ที่ระดับ 5

2. การวิเคราะห์สาเหตุความต้องการจำเป็น (Needs analysis) เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบ CEFR โดยผู้วิจัยได้ศึกษาและทบทวนเอกสารงานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และใช้กระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคสมมติ (Nominal Group Technique: NGT) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

3. การกำหนดแนวทางแก้ไข (Needs solution) โดยการศึกษาแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบ CEFR เพื่อแก้ปัญหาความต้องการจำเป็นที่เหมาะสม โดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความต้องการจำเป็นพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ หมายถึง ความจำเป็นในการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับความสามารถในการนำภาษาอังกฤษมาใช้ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

การประเมินความต้องการจำเป็นพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) หมายถึง กระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของความสามารถในการนำภาษาอังกฤษมาใช้ที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นจริงของนักศึกษาวิชาชีพครู ใช้กรอบ CEFR มาเป็นตัวกำหนดระดับความสามารถ โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง และนำมาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น และเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครู

ทักษะภาษาอังกฤษ หมายถึง เป็นสิ่งที่ผู้เรียนทางภาษาจะต้องมีการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ โดยทักษะแบ่งออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งทักษะทั้ง 4 จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถในการจับใจความ สรุปความ และตีความจากสิ่งที่ฟัง และสามารถเข้าใจการพูดและการบรรยายในเรื่องหัวข้อที่คุ้นเคย ข่าวสาร ภาพยนตร์ หรือบทสนทนาได้อย่างถูกต้อง

ทักษะการพูด หมายถึง ความสามารถในการพูดโต้ตอบ สนทนา นำเสนอความคิดเห็น อธิบาย และอภิปราย ในเรื่องที่ตนเองสนใจ หรือเกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

คล่องแคล่ว และเป็นธรรมชาติ ที่ต้องใช้ความรู้ในด้านองค์ประกอบทางภาษา ทั้งโครงสร้างและลีลาทางภาษา เพื่อให้ผู้ฟังได้รับรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการสื่อออกมา

ทักษะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ทางภาษา ประสบการณ์ และความคิดของผู้อ่านมารวมกัน เมื่ออ่านแล้วสามารถทำความเข้าใจ ดีความ สรุป ระบุประโยชน์หรือประเด็นสำคัญ ของข้อความ บทความ รายงาน พรรณคดี ร้อยแก้ว นวนิยาย หรือหัวข้อที่ตนเองสนใจ ได้อย่างถูกต้อง

ทักษะการเขียน หมายถึง ความสามารถในการใช้กระบวนการคิดของผู้เขียนในรูปแบบของสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เช่น การเขียนบรรยาย จดหมาย บทความ เรียงความ จดบันทึก หรือรายงานต่าง ๆ โดยเขียนออกมาได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว เป็นการเขียนที่ใช้ความรู้และกฎเกณฑ์ทางภาษาเพื่อถ่ายทอดไปยังผู้อ่านให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

นักศึกษาวิชาชีพครู หมายถึง ผู้เรียนที่กำลังศึกษาคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ สาขาการสอน ยกเว้นสาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ภูมิภาคภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2566

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทราบระดับความต้องการจำเป็นในสภาพความเป็นจริงและสภาพที่คาดหวังในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)
2. ใช้เป็นตัวกำหนดแนวทางเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือออกแบบหลักสูตรในระดับอุดมศึกษาให้แก่นักศึกษา ให้ตอบสนองต่อนโยบายที่กำหนดขึ้น

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) โดยผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาสาระ และนำเสนอรายละเอียดตามหัวข้อดังนี้

1. ความหมายของทักษะภาษาอังกฤษ

- 1.1 ความหมายของทักษะการฟัง
- 1.2 ความหมายของทักษะการพูด
- 1.3 ความหมายของทักษะการอ่าน
- 1.4 ความหมายของทักษะการเขียน

2. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

- 2.1 การพัฒนาทักษะการฟัง
- 2.2 การพัฒนาทักษะการพูด
- 2.3 การพัฒนาทักษะการอ่าน
- 2.4 การพัฒนาทักษะการเขียน
- 2.5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

3. การประเมินความต้องการจำเป็น

- 3.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น
- 3.2 หลักการและขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น
- 3.3 เทคนิควิธีการที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น
- 3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็น

4. กรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา จากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป

Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของทักษะภาษาอังกฤษ

ภาษามีจุดประสงค์ที่หลากหลาย ถ้าเกิดขาดภาษา การสื่อสารก็จะไม่เกิดขึ้น ซึ่งทักษะทั้ง 4 ได้แก่ ทักษะด้านการฟัง (listening) ทักษะด้านการพูด (speaking) ทักษะด้านการอ่าน (Reading) และทักษะด้านการเขียน (Writing) เป็นส่วนสำคัญในภาษาและมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งทักษะทั้ง 4 ทักษะเป็นทักษะที่ไม่สามารถแยกออกจากกันและมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Lorena, 2015) นอกจากนี้ทักษะทั้ง 4 ทักษะสามารถแบ่งระดับออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับที่ 1 ผู้ที่มีความสามารถใช้อังกฤษทั้ง 4 ทักษะเพื่อการสื่อสารให้เข้าใจได้ในเบื้องต้น ระดับที่ 2 ผู้ที่มีความสามารถทำความเข้าใจสาระสำคัญของเนื้อหาต่าง ๆ ได้ ระดับที่ 3 ผู้ที่มีความสามารถใช้อังกฤษเพื่อติดต่อสัมพันธ์ได้อย่างถูกหลักไวยากรณ์ ระดับที่ 4 ผู้ที่มีความสามารถเข้าใจสำนวนในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม และระดับที่ 5 ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้อังกฤษอย่างลึกซึ้งในเชิงเนื้อหาใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา สามารถประยุกต์โวหารทุกรูปแบบได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องและสละสลวย ตลอดจนเชี่ยวชาญศัพท์เฉพาะทางในสาขาวิชาตนเองอย่างลึกซึ้ง (ณภัทร วุฒิวงศา, 2557) ซึ่งการที่จะทำให้เกิดความเชี่ยวชาญในการใช้อังกฤษนั้น ผู้เรียนต้องใช้ความพยายามและความอดทน การฝึกฝนการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความชำนาญ เป็นทักษะภาษาอังกฤษ (นงนุช จันทราภัย, 2558)

กล่าวโดยสรุปจากแนวคิดดังกล่าวมานั้น ทักษะภาษาอังกฤษ เป็นความสามารถที่ผู้เรียนทางภาษาจะต้องมีการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ โดยทักษะแบ่งออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ คือ ทักษะด้านการฟัง (listening) ทักษะด้านการพูด (speaking) ทักษะด้านการอ่าน (Reading) และทักษะด้านการเขียน (Writing) ซึ่งทักษะทั้ง 4 จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ความหมายของทักษะการฟัง

ความหมายของทักษะการฟัง คือ ความสามารถในการรับรู้ ซึ่งผู้ฟังต้องใช้การจำ การตีความหมาย การคิดเชิงสร้างสรรค์ ถึงจะเกิดความเข้าใจและสามารถโต้ตอบกับสิ่งที่ได้ฟังอย่างถูกต้อง (ธนกร สุวรรณพฤษ, 2558) สอดคล้องกับ ณัฐวดี ธรรมเดชะ (2559) ว่า การฟังคือกระบวนการในการรับสาร ผู้ฟังต้องใช้ประสบการณ์ ความสามารถทางภาษาและความรู้เดิม ในการตีความเรื่องที่ได้ฟัง เพื่อให้เข้าใจว่าผู้พูด พูดเรื่องอะไรได้

ทักษะการฟังเกิดขึ้นก่อนทักษะการพูด การสนทนาจะประสบผลสำเร็จนั้น ผู้ฟังต้องเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมา (รุ่งพนอ รักอยู่, 2559) ซึ่งการได้ยินสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมาจากผู้พูดโดยตรงหรือผ่านทางอุปกรณ์สื่อสารต่าง ๆ ซึ่งผู้รับสารต้องใช้กระบวนการคิด การตีความ การวิเคราะห์ความหมายจากการฟัง แปลความหมายจากสิ่งที่ฟังได้เข้าใจถูกต้อง และนำไปปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายได้อย่างถูกต้อง (ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย, 2561)

โดยสรุปแล้วทักษะการฟัง คือความสามารถในการจับใจความ สรุปความ และตีความจากสิ่งที่ฟังได้อย่างครบถ้วน รวมทั้งสามารถโต้ตอบกับผู้พูดได้ด้วยการใช้ความรู้ทางภาษา และประสบการณ์เดิมของผู้ฟัง

ความหมายของทักษะการพูด

ทักษะการพูด หมายถึง ความสามารถในการผลิตสื่อความหมายที่มีจุดประสงค์ โดยมีการสื่อสารผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งผู้พูดต้องอาศัยการออกเสียง น้ำเสียง การใช้ถ้อยคำ และท่าทางประกอบ เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจและสามารถตอบโต้ได้ (ธนกร สุวรรณพถุฒิ, 2558) โดยการสื่อสารจำเป็นต้องใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษา เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจถึงความรู้และความคิดของผู้พูด ซึ่งต้องใช้หลักการและวิธีการเพื่อนำเสนอด้วยภาษาที่ดีที่สุดเพื่อให้ผู้ฟังได้เข้าใจและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ผู้พูดกำหนดไว้ (อรญา บำรุงกิจ, 2558)

นอกจากนี้การพูดต้องควบคู่ไปกับการฟัง เนื่องจากกิจกรรมบางอย่างไม่สามารถแยกการพูดกับการฟังออกจากกันได้ (ทัชชกร สุขะวันดี, 2559) ซึ่งการพูดเป็นการถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร ความรู้สึก ความคิดของผู้พูดไปยังผู้ฟัง โดยผ่านน้ำเสียง คำ วลี หรือประโยค เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อ (อลิษา จันทรเปล่ง, 2562)

โดยสรุปแล้วทักษะการพูด คือความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูล ความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึก ที่ต้องใช้ความรู้ในด้านองค์ประกอบทางภาษาทั้งโครงสร้างและลีลาทางภาษาเพื่อให้ผู้ฟังได้รับรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการสื่อออกมา

ความหมายของทักษะการอ่าน

ความหมายของทักษะการอ่าน หมายถึง รูปแบบหนึ่งของการสื่อความหมาย มีการแลกเปลี่ยนความคิด ข่าวสารและความรู้ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านในลักษณะของการสื่อความซึ่งกันและกัน โดยผู้อ่านจะพยายามหาความหมายจากสิ่งที่ได้อ่าน ทั้งนี้ความสามารถในการทำนายหรือถอดความหมายจากข้อความที่อ่านขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน (Harris and Smith, 1986) สอดคล้องกับ กมลวรรณ โครตทอง (2557) ว่าทักษะการอ่านเป็นการสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ซึ่งใช้กระบวนการคิดในการถอดรหัสความหมายของภาษา อีกทั้งยังใช้การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับความคิด โดยผู้เขียนได้ถ่ายทอดความรู้ ความคิดและอารมณ์ผ่านทางตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องใช้ความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงในสิ่งที่อ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันกับสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสาร

นอกจากนี้ทักษะการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้เขียนสื่อสารออกมาเป็นตัวอักษรให้ผู้อ่านได้ใช้กระบวนการทางสมอง ความคิดในการถอดความหมาย และตีความจากการอ่านตัวอักษรนั้นออกมา

(เนตรนภา สวยสี, 2560) และการอ่านนั้นต้องใช้กระบวนการรวมข้อมูลจากเรื่องที่เราอ่านเข้ากับความรู้เดิมของเราเพื่อให้เข้าใจความหมายเหล่านั้นได้ดียิ่งขึ้น (Lorena, 2015)

ทั้งนี้ กล่าวว่ ทักษะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ทางภาษา ประสบการณ์ และความคิดของผู้อ่านมารวมกันเพื่อทำความเข้าใจและตีความหมายของข้อความหรือข้อมูลภาษาอังกฤษที่ได้อ่าน แล้วสามารถเข้าใจวัตถุประสงค์และความคิดที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสารแก่ผู้อ่านได้ถูกต้อง

ความหมายของทักษะการเขียน

แนวคิดเกี่ยวกับการเขียนของ Hayes and Flower (1980) กล่าวว่า ทักษะการเขียน เป็นกระบวนการในการสร้างความคิดอันเกิดจากการนำภูมิความรู้เดิมมาใช้ในการสร้างความคิดใหม่ผ่านกระบวนการรวบรวม และเรียบเรียงข้อมูลอย่างมีความหมายตามหลักภาษาที่ถูกต้อง โดยคำนึงถึงความรู้สึกของผู้อ่านที่มีต่อเนื้อเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจ โดยผู้เขียนต้องถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกของผู้เขียนออกมาเป็นตัวอักษรผ่านกระบวนการทางภาษา หลักไวยากรณ์ รูปแบบ และลีลาทางภาษามาใช้เรียบเรียงภาษาให้เหมาะสมและเป็นระบบ (สินีนานู มีศรี, 2559) ซึ่งการเขียนเริ่มจากง่ายไปสู่ระดับการเขียนที่ซับซ้อนตามจุดประสงค์ของผู้เขียน (รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร, 2561)

นอกจากนี้ ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องใช้ภาษาที่มีความซับซ้อนมากกว่าทักษะการฟัง พูด และอ่าน ต้องใช้ความคิดอย่างเป็นระบบในการจัดเรียงความคิด ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการเลือกใช้คำศัพท์ สำนวน และหลักโครงสร้างไวยากรณ์ จึงสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองออกมาเป็นภาษาเขียนให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน (สุภาพร ตาตะ, 2560)

จากการให้ความหมายของทักษะการเขียนจากนักวิชาการดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าเป็นความสามารถในการใช้กระบวนการคิดของผู้เขียนในรูปของสัญลักษณ์หรือตัวอักษรโดยใช้ความรู้และกฎเกณฑ์ทางภาษาเพื่อถ่ายทอดไปยังผู้อ่านให้เข้าใจ

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง

ทักษะการฟัง เป็นทักษะที่สำคัญที่สุด ที่จะนำไปสู่ทักษะขั้นต่อ ๆ ไป คือ การพูด การอ่าน และการเขียน การฟังแยกออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับเริ่มต้น จะเน้นในการฟังเสียงให้นักเรียนจำเสียงได้และสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง รู้จัก สังเกตและจับได้ว่าเสียงต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไร ระดับที่ 2 เป็นการฟังประโยคและเรื่องราวเพื่อความเข้าใจ การฝึกทักษะการฟังจึงประกอบไปด้วย การฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ ประโยค การสนทนา และฟังเรื่องราวได้เข้าใจเป็นขั้นสุดท้าย (ดวงเดือน แสงชัย, 2533)

หากพูดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังโดยอิงแนวคิดวิธีสอน การพัฒนาทักษะการฟังควรเริ่มจากการฟัง พูด จะเป็นพื้นฐานไปสู่การอ่านและเขียน ดังนั้นผู้เรียนที่เริ่มเรียนก็จะเรียนรู้ภาษาแบบง่ายก่อน โดยจะนำคำศัพท์ใหม่ และโครงสร้างประโยคในบทสนทนามาฝึกในรูปแบบต่าง ๆ ผู้เรียนจะเรียนรู้ไวยากรณ์จากตัวอย่าง เน้นการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจรวดเร็ว ถูกต้อง ทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจ (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา สิงห์ทองลา และ สิทธิพล อาจอินทร์ (2555) เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ทำให้ทักษะการฟังดีขึ้น โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ขั้นตอนประกอบด้วย 1) ชี้นำเสนอเนื้อหา นักเรียนได้ทบทวน ความรู้เดิม เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ฝึกอ่านประโยคที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาและสถานการณ์ต่าง ๆ โดยฟังจากครู และมีการใช้สื่อที่เป็นรูปธรรม 2) ชี้นำฝึกทักษะ เป็นการฝึกทักษะการฟังโดยการฟังจากครู และเทปบันทึกเสียง มีการสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน โดยฝึกเป็นชั้นเรียน เป็นคู่ และทีละคน โดยเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง และ 3) ชี้นำไปใช้ เป็นการนำความรู้และทักษะการฟังที่ได้ฝึกฝนมาใช้ในการสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ ในสถานการณ์จริง ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก และรู้จักคิด ตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

นอกจากนี้ Gerber (2014) ได้เสนอแนวทางในการพัฒนาทักษะการฟังไว้ 6 แนวทาง ได้แก่ 1) การฟังพอดคาสต์ (Podcast) แนะนำให้ฟังพอดคาสต์ที่มีการถอดเสียงมีคำบรรยายจะทำให้เข้าใจมากขึ้นเพราะได้ฟังและอ่านในเวลาเดียวกัน 2) การดูข่าวภาษาอังกฤษ การมีนิสัยชอบดูข่าวในภาษาของตนเอง โดยเฉพาะดูข่าวภาษาอังกฤษ จะทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารและพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษได้ในเวลาเดียวกัน 3) การฟังเพลงภาษาอังกฤษ การได้ฟังเพลง และฝึกร้องเพลงไปด้วย จะช่วยให้การพูดภาษาอังกฤษดีขึ้นและเร็วขึ้น 4) มีเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่สามารถฟังเรื่องราวเป็นภาษาอังกฤษได้ แม้ว่าอาจจะฟังดูเป็นเด็ก แต่การฟังเรื่องราวเป็นภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่ยอดเยี่ยมในการเรียนรู้ภาษา เพราะเรื่องราวที่ฟังมักจะเป็นเรื่องราวที่สั้น เรียบง่าย และเข้าใจง่ายตรงประเด็น 5) การดูโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ที่เป็นภาษาอังกฤษเป็นวิธีที่ยอดเยี่ยมในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ วิธีนี้สามารถเปิดคำบรรยายในรายการโทรทัศน์หลายรายการและภาพยนตร์ ซึ่งการอ่านในขณะที่ดูและฟังจะช่วยทำให้เข้าใจในสิ่งที่ดูมากขึ้น และ 6) การฟังวิทยุ การฟังวิทยุจะช่วยให้ฝึกฟังการพูดอย่างเป็นธรรมชาติ เนื่องจากได้ยินเสียงคนคุยกันอย่างเป็นธรรมชาติเกี่ยวกับหัวข้อต่างๆ ซึ่งจะเป็นข่าวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในปัจจุบัน หรือเป็นการเล่าเรื่องตลก เรื่องเล่าต่าง ๆ และข่าวซุบซิบดารา

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูด

การพัฒนาทักษะการพูดจำเป็นต้องเน้นการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษที่เรียนมาแล้วมาใช้ในการสื่อสารได้ และฝึกความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของชาวต่างประเทศ โดยที่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องออกเสียงชัดเหมือนชาวต่างประเทศ ทั้งนี้ในการสนทนา ครูมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำ และควรคำนึงว่า ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ตนเองต้องการจะสื่อความหมายหรือไม่ ถ้าผู้ฟังเข้าใจดีก็ถือว่าผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ ถึงแม้ว่าจะพูดผิด ไวยากรณ์หรือใช้ศัพท์ผิดก็ตาม ซึ่งตัวอย่างของจุดประสงค์ของทักษะการพูดมีดังนี้ คือ ฟังการสนทนา แล้วพูดออกความคิดเห็น พูดต่อหรือถามเกี่ยวกับสิ่งที่สนทนา พูดออกคำสั่งได้ตามที่ต้องการตั้งคำถามหรืออภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน พูด หรืออ่านรายงานให้ผู้อื่นเข้าใจ พูดและสนทนาได้ตามความต้องการในชีวิตประจำวัน (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532) สอดคล้องกับแนวคิดของ ปานตา ใช้เทียมวงศ์ (2541) ว่าการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ควรเน้นการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษที่เรียนมาแล้วมาใช้ในการสื่อสารได้ และฝึกความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของชาวต่างประเทศ โดยที่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องออกเสียงชัดเหมือนชาวต่างประเทศ ทั้งนี้ในการสนทนา ครูมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำและควรคำนึงถึงว่าผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ตนเองต้องการจะสื่อความหมายหรือไม่

ในด้านการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูด สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้เสนอกิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนทักษะการพูดซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้เหมาะกับผู้เรียนแต่ละระดับได้ ได้แก่ 1) ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม 2) บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง 3) ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้น เกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน 4) ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่าง ๆ จากภาพ 5) ให้เล่าประสบการณ์ต่างๆ ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ 6) ให้อ่านเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้ 7) จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไปเช่น ร้านขายของ ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น 8) ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา 9) ให้โต้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ 10) ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์ 11) ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ และ 12) ให้แสดงบทบาทสมมติ

นอกจากนี้ Gerber (2014) ได้สรุปแนวทางการพัฒนาทักษะการพูดไว้ ได้แก่ 1) การพัฒนาทักษะการพูด ควรฝึกฝนการพูดอยู่เสมอ 2) ไม่ควรคำนึงถึงความผิดพลาดในการพูด เช่น ใช้คำศัพท์ถูกหรือไม่ ออกเสียงถูกหรือไม่ ควรพยายามพูดให้มากขึ้น เพราะความผิดพลาดจะทำให้ได้เรียนรู้มากขึ้น 3) ควรหาใครบางคนเพื่อฝึกพูดด้วย มีคนหลายล้านคนที่จะพยายามเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถค้นหาผู้คนที่เหล่านั้นได้จากเว็บไซต์ออนไลน์ต่าง ๆ เช่น My Language

Exchange, iTalki, Conversation Exchange, Interpals, LingoGlobe, Easy Language Exchange, Verbling, Tongue Out, Coeffee, Dualingo, Busuu และ Language Exchange Project เป็นต้น 4) การทำบันทึกเสียงหรือวิดีโอการพูดของตัวเองเกี่ยวกับชีวิตประจำวันหรือหัวข้อต่าง ๆ ในทุก ๆ วัน กิจกรรมนี้จะช่วยฝึกฝนการพูด และสามารถปรับปรุงการพูดให้ดีขึ้น ซึ่งการกำหนดเป้าหมายการพูดในหนึ่งวันที่ต่อวันจะสามารถช่วยในการพัฒนาทักษะการพูดได้ และ 5) การจดจำคำศัพท์ใหม่ ๆ นั้นไม่ได้เป็นการฝึกฝนการพูดที่ดี การจดจำวลีหรือโครงสร้างประโยคช่วยในการพัฒนาทักษะการพูดได้มากกว่า ซึ่งวลีหรือโครงสร้างประโยคต่าง ๆ เมื่อได้ฟัง และเรียนรู้ในการปรับเปลี่ยนวลีหรือโครงสร้างประโยคบ่อย ๆ จะช่วยให้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมากขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่าน

การพัฒนาทักษะการอ่านในแง่วิธีสอนนั้น ผู้สอนต้องใช้กิจกรรมการสอนที่มีความหลากหลาย เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความอยากรู้อยากเห็น เกิดความตั้งใจในการอ่านอย่างละเอียด รู้สึกอิสระในการอ่าน ไม่ได้เกิดจากการที่ถูกบังคับให้อ่าน และเกิดความสนุกสนานที่อยากจะเล่าเรื่องที่อ่านให้ผู้อื่นฟัง นอกจากนี้ต้องใช้เนื้อหาหรือเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องที่น่าสนใจ มีความหลากหลาย และมีความท้าทาย จะทำให้ผู้อ่านได้เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สิทธรา ศรีเหรา, 2560) ดังนั้น เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วในการอ่าน ผู้อ่านจำเป็นต้องฝึกอ่านซ้ำ ๆ ทบทวนบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญในการอ่าน การฝึกฝนบ่อย ๆ จะทำให้เกิดประสบการณ์ มีความคิดกว้างขวาง และมีความคิดเฉียบแหลม (กัญญา ปัญญาสุทธิ, 2522)

นอกจากนี้ Gerber (2014) กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีนั้นจะต้องควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูด ซึ่งสรุปแนวทางหรือวิธีในการการพัฒนาทักษะการอ่านไว้ ได้แก่ 1) การอ่านข่าวภาษาอังกฤษ 2) การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ 3) การใช้เวลา 10 หรือ 15 นาทีต่อวันในการอ่านบล็อกภาษาอังกฤษที่สนใจ 4) การอ่านนิตยสารภาษาอังกฤษ และ 5) การอ่านหนังสือฟรีของ Kindle

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน

แนวคิดการพัฒนาทักษะการเขียนมี 3 แนวคิด วิพารุณี ซ่อนเจริญ (2555) สรุปไว้ว่า 1) การเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) เป็นแบบฝึกการเขียนที่มุ่งเน้นในเรื่องความถูกต้องของรูปแบบทางไวยากรณ์ คำศัพท์ในประโยค โดยครูจะเป็นผู้กำหนดส่วนที่เปลี่ยนแปลงให้ผู้เรียน 2) การเขียนแบบกึ่งควบคุม (Less – Controlled Writing) เป็นแบบฝึกเขียนที่มีการควบคุมน้อยลง และผู้เรียนมีอิสระในการเขียนมากขึ้น การฝึกการเขียนในลักษณะนี้ ครูจะกำหนดเค้าโครงหรือรูปแบบแล้วให้ผู้เรียนเขียนต่อเติมส่วนที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ วิธีการนี้ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะ

ความสามารถในการเขียนได้มากขึ้น 3) การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) เป็นแบบฝึกการเขียนที่ไม่มีการควบคุมแต่อย่างใดผู้เรียนมีอิสระเสรีในการเขียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นจินตนาการอย่างกว้างขวาง การเขียนในลักษณะนี้ ครูจะกำหนดเพียงหัวข้อ เรื่อง หรือสถานการณ์แล้วให้ผู้เรียนเขียนเรื่องราวตามความคิดของตนเอง วิธีการนี้ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะความสามารถในการเขียนได้เต็มที่ ข้อจำกัดของการเขียนลักษณะนี้ คือ ผู้เรียนอาจมีข้อมูลที่เป็นคลังคำศัพท์โครงสร้างประโยค ไวยากรณ์เป็นองค์ความรู้ค่อนข้างน้อย ส่งผลให้การเขียนนี้ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน โดยใช้แนวการสอนแบบบรรทัดฐาน ได้แก่ การตั้งคำถาม (Inquiry) ให้ผู้เรียนได้อ่านตัวอย่างของงานที่จะเขียน ทำให้ผู้เรียนได้รูปแบบการเขียนและเรียนรู้โครงสร้างภาษาที่ถูกต้อง สอดคล้องกับการเขียนแบบควบคุม จากนั้นมีการเขียนร่วมกับครู (Shared writing) ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและฝึกเขียนไปพร้อมกัน การเขียนเป็นคู่ (Collaborative writing) เป็นการเขียนที่ให้ผู้เรียนได้ปรึกษากับเพื่อนและฝึกเขียนไปพร้อมกัน สอดคล้องกับการเขียนแบบกึ่งควบคุม และการเขียนด้วยตนเอง (Independent writing) เป็นการเขียนที่ผู้เรียนได้มีการวางแผนและเขียนด้วยตนเอง มีอิสระในการเขียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการเขียนแบบอิสระ (สินีนานู มีศรี, 2559)

นอกจากนี้ Gerber (2014) กล่าวว่าการพัฒนาทักษะการเขียนที่ดีที่สุดคือการเขียน และสรุปแนวทางหรือวิธีในการพัฒนาทักษะการเขียนไว้ คือ 1) การฝึกเขียนบันทึกประจำวัน ทำให้ได้ฝึกเขียนคำศัพท์จำนวนมากและประโยคหลายประโยค จะช่วยให้เขียนเป็นธรรมชาติมากขึ้น 2) การฝึกเขียนเรื่องจากการสมมติ ช่วยฝึกการใช้จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนได้ 3) การฝึกเขียนอย่างง่าย โดยเริ่มจากประโยคง่ายและสั้น เพื่อให้เข้าถึงการเขียนได้อย่างรวดเร็ว และผู้อ่านจะสามารถเข้าใจได้มากขึ้น 4) การอ่านออกเสียงจากสิ่งที่เขียน เมื่อได้อ่านจากสิ่งที่เขียนเองจะทำให้เห็นข้อผิดพลาดต่าง ๆ และสามารถปรับปรุงการเขียนได้ ซึ่งสิ่งที่เขียนควรจะเป็นหัวข้อต่อไปนี้ จดหมาย ขั้นตอนการทำอาหาร โน้ตขอบคุณ รายการสิ่งที่ต้องทำ จดหมายร้องเรียน ข้อเสนอแนะ การรีวิवर้านอาหาร ภาพยนตร์ หรือหนังสือ เป็นต้น และ 5) การเขียนบล็อกของตัวเอง

โดยสรุปแล้ว ทักษะภาษาอังกฤษนั้น ประกอบไปด้วยทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งในพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษนั้นมีแนวทางการพัฒนาที่แตกต่างกัน สำหรับแนวทางเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังจะแบ่งเป็นระดับที่ฟังเพื่อแยกเสียง สังเกตและออกเสียง กับระดับที่ฟังเพื่อความเข้าใจ สำหรับแนวทางเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูด ควรฝึก โดยการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในการสื่อสาร โดยสามารถกระทำได้ในรูปแบบการตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็น การออกคำสั่ง การเล่าประสบการณ์ หรือแม้กระทั่งการแสดงบทบาทสมมติ สำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านนั้น ต้องอาศัยระยะเวลาในการฝึกฝนเพื่อให้อ่านได้คล่องแคล่วและแม่นยำ และควรฝึกกับบทความที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน สุดท้ายแนวทางเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียน

ควรเริ่มจากการเขียนแบบควบคุมที่ครูผู้สอนกำหนดคำศัพท์หรือไวยากรณ์มาให้ จากนั้นจึงเริ่มเขียนแบบกึ่งควบคุม จะฝึกในรูปแบบเติมส่วนที่หายไปให้สมบูรณ์ และสุดท้ายจึงพัฒนาเป็นการเขียนแบบอิสระ ต้องมีการกำหนดหัวข้อมาให้หรือสถานการณ์มาให้ นอกจากนี้การใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อออนไลน์ต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ข่าว เพลง หนังสือ เป็นต้น สามารถนำมาใช้ประกอบในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ พบว่ามีแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาตัวแปรต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษต่อไป ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ปัจจัย คือ 1) ด้านนักศึกษา 2) ด้านการสอน และ 3) ด้านสภาพแวดล้อม

Jakobovits (1971) กล่าวถึง ปัจจัยที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ 1) ด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ความสามารถที่จะเข้าใจ การสอน ขึ้นอยู่กับสติปัญญาความสามารถทางภาษา ความถนัด เกิดจากแรงจูงใจ เจตคติที่มีต่อครูผู้สอนและวัฒนธรรมต่างประเทศ และความสนใจในภาษาที่เรียน ส่วนกลยุทธ์และวิธีการเรียน ประกอบด้วยสมรรถภาพในการได้รับความรู้ใหม่และในการถ่ายโอนสิ่งที่เรียนรู้ไปสู่ความรู้ใหม่ นิสัยทางการเรียน และการประเมินผลความสามารถของตนเอง 2) ด้านการสอน ประกอบด้วย คุณภาพ การสอนของครู ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของครูทั้งด้านภาษาและการสอน โอกาสทางการเรียนรู้และผู้เรียน นอกจากนี้ยังรวมถึงเวลาที่ใช้ทั้งในและนอกห้องเรียน การประเมินผลทางการเรียน และ 3) ด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ ความยึดมั่นต่อภาษาของตนเอง องค์กรประกอบทางภาษาศาสตร์ทางภาษาของตนเองและภาวะของวัฒนธรรมที่ปรากฏในสังคม

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Gardner and Wallace E. Lambert (1972) ได้แบ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสามารถแบ่งสรุปออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านผู้เรียน ประกอบไปด้วย เจตคติ (Attitude) เช่น เจตคติต่อเนื้อหาวิชาเรียน ซึ่งได้รับจากการพัฒนาจากการส่งเสริมและสนับสนุนภายในครอบครัว การได้เปรียบด้านฐานะเศรษฐกิจ การสนับสนุนทางด้านบรรยากาศครอบครัว การได้รับการส่งเสริมจากกลุ่มเพื่อน ตัวครู และวิธีการสอนของครู ระดับสติปัญญา (Intellectual Level) สติปัญญาจะมีผลในการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองที่เน้นการฟังและการสื่อสาร นิสัยการเรียน (Habit of Studying) นิสัยในการเรียนที่ดีเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สามารถทำงานร่วมกับแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้ เพศ (Sex) จากการทำวิจัยกับนักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สอง พบว่าเด็กผู้หญิงมีพัฒนาการของทักษะการเรียนรู้ภาษาที่สองได้ดีกว่า

เด็กผู้ชาย และความรู้เดิม (Knowledge Background) จากผลการวิจัยของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง พบว่าระดับผลการเรียนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา มีผลทำให้เจตคติของนักเรียนดีและเป็นผลให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีในปัจจุบัน 2) ด้านคุณภาพการสอน (Quality of Teaching) การสอนที่ดีจะก่อให้เกิดเจตคติที่ดีตลอดจนช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับตัวผู้เรียนอีกด้วย และ 3) ด้านสภาพแวดล้อม ประกอบไปด้วย การได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากบิดามารดา (Parents' Support) การส่งเสริมนี้จะทำให้เด็กเกิดความชอบ ถึงแม้ว่าการส่งเสริมจากบิดามารดาไม่ได้ส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ในชั้นเรียนแต่ถือว่ามีผลสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือทางสังคมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ฐานะเศรษฐกิจ (Economic Level) คนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงจะมีเจตคติทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง คนที่มีสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ต่ำมักเป็นคนที่มีการเรียนต่ำ เนื่องจากอาจไม่ได้รับการสนับสนุนที่เพียงพอ และโอกาสในการเรียนรู้ (Opportunity of Learning) โอกาสในการเรียนรู้เป็นสิ่งที่จำเป็นในการเรียนภาษาต่างประเทศ หากมีโอกาสจะทำให้การเรียนรู้ทางภาษาประสบความสำเร็จมากขึ้น โอกาสดังกล่าวคือ การได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง เช่น โอกาสในการได้พูดคุยสนทนากับชาวต่างประเทศ หรือการได้เข้าร่วมปฏิบัติในกิจกรรมทางภาษา

จากทฤษฎีและแนวคิดของ Bloom (1976) ได้ทำการวิจัยและเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนโดยกล่าวถึงปัจจัยหรือองค์ประกอบที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ 3 องค์ประกอบ คือ 1) พฤติกรรมด้านความรู้ความคิด (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง ความสามารถทั้งหมดของผู้เรียน 2) คุณลักษณะด้านจิตพิสัย (Affective Entry Characteristics) หมายถึง สภาพการณ์หรือแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ซึ่งได้แก่ ความสนใจและเจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชา โรงเรียน ระบบการเรียน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและลักษณะซึ่งเป็นคุณลักษณะต่าง ๆ ทางด้านจิตพิสัยซึ่งบางอย่างอาจเปลี่ยนแปลงได้แต่บางอย่างยังคงอยู่ และ 3) คุณภาพการสอน (Quality of Instruction) ได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมสร้างของครู การแก้ไขข้อผิดพลาดและรู้ผลว่าตนเองได้กระทำได้ถูกต้องหรือไม่

ธีราภรณ์ พลายนเล็ก (2554) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียน คือ กลวิธีการเรียนลักษณะนิสัยในเรื่องการใช้ภาษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชยาพล ชมชัยยา (2559) ทำการศึกษาและสรุปเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย เจตคติด้านความรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ปัจจัยประสบการณ์การเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ การใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงาน การคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยด้วยตนเอง และปัจจัยประสบการณ์การเดินทางไปอบรมหรือสัมมนาต่างประเทศ และสุพิชญ์กฤตา พักโพธิ์เย็น (2560) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์

ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ได้แก่ เจตคติและแรงจูงใจต่อการเรียนของนักศึกษา และการสนับสนุนและสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย และ ศุภิกา นิรัติศัย (2561) ทำการศึกษาและสรุปเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไปของนักศึกษา ไว้ว่า ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการเรียน แรงจูงใจต่อการเรียนและพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไปร่วมกัน

ณภัทร วุฒิมงศา (2557) ได้เสนอแนวคิดในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนด้วยสาระสำคัญสองประการ คือ ผู้สอนต้องมีกลยุทธ์การสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ และกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้วยตนเอง ผู้สอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักรับผิดชอบ และรู้จักเลือกใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนัสวี ดวงลอย (2558) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา และได้สรุปไว้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านการเรียนการสอน เช่น ผู้สอน วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน หลักสูตร สื่อการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อม ปัจจัยส่วนตัวของนักศึกษา เช่น เจตคติและพฤติกรรมของนักศึกษาแต่ละคน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางบ้าน เช่น การส่งเสริมของครอบครัว

รุจิราพรรณ คงช่วย (2557) ทำการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ความรับผิดชอบ ความสนใจ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม ประกอบด้วย ความสัมพันธ์กับผู้สอน ความสัมพันธ์กับครอบครัว และความสัมพันธ์กับเพื่อน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ประกอบด้วย หลักสูตรและอาคารสถานที่ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรพันธ์ ปิ่นทอง และคณะ (2562) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และได้สรุปเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาไว้ ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านผู้เรียน สามารถแยกเป็นประเด็นด้านผู้เรียน ได้แก่ ครอบครัว คุณลักษณะของผู้เรียน และความสามารถในการเรียน 2) ปัจจัยด้านผู้สอน สามารถแยกเป็นประเด็นคุณลักษณะของผู้สอน ได้แก่ ผู้สอนมีความรับผิดชอบเข้าสอนตรงเวลาเสมอ ผู้สอนใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยและเข้าใจง่าย และผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์รายวิชาเรียนก่อนเริ่มการเรียนการสอน และ 3) ปัจจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน สามารถแยกประเด็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน ได้แก่ หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน วิชาเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ห้องเรียน เครื่องมือเครื่องจักร และสิ่งอำนวยความสะดวก

นอกจากนี้ วนาลี นพวงศ์ ณ อยุธยา (2555) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา และได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะการ

พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ 1) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน ได้แก่ ลักษณะนิสัยการเรียน แรงจูงใจและเจตคติต่อภาษาอังกฤษ ภูมิหลังด้านการศึกษาและความถนัด และความตระหนักในการใช้ภาษาอังกฤษ 2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้สอนและการสอน ได้แก่ ผู้สอนมีประสบการณ์ ผู้สอนเป็นเจ้าของภาษา การเตรียมการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การสื่อสารในการสอน 3) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร 4) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในครอบครัว 5) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียนในมหาวิทยาลัย 6) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์บรรยากาศการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย และ 7) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดโอกาสให้เข้าถึงภาษาอังกฤษ

จากการเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สามารถสรุปได้ว่า สาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ ด้านนักศึกษา ด้านการสอน และด้านสภาพแวดล้อม

การประเมินความต้องการจำเป็น

ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

Altschuld and Witkin (1995) ได้ให้ความหมายของความต้องการจำเป็น คือ กระบวนการที่เป็นระบบขั้นตอนที่นำมาใช้เพื่อกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่มุ่งหวัง โดยเน้นความแตกต่างของผลลัพธ์ และนำมาจัดเรียงลำดับและเลือกความต้องการจำเป็นมาแก้ไข นอกจากนี้ยังได้แบ่งความต้องการจำเป็นออกเป็น 4 มุมมอง ได้แก่ 1) มุมมองความแตกต่าง (discrepancy view) ความต้องการจำเป็น คือ ความแตกต่างระหว่างผลการปฏิบัติงานที่ต้องการกับที่สังเกตเห็น 2) มุมมองประชาธิปไตย (democratic view) ความต้องการจำเป็น คือ การเปลี่ยนแปลงที่ต้องการให้เกิดโดยกลุ่มคนส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้อง 3) มุมมองวินิจฉัย (diagnostic view) ความต้องการจำเป็น คือ สิ่งที่ยากไม่ได้รับการตอบสนองหรือขาดแคลนจะทำให้เกิดอันตราย และ 4) มุมมองวิเคราะห์ (analytic view) ความต้องการจำเป็น คือ ทิศทางหรือแนวทางที่คาดว่าต้องมีการปรับปรุงจากข้อมูลสารสนเทศในปัจจุบัน ความหมายของความต้องการจำเป็นในมุมมองความแตกต่าง สอดคล้องกับแนวคิดของ สุวิมล ว่องวานิช (2558) ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ว่า เป็นความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มุ่งหวัง (what should be) กับสิ่งที่เป็นอย่าง (what is) โดยเน้นความแตกต่างของผลลัพธ์ และมีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา และ Kaufman Roger and Guerra-Lopez Ingrid (2013) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง การวิเคราะห์อย่างเป็นระบบเพื่อแสดงความแตกต่างระหว่างผลที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและผลลัพธ์ที่พึงปรารถนา การจัดเรียงลำดับความสำคัญ และการเลือกความต้องการจำเป็นมาแก้ไข

จากการให้ความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการในการวิเคราะห์ความแตกต่างของความต้องการจำเป็นระหว่างสภาพที่เป็นอยู่กับสภาพที่มุ่งหวัง และนำมาจัดเรียงลำดับความสำคัญ เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับการตัดสินใจหรือนำมาแก้ไขปัญหา

หลักการและขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น

Altschuld and Witkin (1995) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะก่อนการประเมิน การประเมิน และหลังการประเมิน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการประเมิน (ระยะสำรวจ) เป็นระยะที่ทำการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น ได้แก่ การวางแผนการดำเนินงาน (ขอบเขตของการดำเนินงานและประเด็นของความต้องการจำเป็น) การกำหนดจุดมุ่งหมาย การกำหนดแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการดำเนินงานและการใช้ประโยชน์จากข้อมูล และการกำหนดเกณฑ์สำหรับทำประเมินการประเมินความต้องการจำเป็น

ระยะที่ 2 การประเมิน (ระยะการเก็บรวบรวมข้อมูล) เป็นระยะที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น นำมาจัดลำดับความต้องการจำเป็น และวิเคราะห์หาสาเหตุ

ระยะที่ 3 หลังการประเมิน (ระยะการนำผลไปใช้ประโยชน์) เป็นระยะที่ทำการเชื่อมโยงข้อมูลและแผนการดำเนินงานที่ได้รับ โดยการจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังที่นำไปประยุกต์ใช้ และกำหนดเกณฑ์การตัดสินใจเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา

ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นดังกล่าว มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ สุวิมล ว่องวานิช (2558) ที่กล่าวถึงกระบวนการการประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ การระบุความต้องการจำเป็น การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อวิเคราะห์สาเหตุ และการกำหนดแนวทางการแก้ปัญหา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การระบุความต้องการจำเป็น (Needs Identification) เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 1.1 วัตถุประสงค์เพื่อระบุความต้องการจำเป็น
- 1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง/ กรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น
- 1.3 ประชากร/ กลุ่มตัวอย่าง วิธีรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล จัดลำดับ
- 1.4 เสนอความต้องการจำเป็นตามลำดับความสำคัญ
- 1.5 เสนอผล/ นำไปใช้และ/ วิเคราะห์สาเหตุ/ แนวทางแก้ไข

2. การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุ (Needs Analysis) เพื่อหาสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 2.1 วัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุของความต้องการจำเป็น

- 2.2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง/ กรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น
- 2.3 ประชากร/ กลุ่มตัวอย่าง วิธีรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล
- 2.4 เสนอสาเหตุความต้องการจำเป็นตามลำดับและความสำคัญ
- 2.5 เสนอผล/ นำไปใช้และ/ วิเคราะห์ทางเลือกในการแก้ปัญหา

3. การกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาความต้องการจำเป็น (Needs Solution) เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาจากการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาและเกิดความต้องการจำเป็น มีรายละเอียดต่อไปนี้

- 3.1 วัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ทางเลือกของความต้องการจำเป็น
- 3.2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง/ กรอบการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น
- 3.3 ประชากร/ กลุ่มตัวอย่าง วิธีรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.4 เสนอทางเลือกความต้องการจำเป็นตามลำดับความสำคัญ
- 3.5 นำไปสู่การกำหนดแผนงาน และนำไปสู่การปฏิบัติ

จากแนวคิดเกี่ยวกับหลักการและขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็นประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการระบุความต้องการจำเป็น 2) ขั้นตอนการวิเคราะห์สาเหตุที่ส่งผลต่อการประเมินความต้องการจำเป็น และ 3) ขั้นตอนการหาแนวทางการแก้ปัญหาสำหรับการประเมินความต้องการจำเป็น

เทคนิควิธีการที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น

เทคนิควิธีการที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นสามารถแยกตามกิจกรรมการประเมินความต้องการจำเป็นออกเป็น 4 กิจกรรม ได้แก่ การระบุความต้องการจำเป็น การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น การวิเคราะห์สาเหตุที่ส่งผลให้เกิดความต้องการจำเป็น และการกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งในแต่ละกิจกรรมมีเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นหลากหลายวิธี โดยเทคนิควิธีการที่ผู้วิจัยใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคสมมติ (Nominal Group Technique) เป็นการรวมกลุ่มของคนจำนวนน้อยที่ถูกจัดให้นั่งเป็นวงกลม และเริ่มต้นด้วยการนั่งเงียบ ไม่พูดกันเป็นเวลา 5-10 นาที และใช้เวลาดังกล่าวเพื่อเขียนหรือทดความคิดของตนในกระดาษ จากนั้นให้ทุกคนแสดงความคิดเห็นของตนเองทีละ 1 ความคิดเห็น โดยประธานในที่ประชุมเป็นผู้ชี้ให้สมาชิกในแต่ละคนนำเสนอความคิดเห็นทีละคน แล้วไล่เรียงไปเรื่อยจนครบทุกคน จากนั้นก็ย้อนหรือวนกลับมายังสมาชิกคนแรกจนกระทั่งไม่มีผู้ใดเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกแล้ว หลังจากนั้น ประธานจึงเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายในประเด็นความคิดเห็นทั้งหมดที่มีการนำเสนอและมีการลงคะแนนเสียงเพื่อคัดเลือกประเด็นที่สมาชิก

เห็นพ้องกันว่ามีความสำคัญมาอภิปราย ความคิดที่ไม่มีผู้สนับสนุนหรือสนับสนุนน้อยก็จะตกไปไม่ ทยิบยกมาอภิปราย (Altschuld and Witkin, 1995)

พินดา วราสุนันท์ และคณะ (2555) กล่าวว่า เทคนิคสมมติฐาน คือ เทคนิคที่นำมาใช้ในการ ประเมินหน่วยงานทางการศึกษาอย่างมีโครงสร้างเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจในประเด็นที่กำหนดอย่าง รวดเร็ว โดยจุดแข็งของวิธีนี้คือ ให้สมาชิกในกลุ่มมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเท่าเทียมกัน เป็นวิธีลง ข้อสรุปทางการวิจัยที่ใช้ได้กับสารสนเทศทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณ จุดเด่นคือ มีประสิทธิภาพใช้เวลา น้อย ง่ายต่อการดำเนินการ โดยมีขั้นตอนคือ 1) การอธิบายวัตถุประสงค์ของการประชุม 2) ผู้เข้าร่วม ทุกคนร่วมสร้างความคิดเห็น 3) แบ่งปันความคิดเห็นซึ่งกันและกัน 4) ที่ประชุมร่วมกันอภิปรายความ คิดเห็น และ 5) การลงข้อสรุปและจัดลำดับ

2. วิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญด้วยวิธี Priority Needs Index (PNI) สุวิมล ว่องวาณิช (2558) เป็นวิธีการหาความแตกต่างของสภาพที่มุ่งหวังและสภาพที่เป็นจริงแล้วหารด้วยสภาพที่เป็นอยู่ ทั้งนี้เพื่อควบคุมขนาดความต้องการจำเป็นให้อยู่ในช่วงพิสัยที่ไม่มากเกินไป โดยคำนวณดังนี้

$$PNI_{\text{Modified}} = (I - D) / D$$

PNI_{modified} (Priority Needs Index) หมายถึง ดัชนีอันดับความต้องการจำเป็น

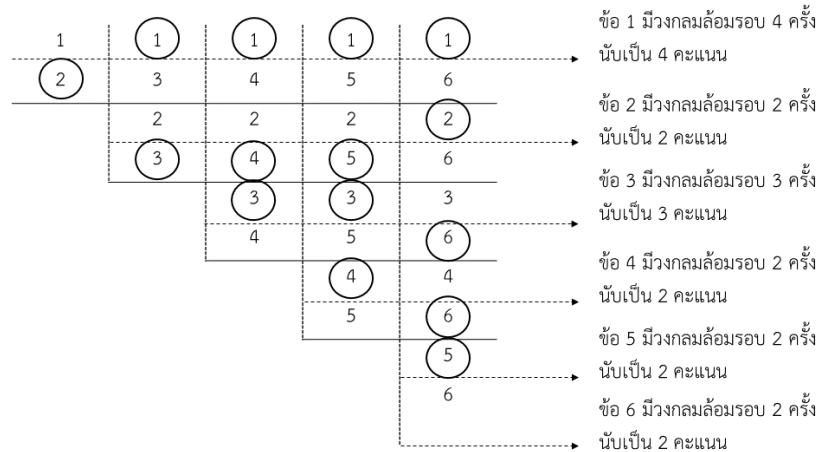
I (Important) หมายถึง ระดับความคาดหวังสภาพที่มุ่งหวัง

D (Degree of Success) หมายถึง ระดับความคาดหวังสภาพที่เป็นจริง

จากนั้นจึงจัดลำดับความต้องการจำเป็นตามค่า PNI_{modified} จากมากไปหาน้อย ดัชนีที่มีค่า มากแปลว่ามีความต้องการจำเป็น จึงได้รับการพัฒนามากกว่าดัชนีที่มีค่าน้อย

3. วิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญด้วยวิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired-Weighting Procedure: PWP) สุวิมล ว่องวาณิช (2558) วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ เป็น วิธีการจัดลำดับความสำคัญด้วยการเปรียบเทียบความสำคัญของความต้องการจำเป็นทุกประเด็นเป็น รายคู่ที่เป็นไปได้ โดยปกติความต้องการจำเป็นที่ต้องการจัดลำดับความสำคัญไม่ควรเกิน 15 ข้อ หาก เกิน 15 ข้อ จะทำให้กลุ่มตัวอย่างสับสน และไม่สามารถจำรายละเอียดของข้อรายการต่าง ๆ ได้ ครบถ้วนสมบูรณ์

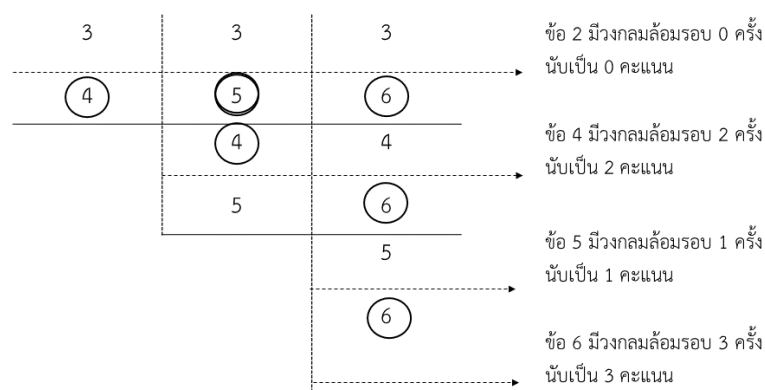
กระบวนการ PWP จะเริ่มโดยการกำหนดหมายเลขข้อรายการตั้งแต่ 1,2,3,...และวาง โครงสร้างของข้อรายการเพื่อการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ซึ่งเรียงเป็น 2 แถว ดังภาพที่ 2

ดัดแปลงจาก สุวิมล ว่องวาณิช (2558)

ภาพที่ 2 ตัวอย่างการใช้วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired-Weighting Procedure: PWP)

ตัวอย่างกระบวนการ PWP จากการประชุมกลุ่มได้ข้อสรุปทั้งหมด 6 ข้อ เริ่มต้นด้วยแถบบนเป็นข้อที่ 1 แถวล่างคือข้อที่นำมาเป็นคู่เปรียบเทียบ คือ ข้อ 2,3,4,5,6 จากนั้นกำหนดข้อ 2 เป็นแถบบน ข้อ 3,4,5,6 อยู่แถวล่าง เป็นข้อที่นำมาเป็นคู่เปรียบเทียบ เตรียมข้อมูลเปรียบเทียบให้ครบทุกแถว แถวสุดท้ายเป็นการเปรียบเทียบข้อ 5 กับข้อ 6 จากนั้นทำการเปรียบเทียบความสำคัญของข้อที่ 1 กับข้อที่ 2,3,4,5,6 ข้อใดสำคัญกว่าให้วงกลมล้อมรอบข้อนั้น เช่น ข้อ 2 สำคัญกว่าข้อ 1 ให้วงกลมที่ข้อ 2 ข้อ 1 สำคัญกว่าข้อ 3 ให้วงกลมข้อ 1 ทำการเปรียบเทียบความสำคัญของข้อจนครบทุกคู่ แล้วนับความถี่ข้อ 1,2,3,4,5,6 ได้รับการวงกลมกี่ครั้ง ข้อใดมีจำนวนวงกลมมากที่สุด ข้อนั้นถือว่าเป็นข้อที่สำคัญที่สุด ในตัวอย่างนี้คือข้อ 1 รองลงมาคือข้อ 3 แต่พบว่าข้อ 2,4,5,6 นับคะแนนความถี่ได้เป็น 2 คะแนนเท่ากัน ดังนั้นต้องทำ PWP อีกครั้ง เฉพาะข้อที่ได้ความถี่เท่ากัน ดังภาพที่ 3

ดัดแปลงจาก สุวิมล ว่องวาณิช (2558)

ภาพที่ 3 ตัวอย่างการใช้วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired-Weighting Procedure: PWP) กรณีที่นับความถี่ได้เท่ากัน

ดังนั้น กระบวนการจัดลำดับความสำคัญโดยวิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ตามตัวอย่างนี้ จะสามารถจัดลำดับจากสำคัญมากที่สุดไปน้อยที่สุดได้ คือ ข้อ 1,3,6,4,5 และ 2 ตามลำดับ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็น

พินดา วราสุนันท์, สรัญญา จันทรชูสกุล, และ อัจศรา ประเสริฐสิน (2558) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การประเมินความต้องการจำเป็นการนำผลการทดสอบทางการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินความต้องการจำเป็นการนำผลการทดสอบทางการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และ 2) ประเมินความต้องการจำเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำผลการทดสอบทางการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 408 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนี $PNI_{modified}$ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการประเมินความต้องการจำเป็นการนำผลการทดสอบทางการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ผู้เรียนในโรงเรียนนำผลการสอบ O-NET มาใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของตนเอง มีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมา คือ ผู้สอนเขียนแผนการสอนโดยพิจารณาจากผลการสอบเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และผู้เรียนในโรงเรียนนำผลการสอบ O-NET มาใช้ในการวางแผนเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ตามลำดับ และ 2) ผลการประเมินความต้องการจำเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำผลการทดสอบทางการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้เรียน เป็นปัจจัยที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมา คือ ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านบริหารจัดการของโรงเรียน และปัจจัยด้านนโยบายทางการศึกษาของประเทศ ตามลำดับ

กัลย์วิสาข์ ธาราวรร (2558) ทำการวิจัยเกี่ยวกับ การประเมินความต้องการจำเป็นของครูเพื่อพัฒนาความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สสำรวจความต้องการจำเป็นของครูเพื่อพัฒนาความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา 2) วิเคราะห์สาเหตุความต้องการจำเป็นของครูเพื่อพัฒนาความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และ 3) เสนอแนวทางในการพัฒนาความสามารถของครูในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตัวอย่างที่ใช้ คือ ครูระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 293 คน เครื่องมือ คือ แบบสอบถามในการวิเคราะห์เชิงปริมาณและแนวคำถามในการจัดกระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคสมมตินิยมในการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง และใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index ($PNI_{modified}$) ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์

เนื้อหาตามประสบการณ์ทำงาน และการวิเคราะห์ข้ามกลุ่มกรณีศึกษาจากตัวอย่างที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูระดับมัธยมศึกษามีความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และการสร้างเครื่องมือมากที่สุด 2) สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ คือ ครูขาดความรู้และทักษะด้านการวัดและประเมินผลสูงที่สุด และ 3) แนวทางเพื่อพัฒนาความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ คือ การอบรมเชิงปฏิบัติการสูงที่สุด

ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม และ ยური ญาณปรีชาเศรษฐ (2559) ทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครู: การประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครู 2) วิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครู และ 3) ศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครู โดยมีตัวอย่าง คือ นักศึกษาครูจากคณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ปีการศึกษา 2558 จำนวน 600 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบ 2 ขั้นตอน (Two stage random sampling) วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: $PNI_{modified}$) วิเคราะห์โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครูด้วยโปรแกรม LISREL version 8.72 ซึ่งผลการวิจัยสามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การระบุความต้องการจำเป็น (Needs identification) พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสมรรถนะในการวิจัย ในภาพรวมมีค่าเท่ากับ 0.35 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ได้แก่ ด้านความรู้ในการวิจัย และด้านความสามารถในการวิจัย (0.38 เท่ากัน) รองลงมาคือ ด้านจรรยาบรรณ (0.28) 2) การวิเคราะห์สาเหตุความต้องการจำเป็น (Needs analysis) พบว่า โมเดลเชิงสาเหตุความต้องการจำเป็นสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครูมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (Chi-square) มีค่าเท่ากับ 10.810 ที่องศาอิสระเท่ากับ 17 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.866 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.996 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.988 และค่าดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.005 และ 3) การกำหนดแนวทางแก้ไข (Needs solution selection) พบว่า มีแนวทางทั้งหมด 10 แนวทาง ซึ่งแนวทางที่ 5 “ทดลองทำวิจัยผ่านกระบวนการปฏิบัติจริง ให้นักศึกษาฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจนเกิดความชำนาญ” มีการประเมินสูงสุดเป็นลำดับแรก รองลงมาคือ แนวทางที่ 1 “จัดกระบวนการเรียนการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning)” และแนวทางที่ 2 “จัดระบบพี่เลี้ยงและระบบการโค้ช (Coaching) ให้เรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย หรือครูต้นแบบด้านการวิจัย” ตามลำดับ

นาอีมะห์ ปือราเฮง (2561) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา 2) วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา และ 3) ศึกษาแนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา ปีการศึกษา 2559 จำนวน 394 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Muti-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบตอบสนองคู่ และแนวคำถามในการจัดกระบวนการกลุ่ม เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยเทคนิคการจัดกลุ่มสนทนา (Focus group technique) และเทคนิคกลุ่มสมมติ (Nominal group technique) วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าสถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์เนื้อหา และจัดลำดับความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index: PNI_{modified} เทคนิคแผนภูมิก้างปลา (Fish boning Technique) และเทคนิควิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired-Weighting Procedure: PWP) ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านใฝ่เรียนรู้มากที่สุดเป็นอันดับ 1 มีค่า PNI_{modified} เท่ากับ 0.303 2) สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน คือ ครอบครัวตัวนักเรียนเอง สิ่งแวดล้อม ครู โรงเรียน และเทคโนโลยี ตามลำดับ และ 3) แนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะด้านใฝ่เรียนรู้ที่สำคัญที่สุด คือ ผู้ปกครองต้องมีส่วนร่วมให้ความร่วมมือกับนักเรียน ครู และโรงเรียน อย่างเต็มที่ในการพัฒนา

Saleh (2018) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับโปรแกรมที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษของตรีปิยะฮ์ และคณะฝีกอบรมครู มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาที่ไม่ใช่ภาควิชาภาษาอังกฤษของตรีปิยะฮ์และคณะฝีกอบรมครูที่ไออิน ซัลทาน ออไม โกรอนตาโล (IAIN Sultan Amai Gorontalo) ตัวอย่าง คือ นักศึกษาตรีปิยะฮ์และคณะฝีกอบรมครู จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ความต้องการเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ต้องการให้วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีวิธีที่หลากหลาย สำหรับความต้องการในทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ทักษะการอ่านมากที่สุด และต้องการเน้นไปด้านของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากหากนักศึกษามีความรู้ในเรื่องของคำศัพท์ นักศึกษาจะสามารถเข้าใจในบทเรียนของวิชาอื่น ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์มากสำหรับนักศึกษาในสาขางาน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็น สรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็นสามารถเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลได้ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีวิธีการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ 1) การระบุความต้องการจำเป็น สามารถเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจัดลำดับความสำคัญโดยใช้ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: PNI_{modified}) และ 2) การวิเคราะห์สาเหตุและการหาแนวทางสำหรับความต้องการจำเป็น สามารถเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือ แบบสัมภาษณ์ การจัดกลุ่มสนทนา (Focus group technique) กระบวนการกลุ่มสมมติ (Nominal group technique) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และจัดลำดับความสำคัญโดยใช้เทคนิคแผนภูมิก้างปลา (Fish boning Technique) และเทคนิควิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired-Weighting Procedure: PWP) เป็นต้น

กรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา จากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป Common European Framework of Reference for Languages (CEFR)

กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) คือ มาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และการประเมินภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ในปี ค.ศ. 2002 สภาแห่งสหภาพยุโรปได้กำหนดให้ใช้กรอบอ้างอิง CEFR ในการตรวจสอบความสามารถทางภาษาปัจจุบันกรอบอ้างอิง CEFR ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นมาตรฐานในการจัดลำดับความสามารถทางภาษาของแต่ละบุคคล

สำหรับการศึกษาในประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการโดยนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้ในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งนำกรอบ CEFR มาเป็นกรอบความคิดหลักในการกำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนา โดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับของ CEFR เป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ ตามคู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ม.ป.ป) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 กรอบความคิดหลักในการกำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนา โดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับของ CEFR เป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ

Level Group	A		B		C	
level group name	Basic User ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน		Independent User ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ		Proficient User ผู้ใช้ภาษาขั้นคล่องแคล่ว	
Level	A1	A2	B1	B2	C1	C2
level name	Breakthrough or beginner	Waystage or elementary ระดับเริ่มเรียน	Threshold or intermediate ระดับกลาง	Vantage or upper intermediate ระดับกลางตอนปลาย	Effective Operational Proficiency or advanced ระดับสูง	Mastery or proficiency ระดับเชี่ยวชาญ

ทั้งนี้ในแต่ละระดับได้กำหนดความสามารถในการใช้ภาษาไว้ ดังนี้

ตารางที่ 2 ความสามารถในการใช้ภาษาของแต่ละระดับ

ระดับ	คำอธิบาย
A1 นักเรียนที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคง่ายๆในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเองและผู้อื่น ทั้งยังสามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่นได้เช่น เขาอยู่ที่ไหน รู้จักใครบ้าง มีอะไรบ้าง และตอบคำถามเหล่านี้ได้ทั้งยังสามารถเข้าใจบทสนทนาเมื่อคู่สนทนาพูดช้าและชัดเจน
A2 นักเรียนที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคในชีวิตประจำวันในระดับกลาง เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว การจับจ่ายใช้สอย สถานที่ ภูมิศาสตร์ การทำงาน และสามารถสื่อสารในประโยคในการแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไป และการใช้ชีวิตประจำวัน สามารถบรรยายความฝัน ความคาดหวัง ประวัติ สิ่งแวดล้อม และสิ่งอื่นๆที่จำเป็นต้องใช้
B1 นักเรียนที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	ผู้เรียนสามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความต่างๆ ไปได้ เมื่อเป็นหัวข้อที่คุ้นเคย หรือสนใจ เช่น การทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาได้ และสามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ความฝัน ความหวัง พร้อมพร้อมให้เหตุผลสั้นๆได้
B2 นักศึกษาที่จบการศึกษา ระดับปริญญาตรี	ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาในระดับดี สามารถใช้ภาษา พูดและเขียนได้แทบทุกเรื่องอย่างถูกต้อง และคล่องแคล่วขึ้น รวมทั้งสามารถจะอ่านและทำความเข้าใจบทความที่มีเนื้อหายากขึ้นได้
C1	ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความยาวๆที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลาย และเข้าใจความหมายแฝงได้ สามารถแสดงความคิดเห็นความรู้สึกของตนได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่ต้องหยุดคิดหาคำศัพท์ สามารถใช้ภาษาทั้งในด้านสังคมการทำงาน หรือด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพูดและเขียนข้อความที่ซับซ้อนได้อย่างชัดเจนและถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์พร้อมทั้งสามารถใช้คำเชื่อมประโยคได้อย่างถูกต้อง
C2	ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยมใกล้เคียงเจ้าของภาษา สามารถใช้ภาษามาตรฐานได้อย่างสละสลวยถูกต้องตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสารได้ดี สามารถอ่าน บทความที่เป็นภาษาต้นฉบับ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวรรณกรรม) ได้เข้าใจ สามารถ และเลือกใช้ภาษาสำหรับพูดและเขียนได้อย่างเหมาะสม

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ซึ่งประชากรและ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาและค้นคว้างานเอกสารและ วิจัยที่เกี่ยวข้องที่กล่าวถึง กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) สำหรับนักศึกษาที่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับ B2 ที่แบ่งเป็นทักษะเป็น 4 ทักษะต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 3 ตารางการประเมินตนเองสำหรับนักศึกษาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับ B2

	การรับรู้ (Reception)		ปฏิสัมพันธ์ (Interaction)		ผล (Production)	
	การฟัง	การอ่าน	การสื่อสาร ทางการพูด	การสื่อสาร ทางการเขียน	ผลจาก การพูด	ผลจาก การเขียน
B2	-สามารถเข้าใจ ขอบข่ายของการพูด และการบรรยาย และติดตามการ โต้แย้งที่ซับซ้อนใน หัวข้อที่คุ้นเคย -สามารถเข้าใจข่าว ในทีวีและรายการ สถานการณ์ปัจจุบัน -สามารถเข้าใจ ภาพยนตร์ในภาษา ที่เป็นมาตรฐาน	-สามารถอ่าน เนื้อหาและ รายงาน เกี่ยวกับ ปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้เขียน นำมาใช้กับ สถานการณ์ ต่างๆหรือ ความคิดเห็น ต่างๆ -สามารถ เข้าใจ วรรณคดีร้อย แก้ว	-สามารถสื่อสาร กับเจ้าของ ภาษาได้อย่าง คล่องแคล่วและ เป็นธรรมชาติ -สามารถเข้า ร่วมในการ อภิปรายใน เนื้อหาที่คุ้นเคย การอธิบาย รายละเอียด และสนับสนุน ความคิดเห็น ของฉัน	สามารถเขียน เน้นเกี่ยวกับ ความสำคัญของ บุคคลใน เหตุการณ์และ ประสบการณ์ ต่าง ๆ	-สามารถ นำเสนอ รายละเอียด อย่างกว้างขวาง เกี่ยวกับเนื้อหา ที่ฉันสนใจอย่าง ชัดเจน -สามารถแสดง ความคิดเห็น เกี่ยวกับข้อดี และข้อเสียใน ประเด็นต่างๆ ที่ให้มา	-สามารถเขียน รายละเอียด อย่างกว้าง ขวางเกี่ยวกับ เนื้อหาที่ฉัน สนใจอย่าง ชัดเจน -สามารถเขียน เรียงความหรือ รายงานต่าง ๆ หรือส่งผ่าน ข้อมูลหรือการ ให้ความ คิดเห็นที่ สนับสนุนหรือ ขัดแย้งใน ประเด็นต่าง ๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

อิสหิยาภรณ์ วรกิตตนนท์ และ สุมิตรา สุวรรรัตน์เดชา (2559) ทำการศึกษาความต้องการจำเป็นของการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ เพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา ประชากรที่ใช้ได้แก่ นักศึกษาแพทย์ที่เป็นนักศึกษาแพทย์ชั้นปีสุดท้าย ในภาคการศึกษา 2557 และฝึกปฏิบัติงานที่ 4 โรงพยาบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำนวน 162 คน โดยใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม ที่ระดับความเชื่อมั่น .93 ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษาแพทย์มีปัญหาภาษาอังกฤษทุกทักษะในระดับปานกลาง แต่ประสบปัญหาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เชิงวิชาการในระดับสูง และ 2) นักศึกษาแพทย์มีความจำเป็นในภาษาอังกฤษทุกทักษะในระดับสูงที่สุด แต่มีความจำเป็นในทักษะการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปในระดับสูง

อดิศักดิ์ ย่อมเยาว์ (2560) ทำการศึกษาปัญหาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดกลางและโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในจังหวัดเชียงราย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพที่ทำงานในโรงพยาบาลขนาดกลางและโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในจังหวัดเชียงราย จำนวน 286 คน ผลการวิจัยในแง่ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับพยาบาลวิชาชีพ พบว่า ในภาพรวมมีความต้องการในระดับมากในทุกทักษะ เรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด ด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียน

Mohammed and Mohammed Nur (2018) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นหลักสูตรเตรียมพร้อมเพื่อการสอบภาษาอังกฤษ: กรณีศึกษาสำหรับผู้ช่วยสอนของมหาวิทยาลัยคาร์ทุม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ระบุความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้ช่วยสอน และศึกษาทักษะที่สำคัญที่สุด ขอบเขตของภาษา และทักษะย่อยทางวิชาการ ตัวอย่าง คือ ผู้ช่วยสอน จำนวน 58 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling) เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม และแบบทดสอบ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ช่วยสอนมีความต้องการภาษาอังกฤษเพื่อชีวิตทางสังคมและทางวิชาการ เกี่ยวกับการสื่อสารและการสอนนักเรียน โดยทักษะที่ต้องการมากที่สุด คือ ทักษะการเขียนและทักษะการพูด

Hidayat Rahmat (2018) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาพนักงานสายการบิน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของนักศึกษาสาขาพนักงานสายการบินสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษที่วิทยาลัยการท่องเที่ยวนานาชาติ และ 2) ตรวจสอบหลักสูตรภาษาอังกฤษที่มีอยู่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของนักศึกษาอยู่ในระดับใด ตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาพนักงานสายการบิน 71 คน อาจารย์และผู้จัดการวิทยาลัยการ

ห้องเที่ยวนานาชาติ ใช้เทคนิคการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling technique) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed-ended Form) เอกสาร และประเด็นการสัมภาษณ์ เก็บข้อมูลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษามีความต้องการจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในอุตสาหกรรมการบิน นักศึกษามีความต้องการในการเรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ทักษะที่มีความสำคัญอันดับแรก ได้แก่ ทักษะการพูด ที่เกี่ยวกับการสื่อสาร 2) หลักสูตรภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษา เฉพาะเรื่องของระยะเวลาของหลักสูตร เนื้อหา และบริบทของหลักสูตร นอกจากนี้หลักสูตรควรได้รับการปรับปรุงในเรื่องของสื่อการสอน โดยครูและสถาบันควรร่วมกันออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษา

Nugraha and Saefullah (2020) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาเศรษฐศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการภาษาอังกฤษของนักศึกษาในภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์และธุรกิจ ตัวอย่าง คือ นักศึกษาในภาควิชาเศรษฐศาสตร์ในภาคเรียนที่ 3 จำนวน 67 คน เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพ วิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยความต้องการจำเป็นพบว่า นักศึกษาต้องการให้การสอนภาษาอังกฤษควรบูรณาการทั้งหมดสี่ทักษะ ประกอบด้วย ทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน ตามลำดับ

สาเหตุและแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

วนาลี นพวงศ์ ณ อยุธยา (2555) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และเพื่อหาแนวทางสร้างรูปแบบการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 ระดับปริญญาตรี หลักสูตรภาษาไทย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1,072 คน และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ สาขาวิชาภาษาตะวันตก จำนวน 21 คน โดยวิธีการสุ่มแบ่งชั้นตามสัดส่วนของประชากร เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์แบบกึ่งทางการ วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ 1. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน ได้แก่ ลักษณะนิสัยการเรียน แรงจูงใจและเจตคติต่อภาษาอังกฤษ ภูมิหลังด้านการศึกษาและความถนัดและความตระหนักในการใช้ภาษาอังกฤษ 2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้สอนและการสอน ได้แก่ ผู้สอน

มีประสบการณ์ ผู้สอนเป็นเจ้าของภาษา การเตรียมการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การสื่อสารในการสอน 3. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร 4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในครอบครัว 5. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียนในมหาวิทยาลัย 6. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์บรรยากาศการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย และ 7. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปิดโอกาสให้เข้าถึงภาษาอังกฤษ และแนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้สำรวจความคิดเห็นอาจารย์ผู้สอน และได้ข้อสรุปเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูด 5 แนวทาง ได้แก่ 1) การพัฒนาบุคลากรและอาจารย์ให้มีความรู้และใช้ระดับภาษาอังกฤษสื่อสารได้ หากผู้สอนมีความรู้ ความสามารถทั้งด้านภาษาและการสอนจะเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักศึกษา 2) การปรับปรุงแบบการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยเน้นความหลากหลายของเนื้อหา ปรับเนื้อหาให้มีความเหมาะสมกับนักศึกษาแต่ละสาขาวิชาที่มีธรรมชาติการเรียนรู้ที่ต่างกัน ใช้เนื้อหาที่ทันสมัยในสถานการณ์ปัจจุบัน เพิ่มกิจกรรมให้นักศึกษาได้พูดมากขึ้น และควรกระตุ้นการแสดงออกของนักศึกษา 3) การปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน ควรปรับหลักสูตรให้เข้ากับการสอนภาษาอังกฤษ ความต้องการของผู้เรียน ให้ทันกับสังคมที่เปลี่ยนแปลง หลักสูตรควรเน้นการแทรกทักษะการฟัง พูดในแต่ละวิชา และควรพิจารณาการแยกเป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถแตกต่างกัน 4) การเพิ่มจำนวนอาจารย์ชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา เพื่อเป็นการให้โอกาสนักศึกษาสาขาอื่น ๆ ได้เรียนภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ นักศึกษาจะเกิดแรงบันดาลใจที่จะหัดพูดภาษาอังกฤษและเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยขึ้นกับสำเนียงของเจ้าของภาษา และพัฒนาทักษะการพูดได้อย่างถูกต้องตรงตามหลักของเจ้าของภาษาอย่างแท้จริง และ 5) การจัดโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยนระหว่างนักศึกษาในมหาวิทยาลัยและนักศึกษาในประเทศอื่น ๆ เพื่อเป็นการให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์ที่ได้มีเพื่อนต่างชาติพูดคุย ตามสถานการณ์ต่าง ๆ นักศึกษาจะมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

Al-Hamlan SuadAbdulaziz (2015) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การวิเคราะห์หาแนวทางการต้องการในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (English as a Foreign Language: EFL) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในซาอุดีอาระเบีย: การวิเคราะห์เชิงพรรณนาแนวทางต่อความต้องการของนักเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษในราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย ขอบเขตของการวิจัย ได้แก่ ความต้องการทางวิชาชีพของผู้เรียน ทักษะภาษาอังกฤษ รูปแบบการเรียนรู้และวิธีการสอนที่ต้องการ ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ และเสนอแนวทางในการเรียนแบบ English as a Second Language: ESL ที่ดีขึ้น ตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของซาอุดีอาระเบียในเมืองรียาด

จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษเป็นหลักโดยมีจุดประสงค์เพื่อพูดได้อย่างคล่องแคล่ว สื่อสารกับผู้อื่นได้ และใช้เพื่อหางาน ทักษะการพูดและทักษะการฟังอยู่ในระดับต่ำกว่า ทักษะการเขียน ทักษะการอ่าน ไวยากรณ์ และคำศัพท์ สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษ คือ ด้านผู้สอน ครูไม่ได้พิจารณาความแตกต่างของนักเรียน ทำให้นักเรียนรู้สึกไม่พอใจในชั้นเรียน เนื่องจากไม่สามารถจับคู่ทำกิจกรรมกับเพื่อนร่วมชั้นได้ และแนวทางสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษ คือ ครูและโรงเรียนร่วมกันดำเนินการปรับปรุงหลักสูตร โดยสอดแทรกเทคโนโลยีการศึกษาและเรื่องสั้นในหลักสูตร

กชพร เมฆานิมิตติ (2564) ทำงานวิจัย เรื่อง การศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ นักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 322 คน ซึ่งพบการวิจัยพบว่า สภาพที่เป็นจริงในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า สภาพที่เป็นจริงด้านทักษะการอ่านมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านทักษะการพูด และด้านทักษะการฟังมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ตามลำดับ สภาพที่มุ่งหวัง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า สภาพที่มุ่งหวังด้านทักษะการพูดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านทักษะการฟังและด้านทักษะการอ่านมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ตามลำดับ ความต้องการจำเป็น พบว่า มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 1 คือ ด้านทักษะการฟัง ลำดับที่ 2 คือ ด้านทักษะการพูด ลำดับที่ 3 คือ ด้านทักษะการเขียน และลำดับที่ 4 คือ ด้านทักษะการอ่าน และแนวทางการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า 1) ด้านการฟัง จัดให้มีกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยขอความร่วมมืออาจารย์ผู้สอนในทุกสาขา พูดคุยทักทาย การบรรยาย การใช้สื่อการสอนเป็นภาษาอังกฤษ อย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการจัดสิ่งแวดล้อมในการฟังภาษาอังกฤษ นอกห้องเรียน ในรูปแบบชมรม จัดหาสื่อการฟังภาษาอังกฤษการจัดอบรมทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 2) ด้านการพูด จัดให้มีกิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยขอความร่วมมืออาจารย์ผู้สอนในทุกสาขา พูดคุยทักทาย และผลักดันให้นักศึกษานำเสนอเป็นภาษาอังกฤษในห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการจัดสิ่งแวดล้อมในการพูดภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ในรูปแบบชมรม จัดให้มีชาวต่างชาติมานั่งประจำในชมรม การจัดอบรมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จัดกิจกรรมให้นักศึกษาแข่งขันการนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษ การปรับสิ่งแวดล้อมให้เป็นภาษาอังกฤษทั้งการพูดคุยของบุคลากรภายในคณะ สื่อต่าง ๆ ของคณะ 3) ด้านการอ่าน จัดให้มีกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยขอความร่วมมืออาจารย์ผู้สอนในทุกสาขา ใช้สื่อการสอน เอกสาร หนังสือ แบบทดสอบเป็น ภาษาอังกฤษ อย่างสม่ำเสมอ การจัดอบรม

การอ่านภาษาอังกฤษ การสร้างสิ่งแวดล้อมเป็นภาษาอังกฤษ จัดให้มีชมรมภาษาอังกฤษ จัดให้มีสื่อภาษาอังกฤษ หนังสือภาษาอังกฤษแบ่งระดับความยากง่าย การจัดกิจกรรมแข่งขันการอ่านภาษาอังกฤษ และ 4) ด้านการเขียน จัดให้มีกิจกรรมพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยขอความร่วมมืออาจารย์ผู้สอนในทุกสาขา ให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด ข้อสอบ หรือโครงการเป็นภาษาอังกฤษ อย่างสม่ำเสมอ การจัดอบรมการเขียนภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมแข่งขันการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้วิธีการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อหาแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ (Complete needs assessment) ในกระบวนการประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ สุวิมล ว่องวานิช (2558) ได้กำหนดขั้นตอนออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การระบุความต้องการจำเป็น (Needs identification) 2) การวิเคราะห์หาสาเหตุความต้องการจำเป็น (Needs analysis) และ 3) การกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาความต้องการจำเป็น (Needs solution) ผู้วิจัยจึงแบ่งวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอนโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การระบุความต้องการจำเป็น (Needs identification)

ในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาโดยใช้วิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Data) ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่มีลักษณะเป็นแบบการตอบสนองเดี่ยว (Single-Response Format) โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการทำวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาวิชาชีพรูที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ภูมิภาคภาคกลางและภาคตะวันออก เฉพาะสาขาการสอน ยกเว้นสาขาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2566 ซึ่งมีจำนวนมหาวิทยาลัยทั้งหมด 6 มหาวิทยาลัย โดยมีรายชื่อมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

- 1) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน
- 3) คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
- 4) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 5) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- 6) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาวิชาชีพรูที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ภูมิภาคภาคกลางและภาคตะวันออก

ปีการศึกษา 2566 เฉพาะสาขาการสอน ยกเว้นสาขาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างโดยคำนวณขนาดตัวอย่างประชากรโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน (Taro Yamane, 1973 อ้างถึงใน: ชีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ, 2557) เพื่อประมาณค่าสัดส่วนประชากรที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ยอมให้คลาดเคลื่อนได้ ± 5 ดังสูตร

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ N = ขนาดของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 หรือ 95%

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{10,911}{1+10,911(0.05)^2} \\ &= 385 \end{aligned}$$

ดังนั้นกำหนดให้ค่าความคลาดเคลื่อนเท่าที่ยอมรับได้เท่ากับ 0.05 จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 385 คน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในการสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี สาขา ผลการทดสอบครั้งล่าสุด(ปี) และผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ
2. ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ได้แก่

- 1) ทักษะการฟัง
- 2) ทักษะการพูด
- 3) ทักษะการอ่าน
- 4) ทักษะการเขียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามการประเมินความต้องการจำเป็นพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ซึ่งลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ชั้นปี สาขา ผลการทดสอบครั้งล่าสุด(ปี) และผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ ได้แก่ CEFR, TOEIC (Listening and Reading Test), TOEFL iBT, TOEFL ITP, IELTS (band scores), Cambridge English, Oxford Online Placement Test และ CU-TEP ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) เป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินสภาพที่เป็นจริง ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ได้แก่ 1) ทักษะการฟัง 6 ข้อ 2) ทักษะการพูด 11 ข้อ 3) ทักษะการอ่าน 7 ข้อ และ 4) ทักษะการเขียน 6 ข้อ รวมทั้งหมด 30 ข้อ โดยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประเมินค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) (Likert, 1967) แต่ละระดับมีความหมายดังนี้

5 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) อยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) อยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) อยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) อยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง มีสภาพที่เป็นจริงในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดสภาพที่มุ่งหวังในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ให้คะแนน 5 อยู่ในระดับ มากที่สุด

กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าคะแนนเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) มี 5 ระดับ ดังนี้ (Best, 1970)

4.50 – 5.00 หมายถึง ทักษะภาษาอังกฤษ มีสภาพที่เป็นจริงตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษาในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง ทักษะภาษาอังกฤษ มีสภาพที่เป็นจริงตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษาในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง ทักษะภาษาอังกฤษ มีสภาพที่เป็นจริงตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษาในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง ทักษะภาษาอังกฤษ มีสภาพที่เป็นจริงตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษาในระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง ทักษะภาษาอังกฤษ มีสภาพที่เป็นจริงตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษาในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครู

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ แนวคิดหลักการ จากหนังสือ ตำราเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล เพื่อกำหนดรูปแบบ โครงสร้าง ขอบเขตเนื้อหาและสร้างแบบสอบถามตามขอบเขตของเนื้อหา ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและตามรายละเอียดของนิยามคำศัพท์เฉพาะ

3. ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดย

3.1 ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะ

3.2 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ โดยผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไข และให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงให้เหมาะสม แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ นักวิชาการที่จบการศึกษาในสาขาการวัดและประเมินผลการศึกษาหรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 3 ปี จำนวน 2 คน และนักวิชาการที่จบการศึกษาในสาขาภาษาอังกฤษหรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 3 ปี จำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา รวมถึงตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษาโดยกำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนนดังนี้

1 หมายถึง ข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการณ์ที่ต้องการวัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการณ์ที่ต้องการวัด

-1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับ นิยามเชิงปฏิบัติการณ์ที่ต้องการวัด

นำผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คนมาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามบางข้อตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้เทคนิค IOC (Item Objective Congruence) จะต้องผ่านเกณฑ์ในการพิจารณาที่กำหนดไว้ว่าต้องมีค่า IOC มากกว่า 0.50 ขึ้นไป (ปราวณี หล้าเบ็ญสะ, 2559)

ผลการตรวจสอบคุณภาพความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน พบว่า เมื่อพิจารณาจากนิยามและข้อคำถามของแต่ละข้อคำถาม มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการปรับภาษาจากข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 30 ข้อ โดยเป็นการปรับภาษาเล็กน้อย เพื่อพัฒนาแบบสอบถามและส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง ก่อนนำมาพัฒนาเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

3.3 การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่ตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) โดยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เสนอไปยังสาขาที่ไม่ใช่ตัวอย่าง รวมถึงขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และส่งแบบสอบถามออนไลน์ที่สร้างขึ้นด้วย Google Forms ไปยังนักศึกษาที่ไม่ใช่ตัวอย่าง 30 คน ซึ่งพบว่าโดยรวมทั้งฉบับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.980 เมื่อแยกเป็นรายทักษะ มีค่าอยู่ระหว่าง .925 - .950 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครู ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)	ค่าความเชื่อมั่น (สภาพที่เป็นจริง)
1. ทักษะการฟัง	0.947
2. ทักษะการพูด	0.950
3. ทักษะการอ่าน	0.925
4. ทักษะเขียน	0.936
รวม	0.980

4. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างด้วยแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาวิชาชีพครูที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ภูมิภาคภาคกลางและภาคตะวันออก ปีการศึกษา 2566 เฉพาะสาขาการสอน ยกเว้นสาขาภาษาอังกฤษ ระหว่างวันที่ 19 กันยายน 2566 ถึง วันที่ 14 มกราคม 2567 มีวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เสนอไปยังคณะศึกษาศาสตร์และครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ส่งแบบสอบถามออนไลน์ที่สร้างด้วย Google Forms ไปยังคณะศึกษาศาสตร์และครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยได้รับแบบสอบถามตอบกลับทั้งสิ้น 86 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 22.34 ของแบบสอบถามทั้งหมด
3. ดำเนินการติดตามแบบสอบถามที่ยังไม่ได้รับกลับคืน
4. ส่งแบบสอบถามออนไลน์ที่สร้างด้วย Google Forms ไปยังแอฟพลิเคชั่น Line กลุ่ม Open chat ที่มีนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และลงพื้นที่เก็บข้อมูลกับมหาวิทยาลัย
5. เมื่อได้รับแบบสอบถามครบตามที่กำหนดแล้วตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล พบว่ามีแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งสิ้น 385 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด

6. นำข้อมูลที่เก็บได้จาก Google Forms ออก ข้อมูลมาจัดระเบียบข้อมูล ลงรหัส และทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องมือทางสถิติเพื่อแปลผลและนำเสนอข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. วิเคราะห์ด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลโดยเทียบกับเกณฑ์

2. วิเคราะห์หาความต้องการจำเป็น โดยใช้ดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น Modified Priority Needs Index ($PNI_{Modified}$) (สุวิมล ว่องวานิช, 2558) เป็นวิธีการหาความแตกต่างของสภาพที่มุ่งหวังและสภาพที่เป็นจริงแล้วหารด้วยสภาพที่เป็นอยู่ ทั้งนี้เพื่อควบคุมขนาดความต้องการจำเป็นให้อยู่ในช่วงพิสัยที่ไม่มากเกินไป โดยคำนวณดังนี้

$$PNI_{Modified} = \frac{I - D}{D}$$

เมื่อ	PNI	หมายถึง	ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
	I	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่มุ่งหวัง
	D	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามปลายเปิดในแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางแจกแจงความถี่

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาสาเหตุความต้องการจำเป็น (Needs analysis)

ในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาโดยใช้วิธีเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) โดยการจัดกระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคสมมติ (Nominal Group Technique: NGT) เพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

การเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษและด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ได้แก่ อาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษทั้งหมด 2 คน และอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 คน โดยมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. คุณสมบัติของอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ
  - 1.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาทางด้านภาษาอังกฤษในระดับปริญญาโทขึ้นไป ได้แก่ คณะอักษรศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์
  - 1.2 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษในระดับสถาบันอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี
  - 1.3 เป็นผู้ที่มีผลงานทางวิชาการ บทความหรืองานวิจัยเกี่ยวกับเนื้อหาภาษาอังกฤษ ย้อนหลัง 5 ปี ไม่น้อยกว่า 3 รายการ
2. คุณสมบัติของอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ
  - 2.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาทางด้านการสอนภาษาอังกฤษในระดับปริญญาโทขึ้นไป ได้แก่ คณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์
  - 2.2 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษในระดับสถาบันอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี
  - 2.3 เป็นผู้ที่มีผลงานทางวิชาการ บทความหรืองานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ ย้อนหลัง 5 ปี ไม่น้อยกว่า 3 รายการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดเครื่องมือในการวิจัย คือ แนวทางการดำเนินการกระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคสมมติ โดยมียุทธศาสตร์ที่มีลักษณะแบบมีโครงสร้างลักษณะปลายเปิดเกี่ยวกับสาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) โดยนำผลจากการสำรวจเชิงปริมาณและคุณภาพในแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) มาใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้ให้ข้อมูลสำคัญแสดงความคิดเห็นในกระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคสมมติ (Nominal Group Technique: NGT) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. แจกวัสดุประสงค์ในการจัดกระบวนการกลุ่ม และอธิบายขั้นตอนที่จะให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญปฏิบัติ

2. นำเสนอหัวข้อที่จะให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญกำหนดสาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) โดยมีการแจกเอกสารที่มีแนวคำถามในการจัดกระบวนการกลุ่ม รวมถึงมีการแสดงผลการระบุนความต้องการจำเป็นในขั้นตอนที่ 1 ของแบบสอบถามที่ได้จากการสำรวจตัวอย่างการวิจัยก่อนหน้านี้

3. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเขียนสาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ลงกระดาษตามความคิดเห็นของตนเอง

4. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเสนอสาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ที่ละคนจนครบทุกคน

5. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญร่วมกันอภิปรายในประเด็นสาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) อาจมีการเพิ่มเติมหรือจัดกลุ่มความคิดที่ใกล้เคียงกันได้ด้วยกัน

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของแนวข้อคำถามในประเด็นคำถามเกี่ยวกับสาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) โดยนำแนวข้อคำถามเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของข้อคำถาม ภาษาที่ใช้ และขอข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงและแก้ไข

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์หาสาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ส่งหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ไปยังผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 5 คน พร้อมทั้งแนบผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 1

2. ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อนัดหมายเพื่อขอประชุมกลุ่มกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งผู้วิจัยนัดหมายในวันเสาร์ที่ 24 กุมภาพันธ์ 2567 เวลา 13.00 น. ถึง 15.00 น. รวมระยะเวลา 2 ชั่วโมง เพื่อให้ได้ข้อมูลต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. วันประชุมกลุ่ม ผู้วิจัยแนะนำตนเอง แนะนำผู้เข้าร่วมประชุม และขออนุญาตบันทึกเสียง

4. ผู้วิจัยดำเนินการประชุมกลุ่มโดยใช้กระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคสมมติ

5. หลังการประชุมกลุ่มผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์หาสาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลให้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อนำไปสร้างข้อสรุปสาเหตุทั้ง 3 ปัจจัย ได้แก่ ด้านนักศึกษา ด้านการสอน และด้านสภาพแวดล้อม โดยเขียนอธิบายในลักษณะการพรรณนา และนำข้อมูลที่นำมาจัดลำดับโดยใช้วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired-Weighting Procedure: PWP)

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาความต้องการจำเป็น (Needs solution)

ในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาโดยใช้วิธีเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) โดยการสัมภาษณ์ (Interview) เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

การเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยเลือกอาจารย์ที่สอนในระดับสถาบันอุดมศึกษากลุ่มเดียวกับขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาสาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ (Interview) เพื่อการเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) โดยใช้แนวคำถามปลายเปิดที่ได้จากแบบสอบถามและการศึกษาหาสาเหตุจากกระบวนการกลุ่ม

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างข้อคำถามแบบสัมภาษณ์ (Interview) เพื่อให้การดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถตรวจสอบได้ตรงตามกรอบแนวคิด และบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ จากหนังสือ เอกสาร และข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและการประชุมกลุ่มจากงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

2. ประมวลข้อมูลที่ได้จากการศึกษา กำหนดเป็นโครงร่างของประเด็นแบบสัมภาษณ์ ขอบเขตเนื้อหา โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
3. นำแบบสัมภาษณ์ (Interview) ที่มีเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสัมภาษณ์ โดยนำแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสัมภาษณ์ไปใช้จริงกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลหาแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อดำเนินการเพื่อขอสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญตั้งแต่วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2567 ถึงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2567 ซึ่งผู้วิจัยจะใช้เวลาในการสัมภาษณ์ท่านละ 30 นาที เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. ผู้วิจัยแนะนำตนเอง แจ้งวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ และขออนุญาตบันทึกเสียง
3. ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ ตามประเด็นที่กำหนดไว้
4. ผู้วิจัยสรุปผลการสัมภาษณ์ และนำเสนอข้อมูล
5. หลังสัมภาษณ์ผู้วิจัยขอบคุณผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้เพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์หาแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) จากการสัมภาษณ์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการบันทึกการสัมภาษณ์และบันทึกเสียงมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และเขียนอธิบายในลักษณะการพรรณนา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) มีวัตถุประสงค์การวิจัย 3 วัตถุประสงค์ ได้แก่ 1) เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) 2) เพื่อวิเคราะห์สาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) และ 3) เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวทางเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง คือ นักศึกษาวิชาชีพครูที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ภูมิภาคภาคกลางและภาคตะวันออก ปีการศึกษา 2566 เฉพาะสาขาการสอน ยกเว้นสาขาภาษาอังกฤษ จำนวน 385 คน โดยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี สาขา ผลการทดสอบครั้งล่าสุด(ปี) และผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยใช้ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ซึ่งเสนอผลการวิเคราะห์ดังรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ		จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	119	30.91
	หญิง	266	69.09
2. อายุ	18 ปี	52	13.51
	19 ปี	115	29.87
	20 ปี	97	25.19
	21 ปี	48	12.47
	22 ปี	25	6.49
	23 ปี	46	11.95
	24 ปี	2	0.52
3. ชั้นปี	ชั้นปีที่ 1	109	28.31
	ชั้นปีที่ 2	119	30.91
	ชั้นปีที่ 3	83	21.56
	ชั้นปีที่ 4	74	19.22
4. สาขา	การศึกษาปฐมวัย	32	8.31
	การศึกษาประถมศึกษา	67	17.40
	ภาษาไทย	61	15.84
	คณิตศาสตร์ศึกษา	33	8.57
	สังคมศึกษา	45	11.69
	วิทยาศาสตร์ศึกษา	40	10.39
	ศิลปศึกษา	34	8.83
	การสอนภาษาจีน	43	11.17
พลศึกษาและสุขศึกษา	30	7.79	

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

รายการ		จำนวน	ร้อยละ
5. ผลการทดสอบครั้งล่าสุด	2562	5	1.30
	2563	8	2.08
	2564	26	6.75
	2565	257	66.75
	2566	89	23.12
6. ผลการทดสอบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ	A1	48	12.47
	A2	184	47.79
	B1	109	28.31
	B2	32	8.31
	C1	11	2.86
	C2	1	0.26
รวม		385	100.00

จากตารางที่ 5 กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาวิชาชีพรู เฉพาะสาขาการสอน จำนวน 385 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 69.09 รองลงมาคือ เพศชาย จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 30.91 และเมื่อพิจารณาด้านอายุ พบว่า นักศึกษาวิชาชีพรูที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อายุ 19 ปี จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 29.87 รองลงมาคือ อายุ 20 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 25.19 อายุ 18 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.51 อายุ 21 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.47 อายุ 23 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.95 อายุ 22 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.49 และอายุ 24 ปี มีน้อยที่สุดจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.52 ในด้านชั้นปี พบว่า นักศึกษาวิชาชีพรูที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 30.91 รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 28.31 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 21.56 และชั้นปีที่ 4 มีน้อยที่สุดจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 19.22 ในด้านสาขา พบว่า นักศึกษาวิชาชีพรูที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่สาขาการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 17.40 รองลงมาคือ สาขาภาษาไทย จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.84 สาขาสังคมศึกษา จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.69 สาขาการสอนภาษาจีน จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.17 สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.39 สาขาศิลปศึกษา จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.83 สาขาคณิตศาสตร์ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 สาขาการศึกษาปฐมวัย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.31 และสาขาที่น้อยที่สุดคือพลศึกษาและสุขศึกษา จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.79 เมื่อพิจารณาด้านผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ

พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูที่ทำแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ ครั้งล่าสุดอยู่ในปี 2565 จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 66.75 รองลงมาปี 2566 จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 23.12 ปี 2564 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 ปี 2563 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.08 และปี 2562 มีน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 และพบว่านักศึกษาวิชาชีพครูมีผลการทดสอบอยู่ในระดับ A2 จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 47.79 รองลงมาอยู่ในระดับ B1 จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 28.31 ระดับ A1 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.47 ระดับ B2 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.31 ระดับ C1 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 และน้อยที่สุดอยู่ในระดับ C2 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.26

นอกจากนี้ พบว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้ทำการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษภายในระยะเวลา 2 ปี ทดสอบเพียงครั้งเดียว

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

ในตอนนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) สำหรับสภาพที่มุ่งหวังในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) อยู่ในระดับ มากที่สุด ผู้วิจัยกำหนดให้คะแนนอยู่ที่ระดับ 5 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 6 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ทักษะการฟัง

ทักษะการฟัง	สภาพที่เป็นจริง			PNI _{Modified}	ลำดับ
	M	SD	แปลผล		
ท่านสามารถเข้าใจบทสนทนาในชีวิตประจำวันในสำเนียงที่คุ้นเคย	3.33	0.93	ปานกลาง	0.50	5
ท่านสามารถจับใจความ สรุปความ และตีความจากการฟังเรื่องราวของภาพยนตร์ และรายการโทรทัศน์	3.02	0.84	ปานกลาง	0.66	2
ท่านสามารถจับใจความ สรุปความ และตีความ จากการฟังรายงานข่าวทางสื่อโซเชียลมีเดีย (Social Media) ต่าง ๆ เช่น Facebook, Instagram, YouTube, TikTok, Twitter ฯลฯ เกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบัน	3.27	0.95	ปานกลาง	0.53	4

ตารางที่ 6 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ทักษะการฟัง (ต่อ)

ทักษะการฟัง	สภาพที่เป็นจริง			PNI _{Modified}	ลำดับ
	M	SD	แปลผล		
ท่านสามารถแยกประเด็นจากการฟังอภิปรายในเรื่องต่าง ๆ ได้	2.93	0.95	ปานกลาง	0.71	1
ท่านสามารถเข้าใจการพูดคุยตามเนื้อหาในสาขาวิชาของตัวเอง	3.34	0.95	ปานกลาง	0.50	5
ท่านสามารถเข้าใจข้อมูลในประกาศต่าง ๆ ที่ผู้พูดพูดด้วยภาษาที่มาตรฐานและชัดเจน	3.21	1.03	ปานกลาง	0.56	3
รวม	3.18	0.78	ปานกลาง	0.57	

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาสภาพที่เป็นจริงในทักษะการฟัง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.18$, $SD = 0.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ท่านสามารถเข้าใจการพูดคุยตามเนื้อหาในสาขาวิชาของตัวเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 3.34$, $SD = 0.95$) รองลงมาคือ ท่านสามารถเข้าใจบทสนทนาในชีวิตประจำวันในสำเนียงที่คุ้นเคย ($M = 3.33$, $SD = 0.93$) และ ท่านสามารถจับใจความ สรุปความ และตีความ จากการฟังรายงานข่าวทางสื่อโซเชียลมีเดีย (Social Media) ต่าง ๆ เช่น Facebook, Instagram, YouTube, TikTok, Twitter ฯลฯ เกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบัน ($M = 3.27$, $SD = 0.95$) ตามลำดับ

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) พบว่าโดยภาพรวมของทักษะการฟังมีค่าเท่ากับ 0.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ท่านสามารถแยกประเด็นจากการฟังอภิปรายในเรื่องต่าง ๆ ได้ มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเป็นลำดับแรก (0.71) รองลงมาคือ ท่านสามารถจับใจความ สรุปความ และตีความจากการฟังเรื่องราวของภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์ (0.66) และ ท่านสามารถเข้าใจข้อมูลในประกาศต่าง ๆ ที่ผู้พูดพูดด้วยภาษาที่มาตรฐานและชัดเจน (0.56) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา
วิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ทักษะการพูด

ทักษะการพูด	สภาพที่เป็นจริง			PNI _{Modified}	ลำดับ
	M	SD	แปลผล		
ท่านสามารถพูดได้ตอบ แสดงความคิดเห็น และบอกความต้องการกับเจ้าของภาษาและผู้ใช้ภาษาอังกฤษอื่น ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว มั่นใจและเป็นธรรมชาติ	2.58	0.76	ปานกลาง	0.94	2
ท่านสามารถพูดอธิบายเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้รอบด้าน โดยใช้คำเชื่อม เพื่อเชื่อมระหว่างประโยค และย่อหน้าได้บ้าง	2.68	0.80	ปานกลาง	0.87	4
ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นและบอกความรู้สึกในหัวข้อที่เป็นนามธรรม เช่น ภาพยนตร์ ดนตรี	2.86	0.80	ปานกลาง	0.75	7
ท่านสามารถพูดเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างในเรื่องที่เคยทำ และสถานที่ที่ไป	2.86	0.82	ปานกลาง	0.75	7
ท่านสามารถพูดขั้นตอนในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น การทำอาหาร การซื้อตั๋วจากเครื่องขายตั๋ว หรือการใช้ซอฟต์แวร์	3.02	0.87	ปานกลาง	0.66	10
ท่านสามารถพูดอธิบายให้เหตุผลกับปัญหาที่เกิดขึ้น	2.79	0.85	ปานกลาง	0.79	6
ท่านสามารถพูดร้องทุกข์จากปัญหาที่เกิดจากร้านค้าหรือโรงแรม	2.75	0.86	ปานกลาง	0.82	5
ท่านสามารถสนทนากับชาวต่างชาติที่เป็นคนรู้จักและคนแปลกหน้าที่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว และเป็นธรรมชาติ	2.56	0.84	ปานกลาง	0.95	1

ตารางที่ 7 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ทักษะการพูด (ต่อ)

ทักษะการพูด	สภาพที่เป็นจริง			PNI _{Modified}	ลำดับ
	M	SD	แปลผล		
ท่านสามารถสนทนาทางโทรศัพท์ในเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เช่น การสั่งของ การจอง การนัดหมาย รวมทั้งการยกเลิกสั่งของ การจอง และการนัดหมาย	2.86	0.96	ปานกลาง	0.75	7
ท่านสามารถถ่ายทอดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ หรืออุบัติเหตุ ได้อย่างชัดเจนและตรงประเด็น	2.63	0.79	ปานกลาง	0.90	3
ท่านสามารถนำเสนอผลงานที่เตรียมมา ล่วงหน้าและตอบคำถาม	3.23	0.91	ปานกลาง	0.55	11
รวม	2.80	0.69	ปานกลาง	0.79	

จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณาสภาพที่เป็นจริงในทักษะการพูด โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.80$, $SD = 0.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ท่านสามารถนำเสนอผลงานที่เตรียมมาล่วงหน้าและตอบคำถาม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 3.23$, $SD = 0.91$) รองลงมาคือ ท่านสามารถพูดขั้นตอนในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น การทำอาหาร การซื้อตั๋วจากเครื่องขายตั๋ว หรือการใช้ซอฟต์แวร์ ($M = 3.02$, $SD = 0.87$) และ ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นและบอกความรู้สึกในหัวข้อที่เป็นนามธรรม เช่น ภาพยนตร์ ดนตรี ($M = 2.86$, $SD = 0.80$), ท่านสามารถพูดเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างในเรื่องที่เคยทำ และสถานที่ที่ไป ($M = 2.86$, $SD = 0.82$) และ ท่านสามารถสนทนาทางโทรศัพท์ในเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เช่น การสั่งของ การจอง การนัดหมาย รวมทั้งการยกเลิกสั่งของ การจอง และการนัดหมาย ($M = 2.86$, $SD = 0.96$) ตามลำดับ

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) พบว่าโดยภาพรวมของทักษะการพูดมีค่าเท่ากับ 0.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ท่านสามารถสนทนากับชาวต่างชาติที่เป็นคนรู้จักและคนแปลกหน้าที่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นลำดับแรก (0.95) รองลงมาคือ ท่านสามารถพูดโต้ตอบ แสดงความคิดเห็น และบอกความต้องการกับเจ้าของภาษาและผู้ใช้ภาษาอังกฤษอื่น ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว มั่นใจและเป็นธรรมชาติ (0.94) และ ท่านสามารถถ่ายทอดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ หรืออุบัติเหตุ ได้อย่างชัดเจนและตรงประเด็น (0.90) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา
วิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ทักษะการอ่าน

ทักษะการอ่าน	สภาพที่เป็นจริง			PNI _{Modified}	ลำดับ
	M	SD	แปลผล		
ท่านสามารถเข้าใจประเด็นหลักในข้อความหรือหัวข้อที่ตนเองสนใจ	3.38	0.95	ปานกลาง	0.94	7
ท่านสามารถเข้าใจและตีความถึงความหมายจากการอ่านข้อความ บทความ และรายงานในสื่อโซเชียลมีเดีย (Social Media) ต่าง ๆ เช่น Facebook, Instagram, Line, Twitter ฯลฯ เกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน	3.30	0.88	ปานกลาง	0.87	5
ท่านสามารถระบุประโยชน์ที่ได้จากการอ่านข้อมูล ข้อความ บทความ รายงาน วรรณคดี ร้อยแก้ว นวนิยาย หรือหัวข้อที่ตนเองสนใจ	2.98	0.86	ปานกลาง	0.68	2
ท่านสามารถสรุปประเด็นสำคัญจากบทอ่านที่เป็นการโต้แย้งหรือขัดแย้งกัน	2.95	0.86	ปานกลาง	0.69	1
ท่านสามารถเข้าใจขั้นตอนต่าง ๆ เช่น วิธีการเล่นเกม การใช้ยา หรือการติดตั้งซอฟต์แวร์และคอมพิวเตอร์จากหนังสือคู่มือ	3.16	0.89	ปานกลาง	0.58	3
ท่านสามารถอ่านนวนิยายและเรื่องราว โดยมีการใช้พจนานุกรมบ้าง	3.36	1.02	ปานกลาง	0.49	6
ท่านสามารถเข้าใจประเด็นสำคัญในจดหมายที่เป็นทางการเกี่ยวกับความสนใจส่วนตัว และวิชาชีพ โดยมีการใช้พจนานุกรมบ้าง	3.23	0.91	ปานกลาง	0.55	4
รวม	3.19	0.76	ปานกลาง	0.57	

จากตารางที่ 8 เมื่อพิจารณาสภาพที่เป็นจริงในทักษะการอ่าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.19$, $SD = 0.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ท่านสามารถเข้าใจประเด็นหลักในข้อความหรือหัวข้อที่ตนเองสนใจ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($M = 3.38$, $SD = 0.95$) รองลงมาคือ ท่านสามารถอ่านนวนิยายและเรื่องราว โดยมีการใช้พจนานุกรมบ้าง ($M = 3.36$, $SD = 1.02$) และ ท่านสามารถเข้าใจและตีความถึงความหมายจากการอ่านข้อความ บทความ และรายงานในสื่อโซเชียลมีเดีย (Social Media) ต่าง ๆ เช่น Facebook, Instagram, Line, Twitter ฯลฯ เกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน ($M = 3.30$, $SD = 0.88$) ตามลำดับ

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) พบว่าโดยภาพรวมของทักษะการอ่านมีค่าเท่ากับ 0.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ท่านสามารถสรุปประเด็นสำคัญจากบทอ่านที่เป็นการโต้แย้งหรือขัดแย้งกัน มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดที่สุดเป็นลำดับแรก (0.69) รองลงมาคือ ท่านสามารถระบุประโยชน์ที่ได้จากการอ่านข้อมูล ข้อความ บทความ รายงาน วรรณคดี ร้อยแก้ว นวนิยาย หรือหัวข้อที่ตนเองสนใจ (0.68) และ ท่านสามารถเข้าใจขั้นตอนต่าง ๆ เช่น วิธีการเล่นเกม การใช้ยา หรือการติดตั้งซอฟต์แวร์และคอมพิวเตอร์จากหนังสือคู่มือ (0.58) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ทักษะการเขียน

ทักษะการเขียน	สภาพที่เป็นจริง			$PNI_{Modified}$	ลำดับ
	<i>M</i>	<i>SD</i>	แปลผล		
ท่านสามารถเขียนจดหมาย หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ที่เป็นแบบทางการ	2.60	0.89	ปานกลาง	0.92	1
ท่านสามารถเขียนบทความเรียงความ เรื่องราว รายงาน และอื่น ๆ โดยใช้ความรู้ และกฎเกณฑ์ทางภาษา เช่น การใช้คำเชื่อม การย่อหน้า การใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง	2.68	0.88	ปานกลาง	0.87	2
ท่านสามารถเขียนบรรยายรายละเอียดเกี่ยวกับประสบการณ์ ความใฝ่ฝัน หรือเหตุการณ์ที่จินตนาการ รวมทั้งความรู้สึก	2.90	0.93	ปานกลาง	0.72	4
ท่านสามารถจดบันทึกอย่างง่าย ๆ โดยจดประเด็นสำคัญต่าง ๆ เพื่อใช้ในการเรียน การศึกษา	2.95	0.94	ปานกลาง	0.69	5
ท่านสามารถเขียนรายงานแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างในหัวข้อที่คุ้นเคย	2.77	0.88	ปานกลาง	0.81	3
ท่านสามารถเขียนข้อความ เช่น การแสดงความคิดเห็น การโพสต์ข้อความ หรือการตอบข้อความ กับชาวต่างชาติ ผ่านทางสื่อโซเชียลมีเดีย (Social Media) ต่างๆ เช่น Facebook, Instagram, Line, Twitter, YouTube, ฯลฯ	3.20	0.98	ปานกลาง	0.56	6
รวม	2.85	0.76	ปานกลาง	0.75	

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาสภาพที่เป็นจริงในทักษะการเขียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.85$, $SD = 0.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ท่านสามารถเขียนข้อความ เช่น

การแสดงความคิดเห็น การโพสต์ข้อความ หรือการตอบข้อความ กับชาวต่างชาติ ผ่านทางสื่อโซเชียลมีเดีย (Social Media) ต่าง ๆ เช่น Facebook, Instagram, Line, Twitter, YouTube, ฯลฯ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 3.20, SD = 0.98$) รองลงมาคือ ท่านสามารถจับบันทึกอย่างง่าย ๆ โดยจดประเด็นสำคัญต่าง ๆ เพื่อใช้ในการเรียนการศึกษา ($M = 2.95, SD = 0.94$) และ ท่านสามารถเขียนบรรยายรายละเอียดเกี่ยวกับประสบการณ์ ความใฝ่ฝัน หรือเหตุการณ์ที่จินตนาการ รวมทั้งความรู้สึก ($M = 2.90, SD = 0.93$) ตามลำดับ

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) พบว่าโดยภาพรวมของทักษะการเขียนมีค่าเท่ากับ 0.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ท่านสามารถเขียนจดหมาย หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ที่เป็นแบบทางการ มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดเป็นลำดับแรก (0.92) รองลงมาคือ ท่านสามารถเขียนบทความเรียงความ เรื่องราว รายงาน และอื่น ๆ โดยใช้ความรู้และกฎเกณฑ์ทางภาษา เช่น การใช้คำเชื่อม การย่อหน้า การใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง (0.87) และ ท่านสามารถเขียนรายงานแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างในหัวข้อที่คุ้นเคย (0.81) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 สรุปผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบ มาตรฐานความสามารถทาง ภาษาอังกฤษ (CEFR)	สภาพที่เป็นจริง			$PNI_{Modified}$	ลำดับ
	M	SD	แปลผล		
ทักษะการฟัง	3.18	0.78	ปานกลาง	0.57	3
ทักษะการพูด	2.80	0.69	ปานกลาง	0.79	1
ทักษะการอ่าน	3.19	0.76	ปานกลาง	0.57	3
ทักษะการเขียน	2.85	0.76	ปานกลาง	0.75	2
รวม	3.01	0.69	ปานกลาง	0.66	

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาสภาพที่เป็นจริงในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.01, SD = 0.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทักษะการอ่านมีค่าเฉลี่ยสูงสุดโดยอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.19, SD = 0.76$) รองลงมาคือทักษะการฟัง ($M = 3.18, SD = 0.78$) ทักษะการเขียน ($M = 2.85, SD = 0.76$) และทักษะการพูด ($M = 2.80, SD = 0.69$) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ภาพรวมมีค่าเท่ากับ 0.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทักษะการพูดมีดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงเป็นลำดับแรก (0.79) รองลงมาคือ ทักษะการเขียน (0.75) ทักษะการฟัง และทักษะการอ่าน (0.57) ตามลำดับ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สาเหตุ แนวทางการแก้ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) จากคำถามปลายเปิดในแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ซึ่งเสนอผลการวิเคราะห์ปรากฏรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละ สาเหตุเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

สาเหตุ	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ
มีปัญหาด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เช่น คลังคำศัพท์น้อย การอ่านออกเสียง การสะกด การแปลความหมาย	47	25.54	1
มีปัญหาทักษะการพูด เช่น สำเนียงในการพูดไม่ชัด ไม่มีความรู้ด้านการสื่อสาร หรือการสนทนา	35	19.02	2
มีปัญหาทักษะการฟัง เช่น ไม่สามารถสรุปความและจับใจความได้ไม่เข้าใจสำเนียงของเจ้าของภาษา	31	16.85	3
ไม่มีความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	28	15.22	4
ไม่มีความกล้าแสดงออกและความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ	14	7.61	5
มีปัญหาทักษะการเขียน เช่น การใช้คำไม่ถูกต้อง	14	7.61	5
ความไม่มีวินัยในตนเองในการใช้และฝึกฝนภาษาอังกฤษ	7	3.80	7
ไม่มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	3	1.63	8
มีปัญหาทักษะการอ่าน	3	1.63	8
ทัศนคติต่อภาษาอังกฤษไม่ดี	1	0.54	10
ขาดแรงจูงใจ	1	0.54	10
รวม	184	100.00	

จากตารางที่ 11 สาเหตุเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) พบว่าสาเหตุในด้านมีปัญหาด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เช่น คลังคำศัพท์น้อย การอ่านออกเสียง การสะกด การแปลความหมาย มีความถี่มาก

ที่สุด จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 25.54 รองลงมาคือ มีปัญหาทักษะการพูด เช่น สำเนียงในการพูดไม่ชัด ไม่มีความรู้ด้านการสื่อสาร หรือการสนทนา มีจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 19.02 และมีปัญหาทักษะการฟัง เช่น ไม่สามารถสรุปความและจับใจความได้ ไม่เข้าใจสำเนียงของเจ้าของภาษา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 16.85 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละ แนวทางการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

แนวทาง	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ
ฝึกฟังภาษาอังกฤษจากสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ละครชุด (Series) เพลง	73	50.34	1
ฝึกท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น	27	18.62	2
ฝึกคิด ฟัง และพูดเป็นภาษาอังกฤษให้มากขึ้น	11	7.59	3
ลงเรียนพิเศษทั้งออนไซต์และออนไลน์	10	6.90	4
ฝึกอ่านข้อความ บทความ จากหนังสือ นิตยสาร ข่าว และโซเชียลมีเดีย (Social Media) ต่าง ๆ	8	5.52	5
ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น	4	2.76	6
ฝึกสนทนากับเจ้าของภาษา	4	2.76	6
ตั้งใจเรียนให้มากขึ้น	3	2.07	8
ฝึกให้มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น	2	1.38	9
การเล่นบทบาทสมมติ	1	0.69	10
เปิดใจยอมรับภาษาที่ตนเองไม่ถนัด	1	0.69	10
เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ	1	0.69	10
รวม	145	100.00	

จากตารางที่ 12 แนวทางการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) พบว่านักศึกษาวิชาชีพครูมีแนวทางการแก้ปัญหาด้วยการฝึกฟังภาษาอังกฤษจากสื่อต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ ละครชุด (Series) เพลง มีความถี่มากที่สุด มีจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 50.34 รองลงมาคือ การฝึกท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 18.62 และการฝึกคิด ฟัง และพูดเป็นภาษาอังกฤษให้มากขึ้น จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.59 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการให้ทางคณะหรือมหาวิทยาลัย จัดทำเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครู

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการให้ทางคณะหรือมหาวิทยาลัย จัดทำเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาวิชาชีพครู	ความถี่	ร้อยละ	ลำดับ
จัดทำค่าย หรือการอบรม หรือกิจกรรมที่เน้นด้านการพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ โดยเจ้าของภาษา	38	48.72	1
มีการเรียนการสอนในห้องเรียนและออนไลน์เพิ่มเติม หรือบทเรียน ออนไลน์เพิ่มเติม โดยเน้นทักษะภาษาอังกฤษที่นำไปใช้ได้จริงใน ชีวิตประจำวัน	18	23.08	2
จัดทควิชาภาษาอังกฤษสำหรับการสอบ	8	10.26	3
เปิดวิชาเลือกเสรีที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	3	3.85	4
จัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจและสนุกสนาน	3	3.85	4
เปิดสอบวัดระดับภาษาอังกฤษมากขึ้น	3	3.85	4
มีโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยน	2	2.56	7
ให้อาจารย์อธิบายบทเรียนเป็นภาษาไทยมากขึ้น เมื่อนักศึกษาเกิด ความไม่เข้าใจ	2	2.56	7
เพิ่มเติมการใช้ป้ายภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย	1	1.28	9
รวม	78	100.00	

จากตารางที่ 13 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการให้ทางคณะหรือมหาวิทยาลัยจัดทำเพื่อเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่านักศึกษาวิชาชีพครูมีความ ต้องการให้ทางคณะหรือมหาวิทยาลัยจัดทำค่าย หรือการอบรม หรือกิจกรรมที่เน้นด้านการพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ โดยเจ้าของภาษา มีความถี่มากที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 48.72 รองลงมาคือมีการเรียนการสอนในห้องเรียนและออนไลน์ เพิ่มเติม หรือบทเรียนออนไลน์เพิ่มเติม โดยเน้นทักษะภาษาอังกฤษที่นำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 และจัดทควิชาภาษาอังกฤษสำหรับการสอบ จำนวน 8 คน คิด เป็นร้อยละ 10.26 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

การวิเคราะห์สาเหตุที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ด้วยวิธีกระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคสมมติ และจัดลำดับสาเหตุโดยใช้วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired-Weighting Procedure: PWP) โดยผู้วิจัยนำผลการวิจัยใน ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ให้ผู้เข้าร่วมกระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคสมมติหาสาเหตุ ซึ่งผู้เข้าร่วมกระบวนการกลุ่มเป็นอาจารย์ที่สอนในระดับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษทั้งหมด 2 คน และอาจารย์ที่สอนในระดับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ 3 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งได้ผลการวิจัยดังนี้

1. เจตคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ ความรู้สึกไม่ชอบในรายวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาไม่ชอบเรียน ไม่อยากฝึกฝนภาษาอังกฤษ โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับสาเหตุดังนี้

“...นักศึกษาไม่ชอบ บางทีก็ไม่ถนัดการใช้ภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักศึกษาไม่อยากจะฝึกฝน ไม่อยากเรียน ไม่อยากค้นคว้าเป็นภาษาอังกฤษ เลยไม่ได้ใช้ไปด้วย แม้ว่าจะถูกบังคับให้เรียน ถ้าไม่เรียนก็ไม่จบ ทำให้นักศึกษาไม่ชอบเรียน ไม่ชอบภาษาอังกฤษ พอมาเรียน ไม่มีใจจดจ่อในการฝึกให้ตัวเองเก่งขึ้นมา แต่มาเรียนเพื่อให้ตัวเองผ่าน นักศึกษาจึงทำทุกวิถีทางให้ตัวเองผ่าน ...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 1)

2. เทคโนโลยีสำหรับการศึกษา การใช้แอปพลิเคชันเพื่อช่วยในการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาไม่เห็นความจำเป็นในการเรียนและฝึกฝนในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับสาเหตุดังนี้

“...เคยมีคำถามว่าจะเรียนไปทำไม ในเมื่อมีแอปพลิเคชันช่วยแปลเวลาไปต่างประเทศใช้แอปพลิเคชันส่งภาษาอังกฤษแล้วแปลเป็นภาษาไทยทันที เทคโนโลยีเป็นสาเหตุใหญ่เลย เป็นปัจจัยภายนอก ที่ว่า ความสำคัญของภาษาอังกฤษลดน้อยลง ไม่จำเป็นต้องเรียนก็ได้ ใช้แอปพลิเคชันก็ได้...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 1)

3. เป้าหมายของการสอน การสอนที่เน้นไปเพื่อการสอบ ไม่ได้เน้นไปเพื่อการนำไปใช้ ทำให้นักศึกษาไม่ได้รับการฝึกฝนภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับสาเหตุดังนี้

“...การสอนก็มีผล เนื่องจากว่า ตั้งแต่เรียนอนุบาล ประถม มัธยม และปริญญาตรี การสอน สอนให้เดี๋ยหรือสอนให้ไปสอบ เพราะส่วนใหญ่สอนไปสอบ เช่น ปริญญาตรี เราสอนแบบอัด ๆ เนื้อหา grammar มีเป็นร้อยอย่าง ทำไมเลือกมาแค่ 3 อย่าง แล้วเอา 3 อย่างนี้ไปสอบ มันไม่ได้ตอบโจทย์ว่าเขาไปใช้ พวก CEFR มันคือวัดการใช้ วัดให้เหมือน Native Speaker แต่เราเอาเนื้อหามาสอนเพื่อสอบ...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 1)

4. หลักสูตร หลักสูตรภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีเนื้อหาภาษาอังกฤษที่เยอะ ระยะเวลาในการเรียนน้อยและกระชั้นชิดเกินไป และมีการลดหน่วยกิตการเรียนภาษาอังกฤษลง ทำให้นักศึกษาไม่ได้ฝึกฝนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับสาเหตุดังนี้

“...ภาษาอังกฤษมีเนื้อหากว้างมาก เวลาที่ใช้เรียนค่อนข้างจะน้อย บางสาขาวิชาที่ตัดภาษาอังกฤษออกไป จากเดิมที่มี 3 หน่วยกิต ตัดออกเหลือ 2 หน่วยกิต หรือบางสาขาวิชาตัดภาษาอังกฤษออกไปในชั้นปีที่สูงขึ้น ไม่ได้เรียนเลย จึงทำให้ไม่ต่อเนื่อง..”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 2)

5. วิธีการสอน การออกแบบกิจกรรมในการสอนที่ไม่เหมาะสม เพราะเนื้อหากว้างและเยอะเกินไป จึงไม่ได้ฝึกให้นักศึกษาให้พัฒนาทักษะนั้น ๆ อย่างจริงจัง โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับสาเหตุดังนี้

“...เน้นเนื้อหาที่เยอะ ๆ กว้าง ๆ ไม่ได้เน้นเนื้อหาที่แคบเจาะลึก เช่น ถ้าอยากให้นักเรียนได้เขียนเก่ง เด็กต้องเขียน เยอะ ๆ ครูต้องออกแบบกิจกรรมเก่ง หลอกล่อให้เด็กได้เขียนเยอะ ๆ การเขียนต้องเขียนให้เต็มด้า ไม่ใช่มาเขียนเพียง 2-3 ประโยคแล้วเลิก แบบฝึกหัดต่อไป ไปเรียน grammar ต่อ มันเป็นเรื่องที่อัด Skill แต่ละอย่างก็โดดเดี่ยวไปเรื่อย มันไม่มีการเรียงที่มันเหมาะสม มันเป็นเรื่องที่สะสมมาเรื่อย ๆ ไม่ได้ฝึกแบบจริงจัง...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 1)

6. ความกล้าแสดงออก ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ การขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ เพราะความไม่เก่งในภาษาอังกฤษ การเขินอายกับผู้อื่นที่สนทนาด้วย ทำให้นักศึกษาไม่ได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับสาเหตุดังนี้

“...ณ เวลานี้ เด็กไทยขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ คือ กลัว ผิด คนไทยจะมีความอายเวลาทำอะไรผิดหรือพูดอะไรผิด เวลาที่พูดต่อหน้าคนไทยด้วยกันเอง สมมติพูดกับต่างชาติและมีเพื่อนคนไทยอยู่ ก็จะทำให้เกิดความรู้กลัว ผิด กลัวเพื่อนเอาไปล้อ...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 2)

7. ประสบการณ์และความรู้เดิม พื้นฐานความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษน้อย ทำให้นักศึกษาไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองให้เพิ่มขึ้นได้ โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับสาเหตุดังนี้

“...ความแม่นยำในเรื่อง Structure ในการพูด นักศึกษาไม่เข้าใจ Structure ภาษาอังกฤษ...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 4)

8. โอกาสในการนำไปใช้ นักศึกษาได้เรียนและฝึกฝนภาษาอังกฤษเฉพาะในห้องเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ แต่ขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน จึงทำให้นักศึกษาไม่ได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับสาเหตุดังนี้

“...โอกาสที่ไปใช้นอกห้องเรียน นักศึกษาได้เรียนแค่ในห้อง โอกาสที่จะไปฟัง หรือพูด หรือนำภาษาอังกฤษไปใช้นอกห้องเรียน มีโอกาสน้อย...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3)

9. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ การรับนักศึกษาเข้าศึกษาจำนวนมาก ทำให้อาคารของห้องเรียนที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษามีโอกาสในการฝึกฝนจากกิจกรรมภาษาอังกฤษในห้องเรียน ได้น้อยลง โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับสาเหตุดังนี้

“...จำนวนนักศึกษาเพิ่ม ทักษะการเรียนที่ต้องให้นักศึกษาฝึก เช่น การพูด โอกาสจะน้อยลง เพราะด้วยจำนวนนักศึกษาที่มากขึ้น...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 4)

10. เจตคติที่มีต่อผู้สอน ความรู้สึกไม่อยากเรียนกับอาจารย์ที่เป็น Native หรือชาวต่างชาติ ทำให้นักศึกษาไม่เลื่อมใสเรียนกับอาจารย์ชาวต่างชาติ ทำให้นักศึกษาไม่ได้รับการฝึกฝนภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาโดยตรง โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับสาเหตุดังนี้

“...นักศึกษามีความสบายใจในการเรียนกับอาจารย์ไทย สามารถถามได้ ไม่อาย พอเรียนกับอาจารย์ต่างชาติ ไม่กล้าถาม หรือถ้าอาจารย์ตอบมา อาจจะไม่เข้าใจ...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 4)

11. ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษต่อการประกอบอาชีพ นักศึกษาไม่เห็นความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษต่อการประกอบอาชีพ ทำให้นักศึกษาไม่อยากฝึกฝนภาษาอังกฤษ โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับสาเหตุดังนี้

“...นักศึกษาไม่ให้ความสำคัญ นักศึกษาคิดว่าตอนจบไปโทอีกไม่จำเป็นต้องสาขานี้ ถ้าบางคนที่ได้ภาษาอังกฤษ จะมีมาสอบถาม ต้องทำอย่างไรถ้าต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสมัครงาน แต่มีจำนวนมาก เขาคิดว่าเขาไม่ถนัด จึงไม่เอาภาษาอังกฤษไปสมัครงาน...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 5)

12. ห้องเรียนมีระดับภาษาของผู้เรียนที่แตกต่างกัน ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยาก พัฒนานักศึกษาไม่เท่ากัน โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับสาเหตุดังนี้

“...เรียนรวมห้อง เรียนแบบหลายสาขา ปัญหาคือนักศึกษามีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ต่างกัน แต่ทุกคนก็มีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ต่างกัน...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 5)

13. การแทรกแซงของภาษาแม่ เนื่องจากประเทศไทยไม่ได้มีสำเนียง และหลักการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ นักศึกษาใช้เสียงภาษาไทยแทน จึงทำให้การออกเสียงผิดเพี้ยนไป และเกิดความสับสนในการสนทนา โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับสาเหตุดังนี้

“...เอาภาษาแม่ไปเกี่ยวข้องกับภาษาที่เรียน...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3)

14. ความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาที่ตนเองเรียน นักศึกษาขาดความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาที่ตนเองเรียน ทำให้ไม่เข้าใจเวลาที่ฟังหรืออ่านบทความจากชาวต่างชาติ โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับสาเหตุดังนี้

“...ใน Text ฟุดถึงบทบริบทที่ต่างกับประเทศไทย นักศึกษาจะเข้าใจได้น้อยกว่า จะเข้าใจในบริบทประเทศไทย...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 4)

15. ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เนื่องจากทักษะภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การที่นักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในทักษะบางทักษะ ทำให้นักศึกษาไม่ได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างสมบูรณ์ เช่น การพูดและฟังเกี่ยวกับ วิธีการออกเสียงคำแต่ละคำ (Pronunciation) สำเนียงภาษา (Accent) การออกเสียงสูงต่ำ ขึ้นลงในภาษาอังกฤษ (Intonation) การเชื่อมเสียง (Linking sound) ความเร็วในการพูดภาษาอังกฤษ วิธีการอ่านจับใจความ โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับสาเหตุดังนี้

“...ทักษะการฟัง ถ้าฟังอย่างเดียวจะไม่เห็น Body Language ดูท่าทางประกอบ ไม่เข้าใจคำศัพท์ ไม่เข้าใจ Intonation linking sound ไม่ชัด Pronunciation การออกเสียงนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ ถ้าไม่ได้ก็เป็นอุปสรรคในการฟังไม่ออก ฟุดผิดด้วย ฟังก็ไม่ออก จึงตอบผิด การจับใจความ เช่น การหาประเด็นหลัก หา Main idea ไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การฟัง ทำให้เด็กไม่เข้าใจ...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 4)

จากนั้นผู้วิจัยจัดลำดับสาเหตุที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) จากการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ ดังภาพที่ 4 และ 5 โดยตัวเลขบน - ล่างของเส้นทึบเป็นคู่เปรียบเทียบ เลขที่อยู่ในวงกลมถือว่าสำคัญ ได้ 1 คะแนน ซึ่งตัวเลข 1-15 มีความหมาย ดังนี้

- 1 หมายถึง เจตคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ ความรู้สึกไม่ชอบในรายวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาไม่อยากเรียน ไม่อยากฝึกฝนภาษาอังกฤษ
- 2 หมายถึง เทคโนโลยีสำหรับการศึกษา การใช้แอปพลิเคชันเพื่อช่วยในการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาไม่เห็นความจำเป็นในการเรียนและฝึกฝนในการใช้ภาษาอังกฤษ
- 3 หมายถึง เป้าหมายของการสอน การสอนที่เน้นไปเพื่อการสอบ ไม่ได้เน้นไปเพื่อการนำไปใช้ ทำให้นักศึกษาไม่ได้รับการฝึกฝนภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง

4 หมายถึง หลักสูตร หลักสูตรภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีเนื้อหาภาษาอังกฤษที่เยอะ ระยะเวลาในการเรียนน้อยและกระชั้นชิดเกินไป และมีการลดหน่วยกิตการเรียนภาษาอังกฤษลง ทำให้นักศึกษาไม่ได้ฝึกฝนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

5 หมายถึง วิธีการสอน การออกแบบกิจกรรมในการสอนที่ไม่เหมาะสม เพราะเนื้อหา กว้างและเยอะเกินไป จึงไม่ได้ฝึกให้นักศึกษาให้พัฒนาทักษะนั้น ๆ อย่างจริงจัง

6 หมายถึง ความกล้าแสดงออก ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ การขาดความ มั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ เพราะความไม่เก่งในภาษาอังกฤษ การเขินอายกับผู้อื่นที่สนทนาด้วย ทำให้นักศึกษาไม่ได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

7 หมายถึง ประสบการณ์และความรู้เดิม พื้นฐานความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษน้อย ทำให้นักศึกษาไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองให้เพิ่มขึ้นได้

8 หมายถึง โอกาสในการนำไปใช้ นักศึกษาได้เรียนและฝึกฝนภาษาอังกฤษเฉพาะใน ห้องเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ แต่ขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน จึงทำให้นักศึกษาไม่ได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง

9 หมายถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพ การรับนักศึกษาเข้าศึกษาจำนวนมาก ทำให้อาคารของห้องเรียนที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษามีโอกาสในการฝึกฝน จากกิจกรรมภาษาอังกฤษในห้องเรียน ได้น้อยลง

10 หมายถึง เจตคติที่มีต่อผู้สอน ความรู้สึกไม่อยากเรียนกับอาจารย์ที่เป็น Native หรือ ชาวต่างชาติ ทำให้นักศึกษาไม่เลือกลงเรียนกับอาจารย์ชาวต่างชาติ ทำให้นักศึกษาไม่ได้รับการฝึกฝน ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาโดยตรง

11 หมายถึง ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษต่อการประกอบอาชีพ นักศึกษาไม่เห็น ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษต่อการประกอบอาชีพ ทำให้นักศึกษาไม่อยากฝึกฝนภาษาอังกฤษ

12 หมายถึง ห้องเรียนมีระดับภาษาของผู้เรียนที่แตกต่างกัน ทำให้การจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษยาก พัฒนานักศึกษาไม่เท่ากัน

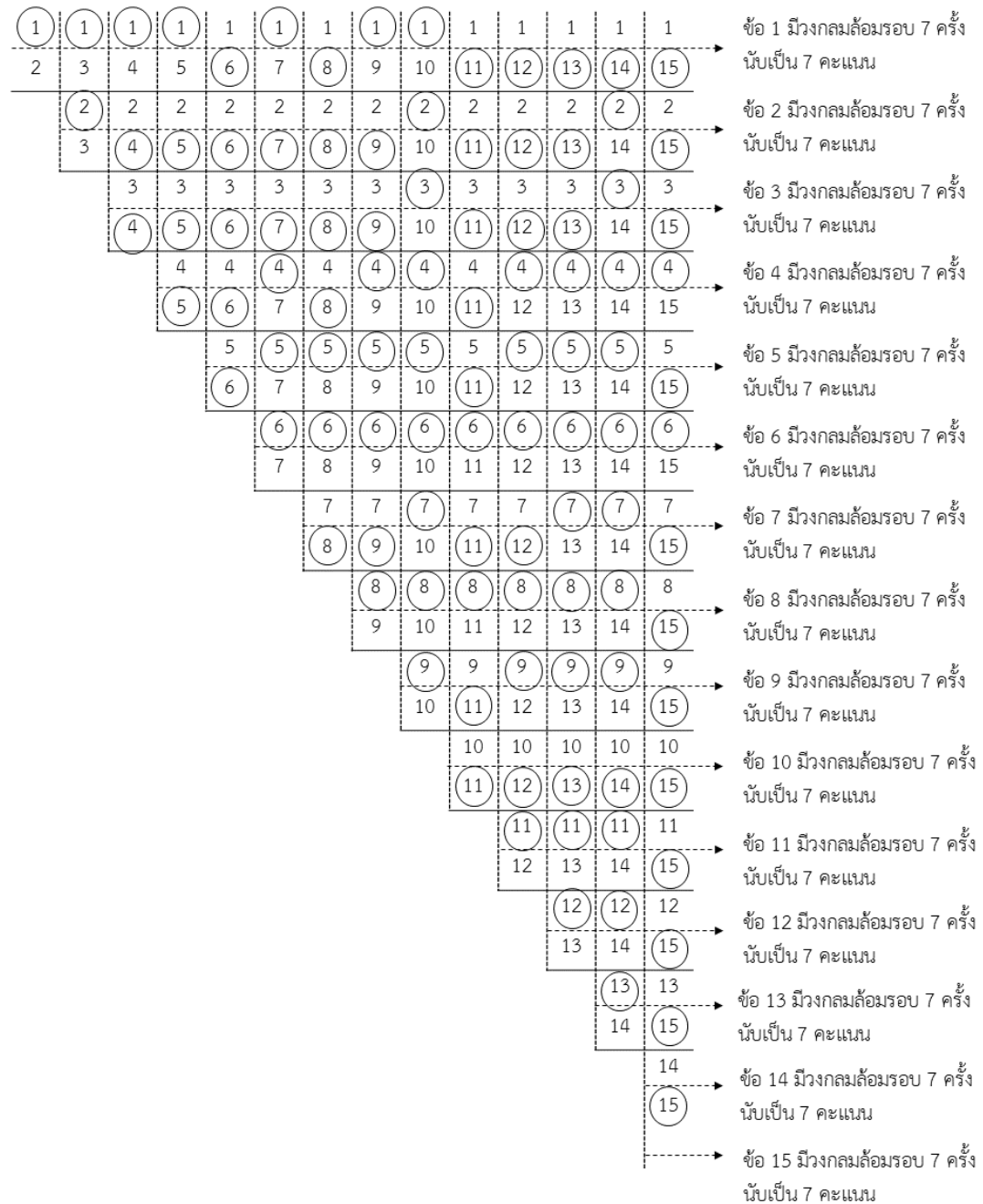
13 หมายถึง การแทรกแซงของภาษาแม่ เนื่องจากประเทศไทยไม่ได้มีสำเนียง และ หลักการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ นักศึกษาใช้เสียงภาษาไทยแทน จึงทำให้การออกเสียง ผิดเพี้ยนไป และเกิดความสับสนในการสนทนา

14 หมายถึง ความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาที่ตนเองเรียน นักศึกษาขาดความเข้าใจ ในวัฒนธรรมของภาษาที่ตนเองเรียน ทำให้ไม่เข้าใจเวลาที่ฟังหรืออ่านบทความจากชาวต่างชาติ

15 หมายถึง ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เนื่องจากทักษะภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การที่นักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในทักษะบางทักษะ ทำให้นักศึกษา ไม่ได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างสมบูรณ์ เช่น การพูดและฟังเกี่ยวกับ วิธีการออกเสียงคำ

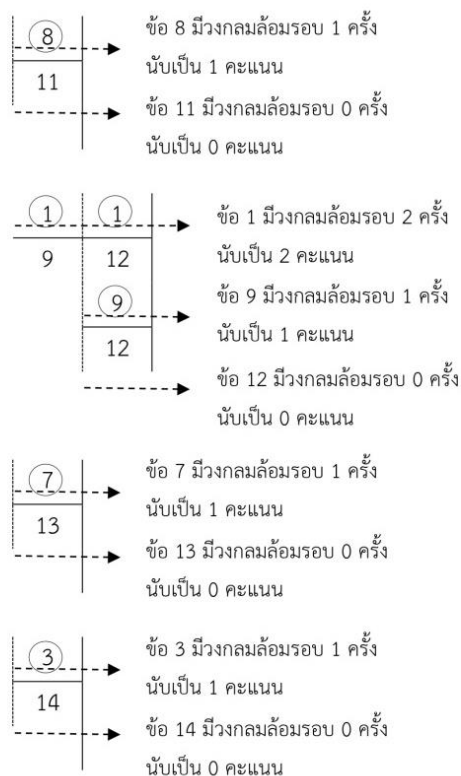

แต่ละคำ (Pronunciation) สำเนียงภาษา (Accent) การออกเสียงสูงต่ำ ขึ้นลงในภาษาอังกฤษ (Intonation) การเชื่อมเสียง (Linking sound) ความเร็วในการพูดภาษาอังกฤษ วิธีการอ่านจับใจความ

ภาพที่ 4 วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired-Weighting Procedure: PWP) ครั้งที่ 1 เพื่อจัดลำดับสาเหตุที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

เนื่องจาก ข้อ 8 และ 11 ได้คะแนนเท่ากับ 11 เท่ากัน ข้อ 1, 9 และ 12 ได้คะแนนเท่ากับ 7 เท่ากัน ข้อ 7 และ 13 ได้คะแนนเท่ากับ 5 เท่ากัน และข้อ 3 และ 14 ได้คะแนนเท่ากับ 2 เท่ากัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดลำดับเฉพาะข้อที่มีคะแนนเท่ากันอีกครั้ง ดังนี้

ภาพที่ 5 วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired-Weighting Procedure: PWP) ครั้งที่ 2 เพื่อจัดลำดับสาเหตุที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

จากการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ สามารถจัดลำดับสาเหตุที่ส่งผลต่อความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ได้ดังนี้

1. ความกล้าแสดงออก ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ การขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ เพราะความไม่เก่งในภาษาอังกฤษ การเขินอายกับผู้อื่นที่สนทนาด้วย ทำให้นักศึกษาไม่ได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

2. ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เนื่องจากทักษะภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การที่นักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจในทักษะบางทักษะ ทำให้นักศึกษาไม่ได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างสมบูรณ์ เช่น การพูดและฟังเกี่ยวกับ วิธีการออกเสียงคำแต่ละคำ (Pronunciation) สำเนียงภาษา (Accent) การออกเสียงสูงต่ำ ขึ้นลงในภาษาอังกฤษ (Intonation) การเชื่อมเสียง (Linking sound) ความเร็วในการพูดภาษาอังกฤษ วิธีการอ่านจับใจความ

3. โอกาสในการนำไปใช้ นักศึกษาได้เรียนและฝึกฝนภาษาอังกฤษเฉพาะในห้องเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ แต่ขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน จึงทำให้นักศึกษาไม่ได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง
4. ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษต่อการประกอบอาชีพ นักศึกษาไม่เห็นความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษต่อการประกอบอาชีพ ทำให้นักศึกษาไม่ยอมฝึกฝนภาษาอังกฤษ
5. วิธีการสอน การออกแบบกิจกรรมในการสอนที่ไม่เหมาะสม เพราะเนื้อหากว้างและเยอะเกินไป จึงไม่ได้ฝึกให้นักศึกษาให้พัฒนาทักษะนั้น ๆ อย่างจริงจัง
6. หลักสูตร หลักสูตรภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีเนื้อหาภาษาอังกฤษที่เยอะ ระยะเวลาในการเรียนน้อยและกระชั้นชิดเกินไป และมีการลดหน่วยกิตการเรียนภาษาอังกฤษลง ทำให้นักศึกษาไม่ได้ฝึกฝนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง
7. เจตคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ ความรู้สึกไม่ชอบในรายวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาไม่ยอมเรียน ไม่อยากฝึกฝนภาษาอังกฤษ
8. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ การรับนักศึกษาเข้าศึกษาจำนวนมาก ทำให้ขนาดของห้องเรียนที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน ทำให้นักศึกษามีโอกาสในการฝึกฝนจากกิจกรรมภาษาอังกฤษในห้องเรียน ได้น้อยลง
9. ห้องเรียนมีระดับภาษาของผู้เรียนที่แตกต่างกัน ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยาก พัฒนานักศึกษาไม่เท่ากัน
10. ประสบการณ์และความรู้เดิม พื้นฐานความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษน้อย ทำให้นักศึกษาไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองให้เพิ่มขึ้นได้
11. การแทรกแซงของภาษาแม่ เนื่องจากประเทศไทยไม่ได้มีสำเนียง และหลักการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ นักศึกษาใช้เสียงภาษาไทยแทน จึงทำให้การออกเสียงผิดเพี้ยนไป และเกิดความสับสนในการสนทนา
12. เทคโนโลยีสำหรับการศึกษา การใช้แอปพลิเคชันเพื่อช่วยในการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาไม่เห็นความจำเป็นในการเรียนและฝึกฝนในการใช้ภาษาอังกฤษ
13. เป้าหมายของการสอน การสอนที่เน้นไปเพื่อการสอบ ไม่ได้เน้นไปเพื่อการนำไปใช้ ทำให้นักศึกษาไม่ได้รับการฝึกฝนภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง
14. ความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาที่ตนเองเรียน นักศึกษาขาดความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาที่ตนเองเรียน ทำให้ไม่เข้าใจเวลาที่ฟังหรืออ่านบทความจากชาวต่างชาติ
15. เจตคติที่มีต่อผู้สอน ความรู้สึกไม่ชอบเรียนกับอาจารย์ที่เป็น Native หรือชาวต่างชาติ ทำให้นักศึกษาไม่เลื่อมใสเรียนกับอาจารย์ชาวต่างชาติ ทำให้นักศึกษาไม่ได้รับการฝึกฝนภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาโดยตรง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และผลการวิจัยจากวิธีการระดมสมองแบบเทคนิคสมมติฐาน สามารถสรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษประกอบด้วย

1. ด้านนักศึกษา ประกอบด้วย 9 สาเหตุ ได้แก่ 1) ความกล้าแสดงออก ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ 2) ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน 3) โอกาสในการนำไปใช้ 4) ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษต่อการประกอบอาชีพ 5) เจตคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ 6) ประสบการณ์และความรู้เดิม 7) การแทรกแซงของภาษาแม่ 8) ความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาที่ตนเองเรียน และ 9) เจตคติที่มีต่อผู้สอน

2. ด้านการสอน ประกอบด้วย 3 สาเหตุ ได้แก่ 1) วิธีการสอน 2) หลักสูตร และ 3) เป้าหมายของการสอน

3. ด้านสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย 3 สาเหตุ คือ 1) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ 2) ห้องเรียนมีระดับภาษาของผู้เรียนที่แตกต่างกัน และ 3) เทคโนโลยีสำหรับการศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวทางเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาแนวทางเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) โดยผู้วิจัยนำผลการวิจัยตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) และตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ให้ผู้ให้สัมภาษณ์ (Interview) เสนอแนวทางเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ดังนี้

1. การให้นักศึกษาเห็นความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษ เมื่อนักศึกษาเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เช่น การนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการประกอบอาชีพ การนำผลคะแนนการทดสอบภาษาอังกฤษไปใช้สำหรับสมัครงาน หรือการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น จะสามารถทำให้นักศึกษาตระหนักถึงการสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น และต้องการที่จะฝึกฝนภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับการหาแนวทางดังนี้

“...กระตุ้นการเห็นความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษต่อการประกอบอาชีพ นอกจากการบอกกล่าวของผู้สอนหรือการแสดงตัวอย่างให้เห็นอย่างการใช้ภาษาอังกฤษต่อการประกอบอาชีพในห้องเรียนแล้ว อาจมีการเชิญศิษย์เก่า

มาบรรยายอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้นักศึกษาเห็นความสำคัญและจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษต่อการประกอบอาชีพในอนาคตโดยฟังการถกเถียงจากประสบการณ์จริง...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 1)

“...จัดแนะแนวเพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษในสถานประกอบการ ความก้าวหน้าในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ ภาษาอังกฤษมีความสำคัญในสาขาอาชีพอื่นๆด้วย บางบริษัทมีนโยบายให้พนักงานต้องไปสอบวัดระดับ TOEIC โดยตั้งเกณฑ์ไว้ เช่นภายใน 2 ปี พนักงานต้องสอบให้ได้คะแนนตามที่บริษัทกำหนด แม้จะไม่ได้ทำงานเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษก็ตาม...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 2)

“...ต้องเน้นว่าหากใช้ภาษาอังกฤษผลการเรียนรู้หรือเกรดก็มีส่วน เพราะสำหรับนักศึกษาหากไม่มีผลลัพธ์เรื่องเกรดก็ไม่มีแรงจูงใจ เมื่อพวกเขาเข้าสู่อาชีพก็จะเห็นความสำคัญเพราะได้นำไปใช้จริงได้...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 4)

“...ขอความร่วมมือจากคณาจารย์ในแต่ละเอกเน้นย้ำความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ และกระตุ้นให้นักศึกษาในเอก กระตือรือร้นสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 5)

2. การส่งเสริมให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เมื่อนักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น จะทำให้นักศึกษามีความมั่นใจและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ และเป็นการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีความแตกต่างกันของระดับภาษา ทำให้นักศึกษาได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับการหาแนวทางดังนี้

“...สร้างบรรยากาศในการฝึกใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพื่อลดความเขินอายในการสื่อสาร และสร้างความมั่นใจให้นักศึกษากล้าที่จะสื่อสารโดยไม่ต้องกลัวสื่อสารผิดหลักไวยากรณ์ การกระตุ้นให้นักศึกษาสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษโดยยังไม่ต้องคำนึงถึงไวยากรณ์ควบคู่ไปด้วย เมื่อนักศึกษามี

พื้นฐานไวยากรณ์ในระดับที่แม่นยำแล้วจึงมีการนำหลักไวยากรณ์มาเพิ่มเติมลงไปในการสื่อสารเพื่อให้การสื่อสารภาษาอังกฤษนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 1)

“...การสอนด้วยเทคนิคการสื่อสารจะช่วยทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำบทเรียนและนำความรู้ไปใช้ได้ดียิ่งขึ้น...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3)

“...ผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจมากขึ้น เน้นกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative English) มากกว่าเน้นไวยากรณ์ เช่น การทำงานกลุ่มหรือทำงานคู่ตามสถานการณ์จริงที่ผู้สอนกำหนดให้ เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกันได้ช่วยเหลือกัน...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 5)

3. การปรับปรุงหลักสูตร โดยการเพิ่มเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษให้มากขึ้นตามความต้องการของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้รับการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง จะทำให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ และคำนึงถึงการแบ่งกลุ่มให้เหมาะสมกับความแตกต่างของระดับภาษา โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับการหาแนวทางดังนี้

“...จัดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับของทุกคณะวิชา โดยกำหนดหน่วยกิต และจำนวนผู้เรียนให้เหมาะสม นอกจากนี้ควรจัดกลุ่มผู้เรียนตามระดับความสามารถ เพื่อให้ผู้เรียนที่มีความสามารถระดับเดียวกัน หรือใกล้เคียง ได้มีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อสารกับผู้เรียนระดับเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน โดยทำกิจกรรมเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 2)

“...เพิ่มเวลาในการฝึกฝนทักษะทางภาษาอังกฤษในชั้นเรียนให้มากขึ้น โดยการเพิ่มชั่วโมงเรียนและจำนวนหน่วยกิตให้กับรายวิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษาต้องเรียนให้มากขึ้น...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 5)

4. การออกแบบรูปแบบการสอนที่เน้นให้นักศึกษาได้นำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริง โดยเน้นที่ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนทางภาษาอังกฤษ และจัดให้เหมาะสมกับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาที่ต่างกัน โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับการหาแนวทางดังนี้

“...จัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ทั้งนี้แต่ละห้องเรียนควรมีจำนวนนักศึกษาที่เหมาะสมด้วย...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 1)

“...สอนโดยเน้นการปฏิบัติหรือการสอนเชิงรุก *active learning* โดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเน้นทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน หรือ ใช้วิธีการสอนแบบ *peer teaching* หากนักศึกษาในกลุ่มเรียนมีความสามารถในระดับที่แตกต่างกันมาก โดยเน้นการสอนให้นักศึกษาที่ผลการเรียนดี ช่วยนักศึกษาที่มีผลการเรียนควรปรับปรุง...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3)

“...การออกแบบการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้การใช้ภาษาเป็นเรื่องที่ไม่ไกลตัวและสามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันในงานอาชีพได้...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 4)

5. การจัดอบรม แนะนำ หรือพัฒนาให้ผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลรูปแบบใหม่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ทำให้ผู้สอนสามารถรู้ระดับความสามารถของนักศึกษา สามารถหาทางแก้ไข ปัญหาภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม จนสามารถทำให้นักศึกษาสามารถเพิ่มระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองได้สูงขึ้น โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับการหาแนวทางดังนี้

“...แนะนำและจัดอบรมแนวการสอนแบบใหม่ให้กับครูผู้สอน เพื่อให้เหมาะกับกรอบมาตรฐานทางภาษาอังกฤษ CEFR และใช้วิธีวัดผลที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ในการสอน เพื่อจะารู้ขีดความสามารถของนักศึกษาที่สอน และได้พัฒนาจุดอ่อน และปรับจุดแข็งให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้ผลการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพิ่มสูงขึ้น...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3)

6. การแนะนำหรือจัดหาสื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามความรู้ ความสามารถของตนเองได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งเข้าถึงง่าย และถูกต้องกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับการหาแนวทางดังนี้

“...เลือก materials ที่ใช้ในการสอนให้มีบริบทที่มีความทันสมัยเหมาะสมกับระดับผู้เรียน ทั้งนี้ต้องให้ใกล้เคียงกับระดับมาตรฐานที่เทียบเคียงระดับความสามารถในการจัดระดับของ CEFR หรือจัดหาสื่อที่ช่วยในการฝึกทักษะภาษาเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง เช่น จาก Website application ต่างๆ ภาพยนตร์ เพลงภาษาอังกฤษ โดยแต่ละสื่อเน้นทักษะทางภาษาในแต่ละด้าน รวมถึงไวยากรณ์ และการออกเสียง ให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับเสียงของเจ้าของภาษา เพื่อจะได้ไม่รังเกียจ และคุ้นชินการที่จะต้องเรียนกับเจ้าของภาษา...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 2)

“...เลือก class materials ที่จะใช้สอนจากสำนักพิมพ์ที่ได้รับความนิยม เชื่อถือ เนื้อหามีความหลากหลายและน่าสนใจ เหมาะกับระดับความสามารถของผู้เรียน...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3)

“...อาจารย์ต้องระบุแหล่งข้อมูลที่ต้องการเพื่อที่นักศึกษาต้องระบุงการอ้างอิงเอกสารที่ต้องการ ChatGPT จะนำมาอ้างอิงไม่ได้ หากทำแบบนี้ น่าจะช่วยให้นักศึกษาทำข้อมูลเอง ไม่พึ่งพา application มากเกินไป ถึงแม้จะใช้ application ในการแปลภาษา แต่อย่างน้อย ๆ ก็ต้องเลือกเอกสารที่ดีตามที่อาจารย์กำหนดหัวข้อด้วย...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 4)

“...จัดหา material และแหล่งการเรียนรู้ที่สนองต่อความต้องการของผู้เรียนให้มากขึ้น รวมถึงผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ง่ายยิ่งขึ้น เช่น website ที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ เพลง หรือสื่อบันเทิงอื่นๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษไม่ใช่สิ่งที่ไกลตัว...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 5)

7. การจัดหาวิทยากรหรืออาจารย์ที่เป็นเจ้าของภาษา เพื่อเป็นการให้โอกาสนักศึกษาสาขาอื่น ๆ ได้เรียนภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา โดยทางคณะหรือสาขาจัดให้ได้เรียนแต่บางครั้ง เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยขึ้นกับสำเนียงของเจ้าของภาษา เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ จนเกิดแรงบันดาลใจที่จะฝึกฝนภาษาอังกฤษ และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตรงตามหลักของเจ้าของภาษาอย่างแท้จริง โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับการหาแนวทางดังนี้

“...จัดหาวิทยากรชาวต่างชาติมาเป็นครั้งคราว เพื่อเป็นการเสริมสร้างบรรยากาศการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ให้นักศึกษามีโอกาสให้พบปะกับเจ้าของภาษาจริง ๆ เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้สึกคุ้นชิน ลดการหวาดกลัวที่จะสื่อสารกับชาวต่างชาติ อาจส่งผลให้ทัศนคติต่ออาจารย์ที่เป็น Native หรือต่างชาติ ของนักศึกษาเป็นไปในทางที่ดีมากขึ้น และเป็นการเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษให้นักศึกษาได้อีกทางหนึ่ง...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 1)

8. การจัดโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวต่างประเทศหรือเจ้าของภาษา เพื่อเพิ่มโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงกับเพื่อนชาวต่างชาติ และเมื่อได้รับการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษบ่อยขึ้น นักศึกษาจะเกิดความมั่นใจและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ ไม่รู้สึกกังวลกับการใช้ภาษาอังกฤษในที่สาธารณะหรือกับชาวต่างชาติ โดยมีความคิดเห็นประกอบเกี่ยวกับการหาแนวทางดังนี้

“...การเปิดรับนักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาทำโครงการกับทางคณะหรือสาขาวิชาเป็นระยะเวลาสั้น ๆ หรือมีการทำบันทึกข้อตกลง (MOU) เป็นระยะเวลาสั้น ๆ ร่วมกันเพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ทักษะภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงในการร่วมทำกิจกรรมกับนักศึกษาต่างชาติ อาจส่งผลให้นักศึกษาที่ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ หรือเขินอายกับผู้อื่นที่สนทนาด้วย หรือการออกเสียงในการพูด ได้มีการพัฒนาทักษะตรงนี้ได้มากขึ้น เนื่องจากนักศึกษาต่างชาติที่มีการเปิดรับเข้ามาอยู่ในวัยเดียวกันกับนักศึกษาไทยในมหาวิทยาลัย อาจลดช่องว่างการเขินอายกับผู้อื่นที่สนทนาได้มากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนอีกด้วย...”

(ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 1)

จากผลการวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ด้วยแนวทางการดำเนินการ

กระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคสมมติ และ การสัมภาษณ์ สามารถสรุปความสอดคล้องระหว่างสาเหตุและแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านนักศึกษา ด้านการสอน และด้านสภาพแวดล้อม โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 14 สรุปความสอดคล้องระหว่างสาเหตุและแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

ด้าน	สาเหตุความต้องการจำเป็น	แนวทางการพัฒนา
นักศึกษา	<ol style="list-style-type: none"> 1) ความกล้าแสดงออก ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ 2) ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน 3) โอกาสในการนำไปใช้ 4) ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษต่อการประกอบอาชีพ 5) เจตคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ 6) ประสบการณ์และความรู้เดิม 7) การแทรกแซงของภาษาแม่ 8) ความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาที่ตนเองเรียน 9) เจตคติที่มีต่อผู้สอน 	<ol style="list-style-type: none"> 1) การให้นักศึกษาเห็นความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษ 2) การส่งเสริมให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) การจัดหาวิทยากรหรืออาจารย์ที่เป็นเจ้าของภาษา 4) การจัดโครงการนักศึกษา แลกเปลี่ยนชาวต่างประเทศหรือเจ้าของภาษา
การสอน	<ol style="list-style-type: none"> 1) วิธีการสอน 2) หลักสูตร 3) เป้าหมายของการสอน 	<ol style="list-style-type: none"> 1) การปรับปรุงหลักสูตร 2) การออกแบบรูปแบบการสอนที่เน้นให้นักศึกษาได้นำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริง 3) การจัดอบรม แนะนำ หรือพัฒนาให้ผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลรูปแบบใหม่ สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)
สภาพแวดล้อม	<ol style="list-style-type: none"> 1) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ 2) ห้องเรียนมีระดับภาษาของผู้เรียนที่แตกต่างกัน 3) เทคโนโลยีสำหรับการศึกษา 	<p>การแนะนำหรือจัดหาสื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ</p>

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้การประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ (Complete needs assessment) โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) 2) เพื่อวิเคราะห์สาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) และ 3) เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิชาชีพครูที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ภูมิภาคภาคกลางและภาคตะวันออก ปีการศึกษา 2566 จำนวน 385 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในการสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย และผู้ให้ข้อมูลสำคัญในกระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคสมมติ (Nominal Group Technique: NGT) และผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์ (Interview) จำนวน 5 คน ประกอบด้วย อาจารย์ที่สอนในระดับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษทั้งหมด 2 คน และอาจารย์ที่สอนในระดับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่มีลักษณะเป็นแบบการตอบสนองเดี่ยว (Single-Response Format) แนวทางการดำเนินการกระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคสมมติ โดยมีข้อคำถามที่มีลักษณะแบบมีโครงสร้างลักษณะปลายเปิด และแบบสัมภาษณ์ (Interview) ที่ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) โดยใช้แนวคำถามปลายเปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การหาค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) การกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired-Weighting Procedure: PWP) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) พบว่า สภาพที่เป็นจริงในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.01$, $SD = 0.69$) และค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ในภาพรวม มีค่าเท่ากับ 0.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทักษะการพูดมีดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงเป็นลำดับแรก (0.79) รองลงมาคือ ทักษะการเขียน (0.75) ทักษะการฟัง และทักษะการอ่าน (0.57) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ทักษะการฟัง พบว่ามีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.18$, $SD = 0.78$) และค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) เท่ากับ 0.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “ท่านสามารถแยกประเด็นจากการฟังอภิปรายในเรื่องต่าง ๆ ได้” มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นลำดับแรก (0.71)

ทักษะการพูด พบว่ามีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.80$, $SD = 0.69$) และค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) เท่ากับ 0.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “ท่านสามารถสนทนากับชาวต่างชาติที่เป็นคนรู้จักและคนแปลกหน้าที่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว และเป็นธรรมชาติ” มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นลำดับแรก (0.95)

ทักษะการอ่าน พบว่ามีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.19$, $SD = 0.76$) และค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) เท่ากับ 0.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า “ท่านสามารถสรุปประเด็นสำคัญจากบทอ่านที่เป็นการโต้แย้งหรือขัดแย้งกัน” มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นลำดับแรก (0.69)

ทักษะการเขียน พบว่ามีสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.85$, $SD = 0.76$) และค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) เท่ากับ 0.75 “ท่านสามารถเขียนจดหมาย หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ที่เป็นแบบทางการ” มีค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นลำดับแรก (0.92)

2. ผลการวิเคราะห์สาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

ผลการวิเคราะห์สาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) จากกระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคสมมติ (Nominal Group Technique: NGT) พบว่า สาเหตุความต้องการจำเป็น ประกอบด้วย 15 สาเหตุ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ปัจจัยดังนี้ ด้านนักศึกษา ประกอบด้วย 9 สาเหตุ ได้แก่ 1) ความกล้าแสดงออก ความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ 2) ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน 3) โอกาสในการนำไปใช้ 4) ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษต่อการประกอบอาชีพ 5) เจตคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ 6) ประสบการณ์และความรู้เดิม 7) การแทรกแซงของภาษาแม่ 8) ความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาที่ตนเองเรียน และ 9) เจตคติที่มีต่อผู้สอน ด้านการสอน ประกอบด้วย 3 สาเหตุ ได้แก่ 1) วิธีการสอน 2) หลักสูตร และ 3) เป้าหมายของการสอน และด้านสภาพแวดล้อม ประกอบด้วย 3 สาเหตุ ได้แก่ 1) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ 2) ห้องเรียนมีระดับภาษาของผู้เรียนที่แตกต่างกัน และ 3) เทคโนโลยีสำหรับการศึกษา

3. ผลการวิเคราะห์แนวทางเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

ผลการวิเคราะห์แนวทางเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) จากการสัมภาษณ์ (Interview) พบว่า แนวทางในการแก้ปัญหาความต้องการจำเป็น ประกอบด้วย 8 แนวทางดังนี้ 1) การให้นักศึกษาเห็นความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษ 2) การส่งเสริมให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) การปรับปรุงหลักสูตร 4) การออกแบบรูปแบบการสอนที่เน้นให้นักศึกษาได้นำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริง 5) การจัดอบรม แนะแนว หรือพัฒนาให้ผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลรูปแบบใหม่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) 6) การแนะนำหรือจัดหาสื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 7) การจัดหาวิทยากรหรืออาจารย์ที่เป็นเจ้าของภาษา และ 8) การจัดโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวต่างประเทศหรือเจ้าของภาษา

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) มีประเด็นการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

จากผลการประเมินความต้องการจำเป็น พบว่า สภาพที่เป็นจริงในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.01, SD = 0.69$) และค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) ภาพรวมมีค่าเท่ากับ 0.66 สอดคล้องกับงานวิจัยของ กชพร เมฆานิมิตติ (2564) เรื่อง การศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า สภาพที่เป็นจริงในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการพูดเป็นลำดับแรก ($PNI_{Modified} = 0.79$) เพราะการพูดเป็นทักษะที่ยาก แต่เป็นทักษะสำคัญที่สุดจากทั้งหมดสี่ทักษะที่ต้องได้รับการพัฒนาเป็นลำดับแรก ทักษะการพูดจำเป็นต้องนำไปใช้ในการสื่อสาร การสนทนา การพูดได้ตอบกับชาวต่างชาติ และการพูดถ่ายทอดเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น (Bueno, 2006; ปานตา ใช้เทียมวงศ์, 2541; วิภาดา พูลศักดิ์วรสาร, 2560) นอกจากนี้ การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของผู้พูด ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างมาก เพราะถ้าพูดได้ ก็สามารถฟังผู้อื่นให้เข้าใจได้ และช่วยให้การอ่าน การเขียนง่ายขึ้น จึงมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (สุมิตรา อังวิวัฒนกุล, 2540) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Lorena (2015) กล่าวว่า ทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เป็นทักษะที่ไม่สามารถแยกออกจากกันและมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ดังนั้นหากผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการพูดที่ดี พูดสื่อสารได้ จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการฟัง การอ่าน และการเขียนไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hidayat Rahmat (2018) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาพนักงานสายการบิน พบว่า นักศึกษามีความต้องการจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในการพัฒนาทักษะการพูด มีความต้องการจำเป็นลำดับแรก เพราะเป็นทักษะที่มีความจำเป็นสำหรับสายอาชีพ เกี่ยวกับการสื่อสาร สนทนากับชาวต่างชาติที่มาใช้บริการ

2. สาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

จากผลการใช้กระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคสมมติเพื่อวิเคราะห์สาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) พบว่าประกอบด้วย 15 สาเหตุ ผู้วิจัยได้แบ่งการอธิบายสาเหตุของความต้องการจำเป็น แบ่งออกเป็นปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านนักศึกษา ด้านการสอน และด้านสภาพแวดล้อม โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านนักศึกษา เป็นปัจจัยที่สำคัญและส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษต่อตัวนักศึกษามากที่สุด ได้แก่ การที่นักศึกษาไม่กล้าแสดงออก และขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งการที่นักศึกษาไม่กล้าแสดงออก ไม่มีความมั่นใจในการพูดนั้นเกิดจากการที่นักศึกษากังวลเกี่ยวกับการออกเสียงที่ถูกต้อง สำเนียง และความถูกต้องของไวยากรณ์ ทำให้นักศึกษามีความรู้สึกกลัว อายในการพูด ผิด สื่อสารไม่ถูกต้อง สำหรับการใช้อังกฤษในการสื่อสารกับผู้อื่น หากนักศึกษาไม่มีความกล้าแสดงออก และขาดความมั่นใจในพูดภาษาอังกฤษ จะทำให้นักศึกษาไม่ได้รับการฝึกฝนภาษาอังกฤษ และไม่ได้พัฒนาความสามารถในทักษะการพูดของตนเอง สอดคล้องกับ Juhana (2012) กล่าวว่า หากผู้ใช้ภาษาเกิดความกังวลในการใช้ภาษาตลอดเวลา โดยเฉพาะเรื่องของไวยากรณ์ต้องพูดถูกต้อง ตรงตามหลักไวยากรณ์ อ่านออกเสียงถูกต้อง สำเนียงชัดเจน โดยความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของผู้พูดมีอยู่อย่างจำกัด จึงส่งผลให้ผู้พูดเกิดอาการเขินอาย กลัวถูกหัวเราะหรือเยาะเย้ยว่าพูดไม่ถูกต้องตรงตามหลักไวยากรณ์ หรือสำเนียงไม่ตรงกับเจ้าของภาษา ซึ่งในบางสำเนียงนั้นอาจจะฟังได้ยาก ทำให้การสื่อสารเกิดความผิดพลาด ความหมายผิดไปจากเดิม ด้วยสาเหตุนี้จึงมีผลต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ เจนจิรา ชัยปาน และ คณะ (2556) กล่าวว่า ความรู้สึกประหม่า ไม่มั่นใจตนเอง ส่งผลให้นักศึกษาเกิดความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ จะส่งผลให้นักศึกษาหมดหวังและยอมแพ้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และณัฐธนรี ฤทธิรัตน์ (2557) สรุปว่า ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา เกิดจากตัวนักศึกษาเอง เช่น ความกังวลขณะพูด หรือคิดคำศัพท์ไม่ออก ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษน้อยลง

สาเหตุอีกหนึ่งสาเหตุในด้านนักศึกษา คือ นักศึกษาไม่มีประสบการณ์และความรู้ด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน หรือมีน้อย เช่น การพูดและฟังเกี่ยวกับ วิธีการออกเสียงคำแต่ละคำ (Pronunciation) สำเนียงภาษา (Accent) การออกเสียงสูงต่ำ ขึ้นลงในภาษาอังกฤษ (Intonation) การเชื่อมเสียง (Linking sound) การแทรกแซงของภาษาแม่ ความเร็วในการพูดภาษาอังกฤษ วิธีการอ่านจับใจความ แม้แต่ความรู้ในเรื่องคำศัพท์ และไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา และทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนนั้น มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน หากนักศึกษาขาดทักษะใดทักษะหนึ่งจะทำให้การพัฒนาทักษะต่าง ๆ

ลดลง สอดคล้องกับ Lorena (2015) ได้กล่าวถึงทักษะภาษาอังกฤษว่า ภาษามีจุดประสงค์ที่หลากหลาย ถ้าเกิดขาดภาษา การสื่อสารก็จะไม่เกิดขึ้น ซึ่งทักษะทั้ง 4 เป็นส่วนสำคัญในภาษา ได้แก่ ทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด และมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ภาษา ทักษะทั้ง 4 ทักษะเป็นทักษะที่ไม่สามารถแยกออกจากกัน มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และสอดคล้องกับ ภัทรวดี ปันติ (2558) กล่าวว่า ทักษะการฟังและการพูดเป็นพื้นฐานในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สามารถนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน ถ้ามีทักษะการฟังและการพูดที่ดี จะส่งผลให้ ทักษะการอ่านและการเขียนพัฒนาได้ดีตามไปด้วย นอกจากนี้การเรียนภาษาควรได้รับการฝึกฝน อย่างเพียงพอและจริงจัง ควรเริ่มต้นด้วยการฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ วลี แล้วสามารถออกเสียงได้ ถูกต้อง จนไปสู่ระดับการฟังประโยคและเรื่องราวจนเข้าใจ เมื่อฟังเข้าใจ จะสามารถสื่อสารได้ และสามารถอ่านและเขียนได้อย่างถูกต้อง (กุศยา แสงเดช, 2548) ซึ่งสอดคล้องกับ สุธามาศ ศุขรัตน์ และ พุทธชาติ ลิ้มศิริเรืองโร (2557) กล่าวว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ ในด้านการออกเสียงคำศัพท์ใหม่ และเวลาอ่าน จะเกิดความมั่นใจมากขึ้น การออกเสียงที่ดีและถูกต้องต่อการพูดและการฟังในการสื่อสารยังช่วยสื่อความหมายเกิดประสิทธิภาพและเป็นผลดีต่อการดำเนินชีวิตในทุกสาขาอาชีพ แต่นักศึกษาไทยมีปัญหาในการออกเสียง เพราะการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษไม่มีในระบบเสียงภาษาไทย นักศึกษาจึงใช้เสียงภาษาไทยแทนถือเป็นอิทธิพลจากการแทรกแซงของภาษาแม่ จึงทำให้การออกเสียงผิดเพี้ยนไป และเกิดความสับสนในการสนทนาได้

การขาดโอกาสในการนำภาษาอังกฤษไปใช้เป็นอีกหนึ่งสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาไม่ได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เพราะนักศึกษาศึกษาและฝึกฝนภาษาอังกฤษแต่ภายในห้องเรียน ไม่มีโอกาสที่จะนำภาษาอังกฤษไปใช้ภายนอกห้องเรียน อีกทั้งในการประกอบอาชีพของนักศึกษาในอนาคต บางสาขาอาชีพก็ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษ นักศึกษาจึงไม่เกิดความตั้งใจและความสนใจในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเอง สอดคล้องกับ พัชรินทร์ จันที (2565) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนำภาษาอังกฤษเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น ส่งผลต่อความคุ้นเคยในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วณาลี นพวงศ์ ณ อยุธยา (2555) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ได้แก่ โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง นักศึกษามีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวันเพียง 1-2 วันในหนึ่งสัปดาห์ หรือแทบไม่ได้ใช้เลย และบุคคลที่นักศึกษามีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุดคือ อาจารย์

นอกจากสาเหตุการไม่กล้าแสดงออก และขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ การไม่มีประสบการณ์และความรู้ด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การแทรกแซงของภาษา

แม้ การขาดโอกาสในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ และไม่เห็นความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษต่อการประกอบอาชีพพบว่ามีอีกหลายสาเหตุในปัจจัยด้านนักศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา (วนาลี นพวงศ์ ณ อยุธยา, 2555; Gardner และ Lambert, 1972; Jakobovits, 1971; บุญเลิศ วงศ์พรหม, 2545) ได้แก่ เจตคติที่มีต่อภาษาอังกฤษ ประสบการณ์และความรู้เดิม ความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาที่ตนเองเรียน และเจตคติที่มีต่อผู้สอน และแต่ละสาเหตุมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ ญัฐนรี ฤทธิรัตน์ (2557) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้นักศึกษาไม่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้มาจากการที่นักศึกษาไม่รู้คำศัพท์ หรืออาจจะรู้คำศัพท์บางแต่น้อย แต่นำมาใช้ไม่ได้เพราะไม่มีประสบการณ์และความมั่นใจในการพูดอาจจะเป็นบริบทของสังคมไทย ที่นักศึกษาไม่มีโอกาสได้ฝึกฝนการสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเพียงพอ นักศึกษาไม่มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง ส่งผลกระทบต่อความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา สุภาพร คล้ายฉิม (2553) กล่าวว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ คือ นักศึกษาเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ นักศึกษาเห็นว่าภาษาอังกฤษจำเป็นสำหรับการศึกษาต่อในอนาคต การสื่อสารในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ วนาลี นพวงศ์ ณ อยุธยา (2555) พบข้อจำกัดในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลายประการ เช่น นักศึกษาไม่มั่นใจ ประหม่าเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ ออกเสียงคำศัพท์ไม่ได้หรือไม่ถูกต้อง มีคลังคำศัพท์น้อยทำให้ไม่สามารถพูดโต้ตอบได้ทันทีและเป็นธรรมชาติ ไม่สามารถแยกแยะเลือกใช้คำ สำนวนภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่สื่อสารได้ และ สอดคล้องกับ กัญญาณี พ่วงเสื่อ (2560) กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่ได้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เกิดจากการที่นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง นักเรียนขาดโอกาสในการเรียนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษเมื่ออยู่ในห้องเรียน ในช่วงเวลาที่จำกัด เนื่องจากประเทศไทยมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติและเป็นภาษาแม่ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร นอกจากนี้มาจากตัวนักเรียนเองที่ไม่มีเป้าหมายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การมีความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่ไม่เพียงพอ การขาดความอดทนในการฝึกฝนภาษาอังกฤษ หรือได้รับการฝึกฝนนอกห้องเรียนน้อยเกินไป การไม่คุ้นเคยกับสำเนียงของเจ้าของภาษาหรือชาวต่างชาติ การไม่รู้คำศัพท์ ส่งผลให้นักเรียนไม่กล้าแสดงออก และขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ จึงเป็นสาเหตุทำให้นักเรียนไม่สนใจภาษาอังกฤษ และมีผลการเรียนภาษาอังกฤษที่ต่ำมาก

ด้านการสอน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ได้แก่ หลักสูตร วิธีการสอน และเป้าหมายของการสอน เนื่องจากเนื้อหาภาษาอังกฤษนั้นกว้างและมีเนื้อหาจำนวนมาก อีกทั้งการประกาศนโยบายเพื่อยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา โดยให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดนโยบายและเป้าหมายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่ให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามเป้าหมายที่

กำหนด (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2559) และนักศึกษามีระยะเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษที่น้อย ทำให้ผู้สอนต้องออกแบบกิจกรรมในการสอนที่ไม่เหมาะสม เน้นเนื้อหาที่ใช้เพื่อให้นักศึกษาไปสอบมากกว่าการนำไปใช้จริง จึงทำให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษได้น้อย และไม่ได้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง สอดคล้องกับ มนัสวี ดวงลอย (2558) กล่าวว่า ปัจจัยด้านการเรียนการสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อทักษะภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักศึกษาไทยส่วนใหญ่จะมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะในเวลาเรียนภาษาอังกฤษเท่านั้น วิธีการสอนจึงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการที่มีวิธีการสอนที่เหมาะสม ทำให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในชั้นเรียนได้มากที่สุด ยังสอดคล้องกับ รุจิราพรรณ คงช่วย (2557) สรุปว่า หลักสูตร เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะหลักสูตรที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาการของนักศึกษา จะส่งเสริมให้นักศึกษาได้คิด เป็น ทำเป็น ย่อมส่งผลให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาทั้งด้านสติปัญญา คุณธรรมจริยธรรมและทักษะการปฏิบัติ และสอดคล้องกับ สุดคนึง นฤพนธ์จิรกุล และ ศิริโสภา แสนบุญเวช (2562) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่เกิดจากเป้าหมายของการสอน การจัดการกิจกรรมที่ยังคงเป็นลักษณะเดิม เน้นการเรียนเนื้อหา และท่องจำ เน้นการฝึกทำกิจกรรมย่อย ๆ ในเชิงรูปภาษา (form) เน้นการสอนเพื่อสอบมากกว่าการนำไปใช้เพื่อการสื่อสาร ทำให้นักศึกษาไปใช้ต่อไม่ได้เมื่อต้องประกอบอาชีพ

นอกจากนี้ ด้านสภาพแวดล้อม ในเรื่องของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ การรับนักศึกษาเข้าศึกษาจำนวนมากจนทำให้ขนาดของห้องเรียนที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนอีกทั้งในห้องเรียนมีนักศึกษาที่มีระดับภาษาของผู้เรียนที่แตกต่างกัน และเทคโนโลยีสำหรับการศึกษา เป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ รุจิราพรรณ คงช่วย (2557) กล่าวว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ อาคารสถานที่เป็นปัจจัยหลักสำคัญอีกประการหนึ่งที่ช่วยส่งเสริม สนับสนุน การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และหากการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพก็ย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเช่นกัน ดังนั้นหากนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ที่ดีแสดงว่านักศึกษาได้รับการพัฒนาที่ดี และสอดคล้องกับ กัญญาณี พ่วงเสือ (2560) กล่าวว่าจำนวนนักเรียนในห้องเรียนมากเกินไป ส่งผลให้การจัดการกิจกรรมด้านการเรียนรู้ภาษาอังกฤษน้อยลง สำหรับเทคโนโลยีสำหรับศึกษานั้น ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้าถึงได้ง่าย นักศึกษาจึงนำเทคโนโลยีมาช่วยในการเรียน ซึ่งปัญหาที่พบคือ นักศึกษาใช้เทคโนโลยีไม่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนา เนื่องจากนักศึกษาพึ่งพาเทคโนโลยีมากเกินไป สอดคล้องกับ ชัยวัฒน์ แก้วพันทงาม (2561) ปัญหาที่มักพบได้มากที่สุดของการใช้เทคโนโลยีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น มักไม่เกิดจากการใช้เทคโนโลยี แต่เกิดกับการใช้เทคโนโลยีอย่างไม่ถูกต้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน นักศึกษาให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีมากกว่าวัตถุประสงค์และเนื้อหาของการเรียนการสอน

3. แนวทางเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญสามารถสรุปแนวทางพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ให้สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ผู้วิจัยได้แบ่งการอภิปรายแนวทางในการแก้ปัญหาความต้องการจำเป็นออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

ด้านนักศึกษา มีแนวทางเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ได้แก่ 1) การให้นักศึกษาเห็นความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษ เมื่อนักศึกษาเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เช่น การนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการประกอบอาชีพ การนำผลคะแนนการทดสอบภาษาอังกฤษไปใช้สำหรับสมัครงาน หรือการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น จะสามารถทำให้นักศึกษาตระหนักถึงการสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น และต้องการที่จะฝึกฝนภาษาอังกฤษมากขึ้น 2) การส่งเสริมให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เมื่อนักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น จะทำให้นักศึกษามีความมั่นใจและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ และเป็นการช่วยเหลือให้นักศึกษาที่มีความแตกต่างกันของระดับภาษา ทำให้นักศึกษาได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 3) การจัดหาวิทยากรหรืออาจารย์ที่เป็นเจ้าของภาษา เพื่อเป็นการให้โอกาสนักศึกษาสาขาอื่น ๆ ได้เรียนภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา โดยทางคณะหรือสาขาจัดให้ได้เรียนแต่บางครั้ง เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยขึ้นกับสำเนียงของเจ้าของภาษา เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ จนเกิดแรงบันดาลใจที่จะฝึกฝนภาษาอังกฤษ และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตรงตามหลักของเจ้าของภาษาอย่างแท้จริง และ 4) การจัดโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวต่างประเทศหรือเจ้าของภาษา เพื่อเพิ่มโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงกับเพื่อนชาวต่างชาติ และเมื่อได้รับการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษบ่อยขึ้น นักศึกษาจะเกิดความมั่นใจและกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ ไม่รู้สึกกังวลกับการใช้ภาษาอังกฤษในที่สาธารณะหรือกับชาวต่างชาติ สอดคล้องกับ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2565) ได้จัดทำแผนพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565-2569) โดยมีนโยบายและมาตรการ ดังนี้ 1) จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ 2) จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบวิชาชีพให้แก่นักศึกษา และสอดคล้องกับ วนาลี นพวงศ์ ณ อยุธยา (2555) ทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

กรุงเทพ ได้สำรวจความคิดเห็นอาจารย์ผู้สอน และได้ข้อสรุปเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูด ในปัจจุบันด้านนักศึกษา ดังนี้ 1) การเพิ่มจำนวนอาจารย์ชาวต่างประเทศเจ้าของภาษา เพื่อเป็นการให้โอกาสนักศึกษาสาขาอื่น ๆ ได้เรียนภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ นักศึกษาจะเกิดแรงบันดาลใจที่จะหัดพูดภาษาอังกฤษและเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยชินกับสำเนียงของเจ้าของภาษา และพัฒนาทักษะการพูดได้อย่างถูกต้องตรงตามหลักของเจ้าของภาษาอย่างแท้จริง และ 2) การจัดโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยนระหว่างนักศึกษาในมหาวิทยาลัยและนักศึกษาในประเทศอื่น ๆ เพื่อเป็นการให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์ที่ได้มีเพื่อนต่างชาติพูดคุย ตามสถานการณ์ต่าง ๆ นักศึกษาจะมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

สำหรับแนวทางเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านการสอน ได้แก่ 1) การปรับปรุงหลักสูตร โดยการเพิ่มเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษให้มากขึ้นตามความต้องการของนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาได้รับการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง จะทำให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ และคำนึงถึงการแบ่งกลุ่มให้เหมาะสมกับความแตกต่างของระดับ ภาษา 2) การออกแบบรูปแบบการสอนที่เน้นให้นักศึกษาได้นำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริง โดยเน้นที่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนทางภาษาอังกฤษ และจัดให้เหมาะสมกับนักศึกษาที่มี ความสามารถทางภาษาที่ต่างกัน และ 3) การจัดอบรม แนะนำ หรือพัฒนาให้ผู้สอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลรูปแบบใหม่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐาน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ทำให้ผู้สอนสามารถรู้ระดับความสามารถของนักศึกษา สามารถหาทางแก้ไขปัญหาภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม จนสามารถทำให้นักศึกษาสามารถเพิ่มระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของตนเองได้สูงขึ้น สอดคล้องกับ วนาลี นพวงศ์ ณ อยุธยา (2555) ทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้สำรวจความคิดเห็นอาจารย์ผู้สอน และได้ ข้อสรุปเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูด ในปัจจุบันด้านการสอน ดังนี้ 1) การพัฒนาบุคลากรและ อาจารย์ให้มีความรู้และใช้ระดับภาษาอังกฤษสื่อสารได้ หากผู้สอนมีความรู้ ความสามารถทั้งด้าน ภาษาและการสอนจะเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักศึกษา 2) การปรับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในชั้น เรียน โดยเน้นความหลากหลายของเนื้อหา ปรับเนื้อหาให้มีความเหมาะสมกับนักศึกษาแต่ละ สาขาวิชาที่มีธรรมชาติการเรียนรู้ที่ต่างกัน ใช้เนื้อหาที่ทันสมัยในสถานการณ์ปัจจุบัน เพิ่มกิจกรรมให้ นักศึกษาได้พูดมากขึ้น และควรกระตุ้นการแสดงออกของนักศึกษา 3) การปรับปรุงหลักสูตรการเรียน การสอน ควรปรับหลักสูตรให้เข้ากับการสอนภาษาอังกฤษ ความต้องการของผู้เรียน ให้ทันกับสังคมที่ เปลี่ยนแปลง หลักสูตรควรเน้นการแทรกทักษะการฟัง พูดในแต่ละวิชา และควรพิจารณาการแยกเป็น กลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถแตกต่างกัน

และแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านสภาพแวดล้อม คือ การแนะนำหรือจัดหาสื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามความรู้ ความสามารถของตนเองได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งเข้าถึงง่าย และถูกต้องกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับปรัชญา ศรีเรื่องฤทธิ์ และ คณะ (2562) กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในบริบทของประเทศไทยในเรื่องของสื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ไว้ว่า ในยุคเทคโนโลยีดิจิทัล ควรนำเครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน มาใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ โดยอาจใช้สื่อการเรียนรู้ที่เป็นวิดีโอคลิปจากยูทูป (YouTube) ช่องทางการสื่อสารออนไลน์ เป็นสื่อสำหรับฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภายหลังจากที่ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ จากวิธีการสอนและสื่อการเรียนรู้อื่น ๆ แล้ว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการประเมินและจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูมีความต้องการจำเป็นลำดับแรก คือ ทักษะการพูด ในเรื่องของการสนทนากับชาวต่างชาติที่เป็นคนรู้จักและคนแปลกหน้าที่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ รองลงมาคือ ทักษะการเขียน ในเรื่องของการเขียนจดหมาย หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ที่เป็นแบบทางการ ทักษะการฟัง ในเรื่องของการแยกประเด็นจากการฟังอภิปรายในเรื่องต่าง ๆ และทักษะการอ่าน ในเรื่องของการสรุปประเด็นสำคัญจากบทอ่านที่เป็นการโต้แย้งหรือขัดแย้งกัน ตามลำดับ สถาบันอุดมศึกษา คณะ และสาขา สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปจัดการวางแผนในเรื่องของการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ให้ดียิ่งขึ้น โดยเรียงลำดับตามลำดับความ ต้องการจำเป็นดังกล่าว

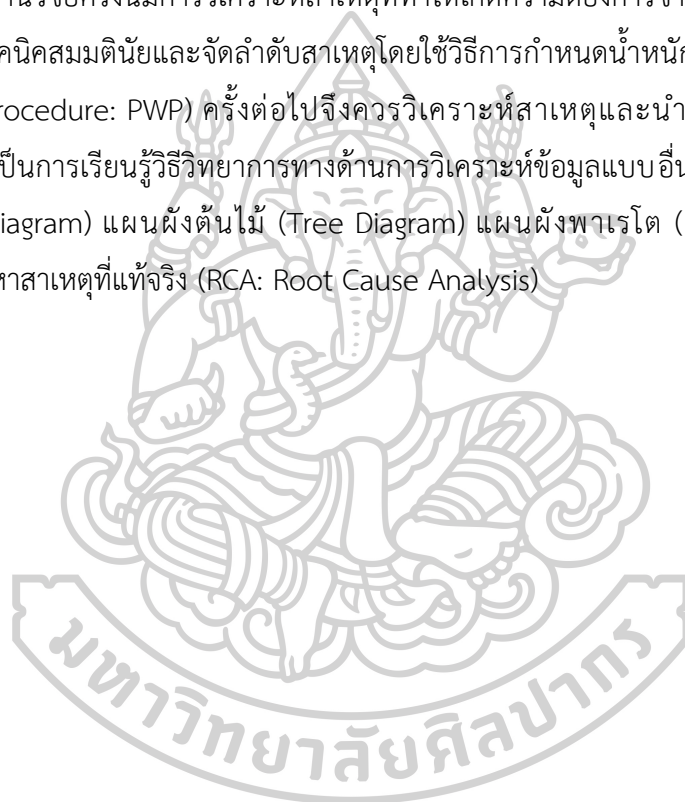
1.2 จากผลการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ในเรื่องของหลักสูตร มีประเด็นจากการประชุมที่เกี่ยวกับ การลดจำนวนหน่วยกิตการเรียนภาษาอังกฤษ ลง ดังนั้นทางสถาบันอุดมศึกษา คณะ และสาขา สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงหลักสูตรในเรื่องของการเพิ่มระยะเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เพื่อช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่อเนื่องและดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะนักศึกษาวิชาชีพรู เฉพาะสาขาการสอน จึงควรมีการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) สำหรับนักศึกษาในสาขาอื่นที่มีความแตกต่างกันของบริบท เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมมากขึ้น

2.2 ควรมีการเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพรูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

2.3 งานวิจัยครั้งนี้มีการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องจำเป็นด้วยวิธีกระบวนการกลุ่มโดยใช้เทคนิคสมมติและจัดลำดับสาเหตุโดยใช้วิธีการกำหนดน้ำหนักคะแนนรายคู่ (Paired-Weighting Procedure: PWP) ครั้งต่อไปจึงควรวิเคราะห์สาเหตุและนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีอื่นเพิ่มเติม เพื่อเป็นการเรียนรู้วิถีวิทยาการทางการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอื่น ๆ เช่น แผนผังก้างปลา (Fishbone Diagram) แผนผังต้นไม้ (Tree Diagram) แผนผังพาเรโต (Pareto Diagram) และการวิเคราะห์หาสาเหตุที่แท้จริง (RCA: Root Cause Analysis)

รายการอ้างอิง

- เจนจิรา ชัยปาน, ทรายขวัญ พรหมแก้ว และ สิทธิ ศรีนาค. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ชั้นปีที่ 4. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- เนตรนภา สายสี. (2560). การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ QUEST สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม และยุวี ฐานปรีชาเศรษฐ. (2559). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครู: การประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal Silpakorn University*, 9(2), 230-246.
- กชพร เมฆานิมิตติ. (2564). การศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. [รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- กมลวรรณ ไครตทอง. (2557). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) จังหวัดชัยภูมิ. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal Silpakorn University*, 8(2), 2255-2270.
- กัญญา ปัญญาสุทธิ. (2522). การสร้างแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง การผันวรรณยุกต์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัญยานี พ่วงเสื่อ. (2560). การศึกษาการทำกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนด้านการฟังของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลย์วิสาข์ ธาราวร. (2558). การประเมินความต้องการจำเป็นของครูเพื่อพัฒนาความสามารถในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กศยา แสงเดช. (2548). ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: แม็ค.
- คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา. (2567). ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2567.
- คณะกรรมการอุดมศึกษา. (2559). ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการยกระดับ

- มาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา.
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. (2565). แผนพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2565-2569).
- จักรพันธ์ ปิ่นทอง และคณะ. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชา
วิศวกรรมการจัดการอุตสาหกรรม. *วารสารราชนครินทร์*, 155-161.
- ชยาพล ชมชัยยา. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
ของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร.
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต, 12(2), 167-184.
- ชัยวัฒน์ แก้วพินางม. (2561). แนวทางในการผสมผสานดิจิทัลเทคโนโลยีเพื่อการสอนภาษา. *วารสาร
ภาษาปริทัศน์*, (33), 241-266.
- ณภัทร วุฒิวงศา. (2557). กลยุทธ์สร้างแรงจูงใจ: การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ. *นักบริหาร*, 34(1), 89-
97.
- ณัฐธนรี ฤทธิรัตน์. (2557). ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและปัญหาในการพัฒนาทักษะการ
พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยไทย. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต].
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ณัฐวดี ธรรมเดชะ. (2559). ผลการใช้เทคนิควาดภาพตามคำบอกเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการ
ฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแจ้ห่มวิทยา จังหวัดลำปาง. [การ
ค้นคว้าแบบอิสระ]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2533). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โอ
เอสพรีนติ้งเฮาส์.
- ทัชชกร สุขะวันดี. (2559). การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจับคู่ร่วมมือบนทีกเสียงจาก
คอมพิวเตอร์. [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ทิพวัลย์ มาแสง. (2532). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: ทิพย์
อักษร.
- ธนกร สุวรรณพฤติ. (2558). การพัฒนารูปแบบการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อ
เสริมสร้างความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี.
[วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธีรศักดิ์ อุ่ณอารมย์เลิศ. (2557). การประเมินโครงการ (พิมพ์ครั้งที่ 3). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ศิลปากร นครปฐม.
- ธีราภรณ์ พลายเล็ก. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา

- ภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารวิจัยและพัฒนา*, 3, 52-58.
- นงนุช จันทราภักย์. (2558). วิธีสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาทักษะภาษาแบบบูรณาการสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในชุมชนชนบท. [รายงานการวิจัย]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นาอีมะห์ ปือราเฮง. (2561). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดยะลา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- บุญเลิศ วงศ์พรหม. (2545). วัฒนธรรมของการใช้ภาษา. *วารสารศรีปทุมปริทัศน์*, 2(2), 89-98.
- ปราณี หล้าเบ็ญสะ. (2559). การหาคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผล. [เอกสารประกอบการอบรม]. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์, นิม โยภักฎญา และ อัญชญา ศรีเรืองฤทธิ์. (2562). แนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในบริบทของประเทศไทย. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6* [การประชุม]. วิทยาลัยนครราชสีมา, นครราชสีมา.
- ปานตา ใช้เทียมวงศ์. (2541). *เทคนิคและวิธีการสอนในระดับประถมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรินทร์ จันทิ. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเชียงดาววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่. [การค้นคว้าอิสระ]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พินดา วราสุนันท์, สรัญญา จันทร์ชูสกุล และอัจฉรา ประเสริฐสิน. (2558). การประเมินความต้องการจำเป็นการนำผลการทดสอบทางการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 7(2), 108-120.
- พินดา วราสุนันท์ และคณะ. (2555). การประเมินความต้องการจำเป็นการประกันคุณภาพภายในคณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. [รายงานการวิจัย]. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ภัทรวดี ปันติ. (2558). ผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียมสุโกศล (บ้านผาใต้). [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- มนัสวี ดวงลอย. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*, 3(1), 153-167.

- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. (2566). ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช เรื่อง แนวปฏิบัติตามนโยบายและเป้าหมายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2566.
- ยุพาภรณ์ พิริยศิลป์. (2557). ความต้องการทางด้านภาษาอังกฤษของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดขอนแก่น. *วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย*, 9(2), 16-30.
- รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร. (2561). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 18(1), 361-373.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2563). ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562.
- รุ่งพนอ รักอยู่. (2559). ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ : กรณีศึกษาสถาบันพลศึกษาในเขตภาคกลาง. *วารสารชุมชนวิจัย*, 11(3), 81-94.
- รุจิราพรรณ คงช่วย. (2557). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคใต้. [รายงานการวิจัย]. กองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองกุงศาลาบน้ำเที่ยงวิทยากร. [การค้นคว้าอิสระปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วนาลี นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. [รายงานการวิจัย]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- วรวรรณ ศรียาภัย และคณะ. (2553). ความต้องการคุณลักษณะบัณฑิตทางภาษาและการสื่อสารของสถานประกอบการ. *วารสารช่อพะยอม*, 21, 39.
- วาสนา สิงห์ทองลา และสิทธิพล อาจอินทร์. (2555). การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 35(3), 56-64.
- วิพารุณี ช่อนเจริญ. (2555). การพัฒนาทักษะทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของนักเรียน ชั้น ปวช.1 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง วิทยาลัยการอาชีพปาง จ.เชียงใหม่.
- วิภาดา พูลศักดิ์วีรสาร. (2560). การสำรวจความต้องการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิตในกรุงเทพฯ. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal*, 10(2).

- ศุภิกา นิรัตติชัย. (2561). ทักษะคิด แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 9(2), 138-170.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (ม.ป.ป). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ระดับชั้นมัธยมศึกษา*. <http://english.obec.go.th/english/2013/index.php/th/2012-08-08-10-26-5/74-cefr>
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2559). หนังสือที่ ศธ 0506/ว553 เรื่อง ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา.
- สิตธา ศรีเหรา. (2560). *การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สินีนาม มีศรี. (2559). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา จังหวัดนครปฐม*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุดคณิง นฤพนธ์จิรกุล และศิริโสภา แสนบุญเวช. (2562). การศึกษาแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. *สถาบันวิจัยและพัฒนา, มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร*.
- สุธามาศ คชรัตน์ และพุทธชาติ ลิ้มศิริเรืองโร. (2557). *การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกคัดอักษรภาษาอังกฤษ*. [โครงการวิจัย]. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุพิชญ์กฤตา พักโพธิ์เย็น. (2560). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพร คล้ายฉิม. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาลงสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตภาคใต้: กรณีศึกษาปัจจัยด้านทัศนคติและแรงจูงใจ*. [รายงานการวิจัย]. สถาบันการพลศึกษา: ตรัง.
- สุภาพร ตาตะ. (2560). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน – เขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดิศักดิ์ ย่อมเยาว์. (2560). ปัญหาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดกลางและโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในจังหวัดเชียงราย. *สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี*, 23(2), 56-66.
- อรญา บำรุงกิจ. (2558). *กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรรชนิดา หวานคง. (2559). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21. *วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร*, 7(2), 303-314.
- อลิษา จันทร์เปล่ง. (2562). *ผลการใช้โครงงานภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อิสหิยาภรณ์ วรกิตตนนท์ และสุมิตรา สุรรัตน์เดชา. (2559). การศึกษาความต้องการจำเป็นของการเรียน ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ เพื่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษา. *วารสารบัณฑิตศึกษา มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 5(1), 138-169.
- อุทัย ดุลยเกษม. (2559). ความสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพ การสอนภาษาอังกฤษต่อการพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของประเทศไทย. *วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้*, 2(2), 23-31.

ภาคผนวก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรัญญา จันทร์ชูสกุล

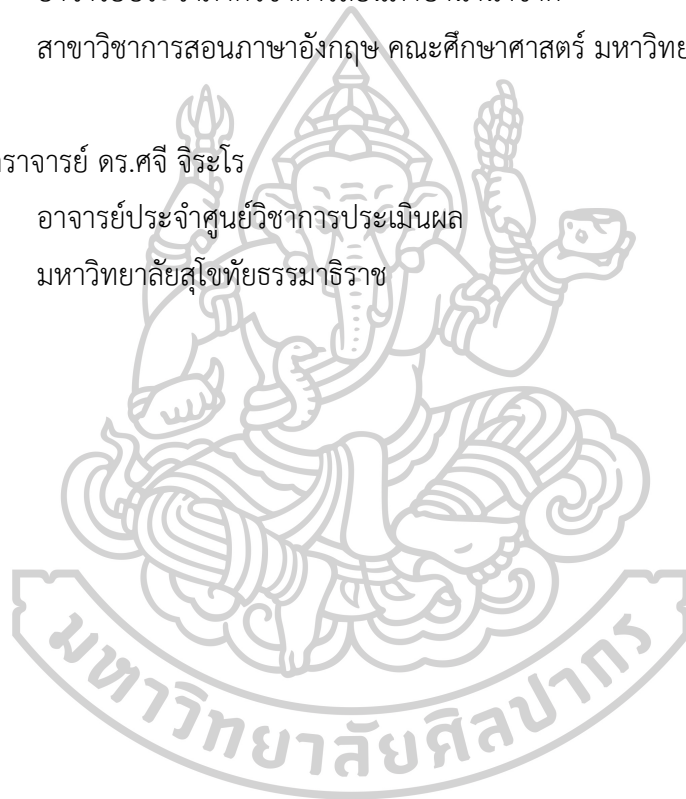
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2. อาจารย์ ดร.มณฑนา พันธุ์ดี

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศจี จีระโร

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำศูนย์วิชาการประเมินผล
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ผลการตรวจสอบคุณภาพความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม
(Index of Item Objective Congruence : IOC)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย “การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)” มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

2. กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบสอบถามเพื่อการวิจัย “การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)” โดยให้ท่านใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องผลการพิจารณา พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

- คะแนน + 1 สำหรับแบบสอบถามความคิดเห็นที่แน่ใจว่าสอดคล้องกับเนื้อหา
- คะแนน 0 สำหรับแบบสอบถามความคิดเห็นที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับเนื้อหา
- คะแนน - 1 สำหรับแบบสอบถามความคิดเห็นที่แน่ใจว่าไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

รายการประเมิน	ผลการพิจารณา			IOCเฉลี่ย	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3		
ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถในการจับใจความ สรุปความ และตีความจากสิ่งที่ฟัง และสามารถเข้าใจการพูดและการบรรยายในเรื่องหัวข้อที่คุ้นเคย ข่าวสาร ภาพยนตร์ หรือบทสนทนาได้อย่างถูกต้อง					
1. สามารถเข้าใจบทสนทนาในชีวิตประจำวันในสำเนียงที่คุ้นเคย	1	1	1	1	ควรมีประธานในทุกๆข้อ
2. สามารถจับใจความ จากการฟังเรื่องราวของภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์	1	1	1	1	
3. สามารถจับใจความ จากการฟังรายงานข่าวทางวิทยุและโทรทัศน์เกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบัน	1	1	1	1	ควรปรับให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน ช่องทางอื่นนอกจากวิทยุหรือโทรทัศน์
4. สามารถแยกประเด็นการอภิปรายต่างๆที่พูดอย่างซ้ำๆและชัดเจน	0	1	0	0.33	-ไม่ชัดเจน -สิ่งที่ฟัง มี speed ที่ช้าและชัดเจนหรือผู้ฟังสามารถสรุปความโดยพูดอย่างซ้ำและชัด ทั้งนี้หากเป็นตามกรณีแรกไม่น่าจะเป็นระดับความสามารถที่ควรจะเป็น

รายการประเมิน	ผลการพิจารณา			IOCเฉลี่ย	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3		
5. สามารถเข้าใจการพูดคุยในสาขาวิชาของตัวเอง	1	1	0	0.67	ควรปรับเป็น “ตามเนื้อหาในสาขาวิชา..”
6. สามารถเข้าใจข้อมูลในประกาศต่างๆที่ผู้พูดพูดด้วยภาษาที่มีมาตรฐานและชัดเจน	1	1	1	1	
ทักษะการพูด หมายถึง ความสามารถในการพูดโต้ตอบ สนทนา นำเสนอความคิดเห็น อธิบาย และอภิปราย ในเรื่องที่ตนเองสนใจ หรือเกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว และเป็นธรรมชาติ ที่ต้องใช้ความรู้ในด้านองค์ประกอบทางภาษา ทั้งโครงสร้างและลีลาทางภาษา เพื่อให้ผู้ฟังได้รับรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการสื่อออกมา					
7. สามารถพูดโต้ตอบ แสดงความคิดเห็น และบอกความต้องการกับเจ้าของภาษา ได้อย่างคล่องแคล่ว มั่นใจและเป็นธรรมชาติ	1	0	1	0.67	ควรเพิ่ม “เจ้าของภาษาและผู้ใช้ภาษาอังกฤษอื่นๆ”
8. สามารถพูดอธิบายเหตุการณ์ต่างๆได้รอบด้าน โดยใช้คำเชื่อม เพื่อเชื่อมระหว่างประโยค และย่อหน้าได้บ้าง	1	1	1	1	
9. สามารถแสดงความคิดเห็นและบอกความรู้สึกในหัวข้อที่เป็นนามธรรม เช่น ภาพยนตร์ ดนตรี	1	1	1	1	
10. สามารถพูดเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างในเรื่องที่เคยทำ และสถานที่ที่ไป	1	1	1	1	
11. สามารถให้คำแนะนำในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น การทำอาหาร การซื้อตั๋วจากเครื่องขายตั๋ว หรือการใช้ซอฟต์แวร์	1	0	1	0.67	เปลี่ยนจาก “คำแนะนำเป็น ขั้นตอน”
12. สามารถพูดให้เหตุผลกับปัญหาที่เกิดขึ้น	1	1	1	1	
13. สามารถพูดถึงทุกซ์จากปัญหาที่เกิดจากร้านค้าหรือโรงแรม	1	1	1	1	
14. สามารถสนทนากับคนรู้จักนานขึ้น	0	0	0	0	-ลบคำว่านานขึ้น เพิ่มเติม “และคนแปลกหน้าได้” -ควรปรับจาก “คนรู้จัก” เป็นชาวต่างชาติ และควรมีช่วงเวลาแน่ชัดว่านานคือเท่าใด เช่น พูดคุยต่อเนื่องได้ 10 นาที

รายการประเมิน	ผลการพิจารณา			IOCเฉลี่ย	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3		
15. สามารถสนทนาทางโทรศัพท์ในเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เช่น การสั่งของ การจอง การนัดหมาย รวมทั้งการยกเลิกสั่งของ การจอง และการนัดหมาย	1	1	1	1	
16. สามารถถ่ายทอดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ หรืออุบัติเหตุ ได้อย่างชัดเจนและตรงประเด็น	1	1	1	1	
17. สามารถนำเสนอผลงานที่เตรียมมาล่วงหน้า และตอบคำถาม	1	1	1	1	
ทักษะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ทางภาษา ประสบการณ์ และความคิดของผู้อ่านมารวมกัน เมื่ออ่านแล้วสามารถทำความเข้าใจ ตีความ สรุป ระบุประโยชน์หรือประเด็นสำคัญ ของข้อความ บทความ รายงาน วรรณคดี ร้อยแก้ว นวนิยาย หรือหัวข้อที่ตนเองสนใจ ได้อย่างถูกต้อง					
18. สามารถเข้าใจประเด็นหลักในข้อความหรือหัวข้อที่ตนเองสนใจทั้งในเรื่องส่วนตัวและวิชาชีพ	0	1	1	0.67	นิยามไม่มีเกี่ยวกับวิชาชีพ
19. สามารถเข้าใจและตีความถึงความหมายของบทความในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน	0	1	1	0.67	จำเป็นที่จะต้องเจาะจงหรือไม่
20. สามารถระบุประโยชน์ที่ได้จากการอ่านข้อมูลข้อความ ข้อเท็จจริง จากนิตยสาร แผ่นพับ หรือเว็บไซต์	0	1	1	0.67	ข้อความ บทความ รายงาน วรรณคดี ร้อยแก้ว
21. สามารถสรุปประเด็นสำคัญจากบทอ่านที่เป็น การโต้แย้งหรือขัดแย้งกัน	1	1	1	1	
22. สามารถเข้าใจคำแนะนำที่ชัดเจน เช่น วิธีการเล่นเกม การใช้ยา หรือการติดตั้งซอฟต์แวร์และคอมพิวเตอร์	0	0	0	0	-เปลี่ยนจาก “คำแนะนำเป็น ขั้นตอน” -ไม่ชัดเจนว่าเป็นพฤติกรรมกรอ่าน ควรระบุด้วยว่าเป็นการศึกษาจากคู่มือ
23. สามารถอ่านนวนิยายและเรื่องราว โดยมีการใช้พจนานุกรมบ้าง	1	1	1	1	
24. สามารถเข้าใจประเด็นสำคัญในจดหมายที่เป็นทางการเกี่ยวกับความสนใจส่วนตัวและวิชาชีพ โดยมีการใช้พจนานุกรมบ้าง	1	1	1	1	

รายการประเมิน	ผลการพิจารณา			IOCเฉลี่ย	ข้อเสนอแนะ
	1	2	3		
ทักษะการเขียน หมายถึง ความสามารถในการใช้กระบวนการคิดของผู้เขียนในรูปของสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เช่น การเขียนบรรยาย จดหมาย บทความ เรียงความ จดบันทึก หรือรายงานต่างๆ โดยเขียนออกมาได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว เป็นการเขียนที่ใช้ความรู้และกฎเกณฑ์ทางภาษาเพื่อถ่ายทอดไปยังผู้อ่านให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของผู้เขียน					
25. สามารถเขียนจดหมาย หรือ อีเมล ที่เป็นแบบทางการ	1	1	1	1	เปลี่ยนคำว่า อีเมล เป็น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
26. สามารถเขียนบทความ จากหัวข้อที่กำหนดให้ได้อย่างรอบด้าน อย่างละเอียด	0	1	0	0.33	ตรวจสอบภาษา ควรระบุด้วยว่าความยาวประมาณเท่าใด
27. สามารถเขียนบรรยายรายละเอียดเกี่ยวกับประสบการณ์ ความใฝ่ฝัน หรือเหตุการณ์ที่จินตนาการ รวมทั้งความรู้สึก	1	1	1	1	
28. สามารถจดบันทึกอย่างง่ายๆ โดยจดประเด็นสำคัญต่างๆ เพื่อใช้ในการเรียน การศึกษา	1	1	1	1	
29. สามารถเขียนรายงานเกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคย การเปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง	1	1	-1	0.33	แสดงความคิดเห็นที่แตกต่างเป็นอีกประเด็นควรแยกข้อคำถาม
30. สามารถเขียนบทความ เรื่องราว รายงาน และอื่นๆ โดยใช้คำเชื่อม เพื่อเชื่อมระหว่างประโยค และย่อหน้าได้บ้าง	0	1	1	0.67	ซ้ำซ้อนกับข้อ 26

ข้อเสนอแนะ

-ควรเพิ่มเติมประเด็นเกี่ยวกับการเขียนผ่าน Social media เช่น การโพสต์ การตอบข้อความผ่านทางไลน์ เฟสบุ๊ก ฯลฯ ซึ่งเป็นช่องทางการสื่อสารที่ผู้เรียนในปัจจุบันใช้กันมาก เข้าถึงชาวต่างชาติได้ง่ายขึ้น ครูจึงควรมีทักษะดังกล่าวด้วย

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย “การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)”

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
“การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครู
ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)”

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิจัยเรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)” มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) โดยลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วยข้อมูล 3 ตอน จำนวน 5 หน้า ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามความต้องการจำเป็นพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

ทั้งนี้ ขอให้ท่านตอบตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุดเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของท่าน เพื่อที่จะได้นำผลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมต่อไป เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ต่อไป

นายตีมาร์ช นิตยพิบูลย์
นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาการวิจัยทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความหรือกรอกข้อมูลในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ ..... ปี
3. สาขา .....
4. ชั้นปี ชั้นปีที่ 1
 ชั้นปีที่ 2
 ชั้นปีที่ 3
 ชั้นปีที่ 4
 ชั้นปีที่ 5

5. การทดสอบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ ได้แก่ CEFR, TOEIC (Listening and Reading Test), TOEFL iBT, TOEFL ITP, IELTS (band scores), Cambridge English, Oxford Online Placement Test และ CU-TEP หรือการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยจัดสอบขึ้น

5.1 ทดสอบครั้งล่าสุดเมื่อ (ปี) .....

5.2 ผลการทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษครั้งล่าสุด โดยใช้ตารางการเปรียบเทียบมาตรฐานการวัดระดับภาษาอังกฤษ (A1/A2/B1/B2/C1/C2) .....

5.3 หากท่านได้ทำการทดสอบมากกว่า 1 ครั้ง ภายใน 2 ปี โปรดระบุ ดังนี้

ครั้งที่ 1 เมื่อ (เดือน/ปี)	ผลการทดสอบ.....
ครั้งที่ 2 เมื่อ (เดือน/ปี)	ผลการทดสอบ.....
ครั้งที่ 3 เมื่อ (เดือน/ปี)	ผลการทดสอบ.....
ครั้งที่ 4 เมื่อ (เดือน/ปี)	ผลการทดสอบ.....
ครั้งที่ 5 เมื่อ (เดือน/ปี)	ผลการทดสอบ.....

ตอนที่ 2 สอบถามความต้องการจำเป็นพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบ
มาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามมีข้อความจำนวน 30 ข้อ ผู้วิจัยมีความต้องการทราบความคิดเห็นของท่าน
เกี่ยวกับความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของท่านทั้ง 4 ด้าน

2. ข้อคำถามเป็นลักษณะให้พิจารณาข้อความในคำถามและทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับ
ความรู้สึกของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง มีคุณลักษณะ/การปฏิบัติตนในสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง มีคุณลักษณะ/การปฏิบัติตนในสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง มีคุณลักษณะ/การปฏิบัติตนในสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง มีคุณลักษณะ/การปฏิบัติตนในสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง มีคุณลักษณะ/การปฏิบัติตนในสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ความต้องการจำเป็นพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครู ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)	สภาพที่เป็นจริง				
	5	4	3	2	1
ข้อที่ 0 สามารถพูดคุยเรื่องส่วนตัว เป้าหมายด้านอาชีพและความฝันในอนาคตได้			✓		

คำอธิบาย จากตารางดังกล่าว การตอบคำถามข้อ (0) หมายความว่า มีคุณลักษณะ/การปฏิบัติตนในสภาพที่
เป็นจริงที่สามารถพูดคุยเรื่องส่วนตัว เป้าหมายด้านอาชีพและความฝันในอนาคตได้ อยู่ในระดับ ปานกลาง

ข้อ	ความต้องการจำเป็นพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครู ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)	สภาพที่เป็นจริง				
		5	4	3	2	1
ทักษะการฟัง						
1	ท่านสามารถเข้าใจบทสนทนาในชีวิตประจำวันในสำเนียงที่คุ้นเคย					
2	ท่านสามารถจับใจความ สรุปความ และตีความจากการฟังเรื่องราวของ ภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์					
3	ท่านสามารถจับใจความ สรุปความ และตีความ จากการฟังรายงานข่าว ทางสื่อโซเชียลมีเดีย (Social Media) ต่าง ๆ เช่น Facebook, Intragram, Youtube, Tiktok, Twitter ฯลฯ เกี่ยวกับสถานการณ์ ปัจจุบัน					

ข้อ	ความต้องการจำเป็นพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครู ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)	สภาพที่เป็นจริง				
		5	4	3	2	1
4	ท่านสามารถแยกประเด็นจากการฟังอภิปรายในเรื่องต่าง ๆ ได้					
5	ท่านสามารถเข้าใจการพูดคุยตามเนื้อหาในสาขาวิชาของตัวเอง					
6	ท่านสามารถเข้าใจข้อมูลในประกาศต่าง ๆ ที่ผู้พูดพูดด้วยภาษาที่มาตรฐานและชัดเจน					
ทักษะการพูด						
7	ท่านสามารถพูดโต้ตอบ แสดงความคิดเห็น และบอกความต้องการกับเจ้าของภาษาและผู้ใช้ภาษาอังกฤษอื่น ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว มั่นใจและเป็นธรรมชาติ					
8	ท่านสามารถพูดอธิบายเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้รอบด้าน โดยใช้คำเชื่อม เพื่อเชื่อมระหว่างประโยค และย่อหน้าได้บ้าง					
9	ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นและบอกความรู้สึกในหัวข้อที่เป็นนามธรรม เช่น ภาพยนตร์ ดนตรี					
10	ท่านสามารถพูดเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างในเรื่องที่เคยทำ และสถานที่ที่ไป					
11	ท่านสามารถพูดขั้นตอนในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น การทำอาหาร การซื้อตั๋วจากเครื่องขายตั๋ว หรือการใช้ซอฟต์แวร์					
12	ท่านสามารถพูดอธิบายให้เหตุผลกับปัญหาที่เกิดขึ้น					
13	ท่านสามารถพูดร้องทุกข์จากปัญหาที่เกิดจากร้านค้าหรือโรงแรม					
14	ท่านสามารถสนทนากับชาวต่างชาติที่เป็นคนรู้จักและคนแปลกหน้าที่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว และเป็นธรรมชาติ					
15	ท่านสามารถสนทนาทางโทรศัพท์ในเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เช่น การสั่งของ การจอง การนัดหมาย รวมทั้งการยกเลิกสั่งของ การจอง และการนัดหมาย					
16	ท่านสามารถถ่ายทอดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ หรืออุบัติเหตุ ได้อย่างชัดเจนและตรงประเด็น					
17	ท่านสามารถนำเสนอผลงานที่เตรียมมาแล้วล่วงหน้าและตอบคำถาม					
ทักษะการอ่าน						
18	ท่านสามารถเข้าใจประเด็นหลักในข้อความหรือหัวข้อที่ตนเองสนใจ					
19	ท่านสามารถเข้าใจและตีความถึงความหมายจากการอ่านข้อความ บทความ และรายงานในสื่อโซเชียลมีเดีย (Social Media) ต่างๆ เช่น					

ข้อ	ความต้องการจำเป็นพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครู ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)	สภาพที่เป็นจริง				
		5	4	3	2	1
	Facebook, Intragram, Line, Twitter ฯลฯ เกี่ยวกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน					
20	ท่านสามารถระบุประโยชน์ที่ได้จากการอ่านข้อมูล ข้อความ บทความ รายงาน วรรณคดี ร้อยแก้ว นวนิยาย หรือหัวข้อที่ตนเองสนใจ					
21	ท่านสามารถสรุปประเด็นสำคัญจากบทอ่านที่เป็นการโต้แย้งหรือขัดแย้งกัน					
22	ท่านสามารถเข้าใจขั้นตอนต่าง ๆ เช่น วิธีการเล่นเกม การใช้ยา หรือการติดตั้งซอฟต์แวร์และคอมพิวเตอร์จากหนังสือคู่มือ					
23	ท่านสามารถอ่านนวนิยายและเรื่องราว โดยมีการใช้พจนานุกรมบ้าง					
24	ท่านสามารถเข้าใจประเด็นสำคัญในจดหมายที่เป็นทางการเกี่ยวกับความสนใจส่วนตัวและวิชาชีพ โดยมีการใช้พจนานุกรมบ้าง					
ทักษะการเขียน						
25	ท่านสามารถเขียนจดหมาย หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ที่เป็นแบบทางการ					
26	ท่านสามารถเขียนบทความ เรียงความ เรื่องราว รายงาน และอื่นๆ โดยใช้ความรู้และกฎเกณฑ์ทางภาษา เช่น การใช้คำเชื่อม การย่อหน้า การใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง					
27	ท่านสามารถเขียนบรรยายรายละเอียดเกี่ยวกับประสบการณ์ ความใฝ่ฝัน หรือเหตุการณ์ที่จินตนาการ รวมทั้งความรู้สึก					
28	ท่านสามารถจดบันทึกอย่างง่ายๆ โดยจดประเด็นสำคัญต่างๆ เพื่อใช้ในการเรียน การศึกษา					
29	ท่านสามารถเขียนรายงานแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างในหัวข้อที่คุ้นเคย					
30	ท่านสามารถเขียนข้อความ เช่น การแสดงความคิดเห็น การโพสต์ข้อความ หรือการตอบข้อความ กับชาวต่างชาติ ผ่านทางสื่อโซเชียลมีเดีย (Social Media) ต่างๆ เช่น Facebook, Intragram, Line, Twitter, Youtube, ฯลฯ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบ
มาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)

3.1 นักศึกษามีปัญหาและอุปสรรคใดที่ต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.2 นักศึกษามีแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3.3 นักศึกษามีวิธีการหรือประเด็นที่ต้องการให้ทางคณะหรือมหาวิทยาลัยจัดทำขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์
ต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้กรุณาเสียสละเวลาตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญในกระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคสมมติ
(Nominal Group Technique: NGT)

รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญในกระบวนการกลุ่มแบบเทคนิคสมมติ
(Nominal Group Technique: NGT)

1. อาจารย์ ดร.สมปรารถนา รัตนกุล

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ
คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2. อาจารย์จันทิรา เกิดคำ

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ
คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิระ จันทราช

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

4. อาจารย์ ดร.มณฑนา พันธุ์ดี

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

5. อาจารย์จรินทร์ ศิระเมธินวงศ์

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาภาษาต่างประเทศ
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

รายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์ (Interview)

1. อาจารย์ ดร.สมปรารถนา รัตนกุล

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ
คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

2. อาจารย์จันทิรา เกิดคำ

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ
คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิระ จันทราช

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

4. อาจารย์ ดร.มณฑนา พันธุ์ดี

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

5. อาจารย์จรินทร์ ศิริเมธินวงศ์

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาภาษาต่างประเทศ
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นายตีมาร์ช นิตยพิบูลย์

วุฒิการศึกษา

เกียรตินิยมอันดับ 2 ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร

